

అతి సుందరమైన, ముక్తామయ ముఖవిలాసము
లక్మె వ్యానిషింగ్ క్రీమ్ తో సాధ్యము

లక్మె వ్యానిషింగ్ క్రీమ్ వివిధ
మత్స్యకాంక్షిని నంకరించుకొన్నది.
ఇది మౌక్తికరణ దర్శక పెంపనే
మనము మీద పెట్టును, మృదుల
మనస్సు చేస్తుంది. మీరు వహించు
రొందర్కల కవలదేబట్లు చేస్తుంది.

ముక్తామయ లక్మె వ్యానిషింగ్ క్రీమ్
మనమునకు రావలసింది. తరువాత,
ఇది మీద లక్మె పేస్ పొడగు కొద్దిగ
అద్దకొంది. అది ఎంత దర్శకగా
చనిచేస్తుందో చూడండి. ఈరోజు.

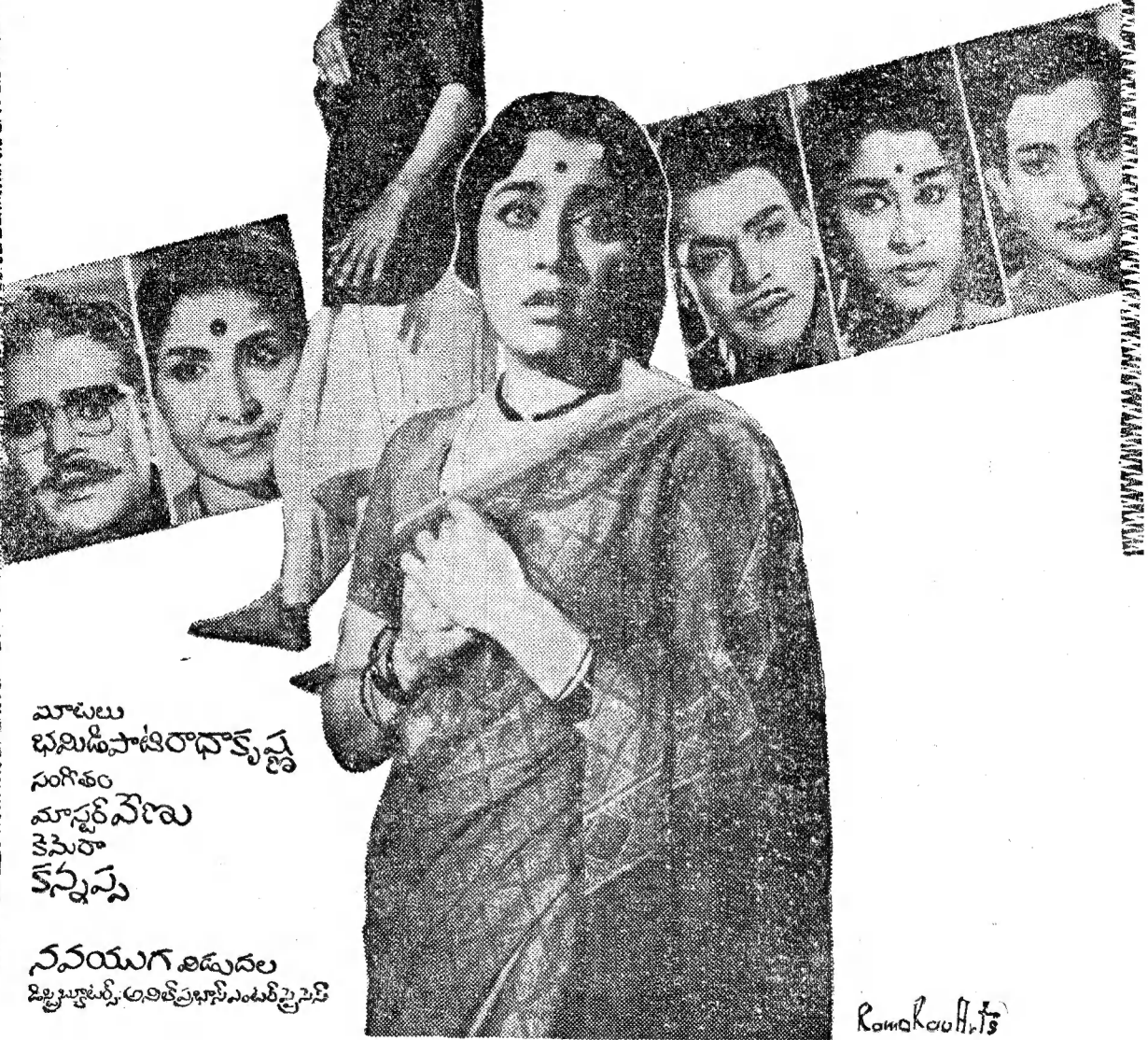
లక్మె
వ్యానిషింగ్ క్రీమ్

మననాతీతమైన కష్టాన్ని కూడా ఎదిరించి తన మాంగళ్యాన్ని రక్షించుకున్న
ఉత్తమ ఇల్లాళి కమలయ గాథ!

విజయలక్ష్మీ మూవీస్ వారి

ఆడజన్మ

నిర్మాత: జి.వి.ఎస్.రాజు
డైరెక్టర్: ఐ.ఎన్.మూర్తి

మాటలు
భనుదీపాతీరాధాకృష్ణ
సంగీతం
మాస్టర్ వెంకట
కెమెరా
కన్నప్ప

నవయుగ విడుదల
బ్లిక్ షూటింగ్, అంతర్జాతీయ పరిమళం

Ramachandran

పండిట్ దీగే హరిహరయ్య ఆచార్యులు

అరుణ

స్త్రీల
ఆరోగ్య సౌభాగ్యానికి
1898 నుండి ప్రసిద్ధిగాంచినది

ఆయుర్వేదాశ్రమం

(మైసూరు) లిమిటెడ్
100-బి సీ-రోడ్ మదరాసు-17.

ఉచితము : ఉచితము :

తెల్లమచ్చలు

అన్ని రకాల మచ్చలను, ఎర్రపు రంగును మా ప్రఖ్యాతి "SOMRAJI" వంటు అయిదు రోజులలో మాన్పును. త్వరలోనే చర్మము మామూలు రంగును పొందును. ప్రవార నిమిత్తము ఒక సీసామందు ఉచితముగా వంపబడును. వెంటనే వ్రాయండి. వివరాలకు:

Western India Co., (V.N.)
P.O. Katri Sarai (Gaya)

కాలివేళ్ల మధ్య ఒరుపుడు పుళ్ళు?

మడను పగుళ్ళు?

లిచెన్ సా

నాడండి

DZ 1613ATG

కథలు

కథలు

‘సుమిత్ర’ కథ బాగుంది — ‘సుబ్బలక్ష్మి’ సఖాడికథ’ ఏమంత బాగా లేదు. కథలో కొత్తదనం తీసికొని లేవు. ‘అడవి’ కాస్త బాగానే వుంది.

నందూరి విరల్ గారి ‘సుమత’ [సీరియల్] చాలా బాగుంది. పావనికి స్వేమిపై ఎలాంటి ఆధిప్త్యం వుందో..... సప్తస్వలో అగింది.

‘ఏండాకలం’ కాక్టన్, ‘అన్ లెటర్’ బొమ్మల సీరియల్ — చాలా — చాలా బాగున్నాయి.

— సి. యన్. ఆచార్య. [వైద్యబాదు]

గూడిన సుందరరామాయణాలు రచించిన ‘కథ ప్రచురించవద్దు’ అను కథ చాలా బాగుంది కాబట్టి హాస్యంలో కమల అడిన వాటకం బాగా ప్రస్తుతానికి సరిపడినట్లుగా చిత్రీకరించారు. కథ చదివినంతసేపు చాలా మైమరపుగా ఉంది.

అనవరం వారాయణరావు గారి “తిమింగిల గిలం” ధూపాటి సంపత్కుమారాచార్యగారి కథ కూడా మంచి బాగున్నాయి.

అజీవిళ్ళ సత్యనారాయణ [మెరకవామనరం]

22—5—70 సంచికలో ప్రచురించిన అందే గోపాలక్రిష్ణ మూర్తిగారి ‘భామినీ — బాడిగార్డు’ బాగున్నది.

ఈ కథ చదివిన భామినులన్నా తమ గోపాలాళు వ్యాయం చేకూర్చగలరు.

[ప్రసాద్ [ప్రైడరాబాద్]

కథలు, గేయాలేకాదు, ఉత్తరాలు వ్రాయడంలో కూడా చాలాకష్టం ఇబ్బది ఉందని ఇప్పుడిప్పుడే బోధపడుతుంది. అధిప్తయం వ్రాయడం ఏమంత కష్టం కాకపోయినా ఉత్తరాల శీర్షికలో ప్రచురించబడదా అని వెతుక్కుంటే ప్రచురణ కర్తముకాని ఉత్తరము నీ తాపాతునిమిటి? అని నిలదీసి అడుగుతోంది. సమాధానములో చనిపోయిందని నిరాశతో నీరు కారిపోతోంది. తాపాతు తెలిసేలోపల వ్యధతో మనస్సు నవారో చేస్తుంది. కాని, హృదయా లో రేగే కోర్కె ఇలా అక్షర రూపాన పొదిగితే గాని మనసుకు శాంతి చిక్కడేమోనని వ్రాయవలసి వస్తుంది.

ఎన్. జయంత్ [సికింద్రాబాద్]

15—5—70 తేదీ ఆంధ్ర సచిత్రవారపత్రికలో “నేను లేచిపోను” అనేకథ చదివిన తరువాత నేనీ ఉత్తరం వ్రాయవలసి వచ్చింది. ఈ కథలో జాతి విమర్శనాత్మకమైన, అమర్యాదకరమైన కొన్ని మాటలు ఉన్నవి. ఉదా: 27వ పేజీలో మొదటి కాలంలో 4, 5 లైన్లలోని మాటలు: ‘అప్పుడి

కుర్రవెధవల్ని మనం వెంటాడి ఎలా డకపోము’. 27వ పేజీలో మొదటికాలంలోని 31, 32 లైన్లలోని మాటలు: ‘ఈ విషయంలో మగవెధవలు నయం.’ పేరుగాంచిన మీ పత్రికలో జాతిని విమర్శించే అమర్యాదకరమైన మాటలుగల కథ మీరు ప్రచురించడం మిక్కిలి కోపనీయం. ఇకముందు మన పత్రికలో యిటువంటి అపరమ వధములు గల కథలు ప్రచురించబడకూడదని విన్నవము.

డి. సత్యనారాయణ [రామచంద్రపురం]

‘సుబ్బలక్ష్మి’ సఖాడి కథ చాలా బాగుంది.

ప్రకృతి సరది [కొత్తగూడెం]

సీరియల్

29—5—70 పత్రిక వీక్లీలో నందూరి విరల్ గారి “సుమత” చదివాక యీ ఉత్తరం రాయాలనిపించింది. ఈవారం కథలో చక్కటి సంఖాక్షణాలు ఉన్నాయి. హాస్య, గంభీర, కరుణాసౌలను మిశ్రితం చేసి రాయటంలో శ్రీవిత్ సద్దానము అని అనిపిస్తుంది. ముఖ్యంగా 29వ పేజీలో “ఆపరిమళం పుత్తడి బొమ్మ. . .” అన్న పేరా నా మనసులో హత్తుకుపోయిందంటే అతిశయోక్తి కాదు.

ఇకపోతే, ‘మనం ఆంధ్రులం’ వ్యాసం చదివాను. నిజానికి ఎన్నోరోజులనుండి నేను మన ఆంధ్రులు, వారి అలవాట్లను గురించి వ్యాసాలు రాద్ధామనుకుంటూనే ఆతర్వచేశాను. నేను చేయలేని పని చేయగలిగిన వ్యాసకర్తకు అభినందనలు.

ఏ. ఎన్. వి. ఎల్. సరసిహాచారి [కైకలూరు]

వ్యాసాలు

“మనం ఆంధ్రులం” అన్న వ్యాసం, ఆ వారపత్రికకే కిరీటం వంటిది. ఇప్పుడు మీ పత్రిక ద్వారా ఆంధ్రులకు ఉపయోగపడే, ఆంధ్రులకు కళ్ళు తెరిచే వ్యాసాన్ని అందించిన రచయిత ధన్యుడు.

రచయిత చెప్పినట్లు “ఆంధ్రరత్నాలు” యింట ప్రకాశించవు. నోడరుడు వచ్చగా వుంటే ఆంధ్రుడు చూడలేడు. ఆంధ్రుడు తమ ఆంధ్రుడు అని చెప్పటానికి సిగ్గుపడతాడు. తెలుగులో మాట్లాడటానికి భయపడతాడు. వేరొక తెలుగువాడిని పలుకరించటానికి బిడియ పడతాడు.

ప్రవాసంలో వున్న యితర రాష్ట్రాలవారు తమ భాష తప్ప వేరొక భాషలో మాట్లాడరు. తమ భాషను అక్కడి వారికి నేర్పటానికి గర్వపడుతారు. తమ కుట్టు బొట్టును అక్కడ గర్వంగా ప్రదర్శిస్తారు.

ఆంధ్రుడు తను ఆంధ్రుడని గుండెమీద చెయ్యి వేసికొని చెప్పలేనివాడు, తన సంస్కృతిని, భాషను వేరొక చోట ప్రదర్శించలేని వాడు, ఆంధ్రత్వమే సరిగ్గా వచ్చున్న భయం ప్రతి ఆంధ్రుడికి కలగాలి అలాడే ఆంధ్రదేశానికి ఉజ్వల భవిష్యత్.

తెలుగు జాతి వర్ధిల్లుగాక.

— కె. వి. బదర్ [సెనాద్,

ఇంజనీరింగ్ కళాశాల, అనంతపురం.

చిషమం చిరంజీవి

చిరంజీవి

చిరంజీవి కలర్

అంబేద్కర్ ప్రొడక్షన్స్, బాంబే, మైసూరు, చెన్నై, కలర్

MVCR

నవరత్నం

ప్రవాసిగారు ఆ వ్యాసంలో ప్రవాసాంధ్రుడు తను ఆంధ్రుడననే విషయం మరచిపోతాడని, తన వ్యక్తిత్వాన్ని, జాతిని, సగర్వంగా చెప్పుకోడానికి సంకల్పించాడని, ఐకమత్యంతో కలసి మిలని పుండరవి పేర్కొన్నారని, యిది అతని సంక. దీత దృష్టికి నిదర్శనంగా పేర్కొనవచ్చు. లేదా 'ప్రవాసి' అనే పేరుతో ప్రవాసాంధ్రుని గురించి తెలియని ఆంధ్రుడైనా కావాలి. నిజంగా 'ప్రవాసి' ప్రవాసాంధ్రుడై పుంటే రాష్ట్రీకతాంధ్రుల్లోని చిన్న చిన్న లోపాలు వెల్లడి చేస్తూ వాళ్ళలోని ఐకమత్యా స్థిరమిది, ఎంతగానో ప్రశంసించాలి.

ఆంధ్రప్రభుత్వం యొక్క సహాయ సహకారాలు లేకపోయినా తమ జాతిపట్ల, తమ దేశం ఎడల ప్రవాసాంధ్రుడికి పుస్తంత—శ్రద్ధా సక్తులు బహుశా ఆంధ్రులకు లేవేమో? ప్రవాసాంధ్రుల్లోని ఐకమత్యాన్ని శంకిస్తూ "ప్రవాసి"గారు "ప్రవాసాంధ్రుల చరిత్ర చదవండి"— అన్నారు. ఎందులో చదువమంటారు? వాళ్ళ వ్యవహారాలు కళ్ళారాచూడండి—అన్నారు. మీకు చదివే అవకాశం పుస్తా చూపే అవకాశం ఎటువంటిది. అందుకే మా గురించి కొంచెం చదవండి.

ఫిర్రూజ్ లో 1956నకు ముందు ఆంధ్రులంటే అశీసర్లు మొదలుకొని పెద్ద పెద్ద వాళ్ళు సైతం భయభక్తులతో కలసిమెలసి తిరిగేవారు. పెద్ద పెద్ద హోదాలో వుండేవారు. కాని యిప్పుడు! 1956న ఫిర్రూజ్ లో చరిత్రసృష్టించిన ఒక—సమైక్యత (కాశ్మీర ఉద్యమంలో) తెలుగు వారిని సదగ్గోట్టేందుకై అమోయకులైన (స్త్రీ పురుషుల్ని ముందు నింటిల్ని తాము వెనుక నిర్మించి తెలుగువాళ్ళకి కొంతమంది నాయకులు, కొన్ని రాజకీయపార్టీలు ద్రోహం చేశాయి. తత్ఫలితంగా కేవలం తెలుగువాళ్ళే జైలుకి వెళ్ళాల్సి వచ్చింది. అనాటి నుండి తెలుగువారు అంటే అదో చెడ్డ భావం పెద్ద పెద్ద వాళ్ళలో కలిగింది. తెలుగువాడన్నా, 'రావ్' అని అనిపేర. కనిపించినా ఉద్యోగాలుండేవికావు. లేవు కూడాను. అయినా యిక్కడి ఆంధ్రుల సమైక్యత—కారణంగా తెలుగువారిని ఎవరూ ఏమీ చేయలేక పోతున్నారు.

అటువంటిప్పుడు ఉద్యోగాల కోసం ఎక్కడో ఎవరో 'జోన్', 'హోస్' అని పేర్లు పెట్టుకున్నంత మాత్రాన ప్రవాసాంధ్రులంతా యీలాగే పున్నారనడం క్షంతవ్యంకాదు.

యిక్కడ 'ప్రవాసి'గారికి ఒక చిన్న ప్రశ్న? అయ్యా 'ప్రవాసి'గారు యీ బెంగాలీ పేర్లు పెట్టుకున్నంత మాత్రాన వాళ్ళందరికీ ఉద్యోగాలు దొరుకుతాయని గ్యారంటీ వుందా? వుంటే చెప్పండి తప్పకుండామేమంతా బెంగాలీపేర్లే పెట్టుకుంటారు. రాష్ట్రీక రాంధ్రులు మన సంస్కృతినిమరిచి, మన భాష మరచి, వ్యవహరిస్తున్నారని గగ్గోలు పెట్టడం తప్పితే— మా కోసం ఆంధ్రప్రభుత్వం ఏమైనా చేస్తుందా? ప్రవాసాంధ్రుడు ఏం కావాలి? మన సంస్కృతి, మన భాష అని ఆదర్శాలు వర్తించు కంటూ అడుక్కు తినాలా? యితరత్రా జాతీయుల ఎడల వాళ్ళ ప్రభుత్వాలు యీలాగే వ్యవహరిస్తు

ఉత్తరాలు

వ్వాయా? ప్రవాసాంధ్రుల ఐక్యతకు నిదర్శనం కావాలంటే యింకా— చూడండి.

బెంగాల్ మధ్యంతర ఎన్నికల సందర్భంలో కాంగ్రెస్ అభ్యర్థిని గెలిపించమని శ్రీయుటులు కాంగర జగ్గయ్య ఎం. పి.గారు యిక్కడకువచ్చి ప్రవాసాంధ్రులకు విసతివేశారు. ఫలితం ఆత్యధిక మెజారిటీతో ఆంధ్రులంతా కలసి కాంగ్రెస్ గెలిపించారు. యిప్పుడు చెప్పండి? మారో సఖ్యతలేకపోతే యిది ంభవనా? ఆ మధ్య కలకత్తాకి ప్రముఖ సినీ నటుడు పద్మశ్రీ అక్కినేని నాగేశ్వరరావు ఏదోసేనప్పుడు 40 సంస్థలు కలసి ఆయనకు మనసన్నానం చేసి మంటసాల గానకవేరి పెట్టించారు.తాదనగలరా? యీలాంటి నిదర్శనాలు కో—కోల్లలు.

ఐకసౌతే తెలుగుజాతిపట్ల, తెలుగుసంస్కృతి పట్ల ప్రవాసాంధ్రులకున్న ఆవేదనలో ఎన్నోమంటలు ఆంధ్రులకి వుంది? నిజంగా మాకన్నా ఆంధ్రులకు తెలుగుదేశం పట్ల భక్తిగౌరవాలు వుండివుంటే ఈ నాడు తెలుగుదేశానికి, తెలుగువ్యక్తులకు యిన్ని అవ్వాలూ. జరిగివుండేవికావు. ఒకే ఏడాదిలో మూడుసార్లు పరదల్లో మునిగిన ఆంధ్రదేశానికి ప్యర్లు మొత్తంలో మూతితుడిస్తే పూరుకునేవారు కాదు. విశాఖలో ఏక్కు స్వాక్ష్మికి స్వాగతమేమి రికా విపులులు సీఫార్డుచేసినా ఆంధ్రదేశంలో పరిశ్రమలు లేకపోయినా దాని విషయమై ఎవర. ఎదుర్కొనేవారు? యికపోతే అసలు ప్రితకల—విషయం చూసుకున్నా డిల్లీనుండి ప్రవాసాంధ్రుడు ఏ.రామ సంతోష మద్రాసునుండి చక్రపాణి, తదితర్లు ప్రాసే, వ్యాసాలు ఆంధ్రుల ఎంతమంది ప్రవాస్తున్నారు? యివన్నీ అవలోకించి చూడండి. ఆంధ్రుల కంటే ప్రవాసాంధ్రుల్లో ఐక్యత ఎక్కువనేది స్పష్టమవటం లేదా? లేకపోతే పుట్టి చదవండి!

'సనారా' [ఫిర్రూజ్ 5]

తెలుగుదేశంలో "తెనుగు"కు అన్యాయం జరుగుతుంది. ఉస్మానియా విశ్వవిద్యాలయంలో ఎన్. ఏ. [తమిళం] సాయంకాలవేలంలో చదివే చదుపాయం ఉంది. కానీ ఎన్. ఏ. [తెలుగు] చదివే అవకాశంలేదు. తెనుగువాళ్ళంతా చింతించవలసిన విషయం కాదాఇది! ఆంధ్రప్రాంతానికి మూడు రేడియో స్టేషన్లున్నాయి. | విజయవాడ, కడప, విశాఖపట్టణము | కానీ 'తెలంగాణా' ప్రాంతానికి ఒకేఒక రేడియో స్టేషన్ ఉంది [హైదరాబాద్] అందులోను, ఒకే రాష్ట్రంలో నున్న వారైన తెలంగాణావారు "విజయవాడ" స్టేషన్ కు తమ రచనలు పంపే సదుపాయం లేదు. ఇక ఈ విషయంలో తెలంగాణావారు ముందుకు ఎలా రాగలరు? ఇది అందరు ఆలోచించవలసిన విషయం.

ఇక హైదరాబాదు కేంద్రంలో అందరికీ లభికాలిస్తున్నాయి. అప్పుడు తెలంగాణా వారికి ప్రత్యేక అవకాశాలెక్కడ ఉన్నట్టు? విజయవాడ కేంద్రంవారు మారవనంను ఎందుకు పరిశీలించి సుసారంయేరు కూడదు? అనంతవరేందర్ రెడ్డి [పరిడేం]

ఆంధ్రసచిత్ర వార్షికోత్సవ

వ్యవస్థాపకులు :
దేశోద్ధారక కాశీనాథుని
వాగేశ్వరరావు వంతులుగారు
శ్లోకవారం : 19-6-70
శ్రీసీతారణామ సం॥ జ్యేష్ఠ మా॥ శద్వస్తూర్ణిమ
సంపుటము : 63 సంచిక : 40

స్థాపకము :
1908
మధ్య సంపాదకుడు :
కవచంక శంభుప్రసాద్
ఆంధ్రపత్రిక కార్యాలయము
7. తంబుచెట్టి వీధి, మాద్రాసు-1

దీప్తి ద్వారా

సంవత్సర చందా	26.00
6 మాసముల చందా	13.00
3 మాసముల చందా	6.50

విషయానుక్రమణిక
ముఖచిత్రం :
'మాయని మమత'లో లక్ష్మి

కథలు :

అకలి	— 81
సప్తపది	— 24
మరువలేని కథ	— 32
సిరియల్ సవలలు :	
అవరాణిత	— 16
మమత	— 48
వ్యాసాలు, శీర్షికలు, సినిమా :	

ఉత్తరాలు — 2, ఈమెన్ కార్నాన్ — 5, న్యూఢిల్లీ రేఖ — 6, కూరలూ—గుణాలూ—10, ఒకవారం వివరితం— 14, రంగులరాల్పం—19, వారసలం — 22, భర్తవధం — 23, అలవాట్లు...లమ్మామ్మలు—(కార్నాన్)29, డిప్లొమేటు—37, అవతార్—45, ప్రశ్నాశ్చరి—46, మూర్ఖుగొంతుకి ఒకకాం—47, ప్రవాసాంధ్రులంటే...?—53, సరాసరి స్వర్ణంనుంచి — 54, అన్నానికి బదుల—55, చిత్రమీద, సినిమా—56, దాదాబాయ్ ఫిల్మ్—57, సినిమాడైరీ — 60, మీకు తెలుసా?—61, అనీ...ఇనీ—64.

ముసల్మానుల వోట్లకోసం ప్రచారం

ఈ దేశంలో అంతర్యుద్ధం వచ్చేస్తుంది.

ఇది భయం పుట్టించే ఆరోపణ. కఠినమయిన ఆరోపణ. కాని, కొంద కాంగ్రెసువారి ఆశలే ఈ పరిస్థితికి కారణం అవుతున్నాయని చెప్పవచ్చు, అంతర్యుద్ధం రాకాండా జాగ్రత్తపడటానికి కూడా నీలు ఉందని చెప్పవచ్చు.

ఇటీవల జరిగిన వాటిని గురించి ఆలోచించి చూడండి ఒక వయపు కమ్యూనిస్టుల మద్దతుతో మేడమ్ ఇందిరాగాంధీగారి లౌకిక విధానాన్ని, మత దురాధిమానాల విూద ఆమె మొదలు పెట్టిన 'జెహాద్'ని అవతీచే ప్రదర్శనలు జరిగాయి. న్యూఢిల్లీ ప్రతిక 'పేట్రియాట్' ఈ ంది విధంగా రాసింది. అది మాస్కో ఆదేశానుసారం నడుచు కునే ప్రతిక ఆవుది అందరికీ తెలిసిందే

'మత దురభిమానాన్ని, ఖండించే ఒక ఆమా నేశంలో ముఖ్యుడ తూ ప్రధాన మంత్రి అన్నారు. రాష్ట్రీయ స్వయంసేవక సంఘం— జనసంఘం వారి ప్రచారం హిట్లర్ జర్మనీలో అధికారంలోకి వస్తున్నకాలంలో తాము చూసినదానిని పోలిఉందని. ముస్లిం ప్రాంతాలలో యూరప్ లో ఫాసిజం వలెనే నేడు జనసంఘం, రా. స్వ. సే సం లు, రెండూ దేశ స్వాతంత్ర్యానికి, సక్రమమయిన సాంఘిక—ఆర్థిక అభివృద్ధికి అడ్డంకులుగా ఉంటు వ్నాయన్నారు. మత దురభిమాన్ని ఖండించే ఒక పెద్ద పూరేగింపులో సమావేశం ముగిసింది. మొత్తం మూడు పెద్ద జెండాలు పూరేగింపు మొదలు కనిపించాయి. ఒకటి రాట్నంకల కాంగ్రెసు చర్కా, రెండవది సుత్తి కొడవలీ కల ఎర్రజెండా, మూడవది తెల్ల చక్రంకల రిపబ్లికన్ జెండా."

జనసంఘం సభ

ఆదే రోజున జనసంఘం వారు పెద్ద సమా వేశాన్ని ఏర్పరచారు. దీనిలో జగ్నాథాయిగారి కాంగ్రెసు, శ్రీ దాంగేగారి కమ్యూనిస్టు పార్టీ, ముస్లిమ్ లీగ్— నీటి ప్రతిమలని కల్పారు. ఈ సమావేశం గురించి 'పేట్రియాట్' ఏమీ రాసినట్టు కనిపించదు.

జగ్నాథాయిగారి కాంగ్రెసువారు మత దురభి మానాన్ని కూలంకషంగా చర్చించారు. కేంద్ర మంత్రివర్గం కూడా చర్చలు చేసింది. మేడమ్ గాంధీగారు మాత్రం రా. స్వ. సే. సం. ని, జన సంఘాన్ని నివేదించటం కష్టం అన్నారు.

ఈ విధే పర్యటన విూద వెళ్లే ముందు ప్రధాన

మంత్రి రాష్ట్ర ముఖ్యమంత్రిలకి ఉత్తరాలు రాశారు ఈ ఉత్తరాల సాతాన్ని విడుదల చేశారు.

ముసల్మానుల వోట్లు

ఇదంతా రాజకీయాలకే అధికంగా సంబంధించినది. మత కల్లోలాలని, భీభత్సాలని బలపరచటం కాదు గాని నిజం నిష్పూరంగానే ఉంటుంది. హైందవుల ఓట్లు పోరాదు, ముస్లిమ్ వోట్లు కావాలి— ఇదీ మేడమ్ గాంధీగారి ఎత్తు. ఈ ఎత్తు కెయ్యటం కూడా ఎక్కువగా హిందీ రాష్ట్రాలని దృష్టిలో ఉంచుకునే.

ఫాసిజంని వెనక వేసుకు రావటం కాదుకాని కమ్యూనిజం మాత్రం ఏమి తక్కువ? భారత దేశం స్వాతంత్ర్యానికీ, సాంఘిక—ఆర్థికాభివృద్ధి— అది మాత్రం ప్రసూదం కాదా? హిట్లర్ కూడా జర్మనీ సాంఘిక వ్యవస్థ ని నాశనం చెయ్యలేకపోయాడు కాని కమ్యూనిజం వచ్చిన దేశాలన్నీ పూర్తిగా నాశనయ్యాయి.

కమ్యూనిస్టులే గనుక వస్తే మేడమ్ ఇందిరా గాంధీగా జ్యోతిష్కులూ, లాలా గుల్షారీలాల్ గారి సాధువులూ, మహాత్మా లూ దండగ సాహితురాయళ్ళు అవుతారు

రష్యాలో మసీదులు

మరొక విధంగా నిష్కరమయిన నిజాన్ని చెప్పాలంటే— రష్య మొదలయిన కమ్యూనిస్టు దేశాలలో మసీదులు ప్రభుత్వం కైవశం అయిపోతాయి. చర్చి ఆస్తులు కూడా అంతే మేడమ్ గాంధీగారి తండ్రి పండిత జవహర్ లాల్ నెహ్రూగారికి కమ్యూనిజం ఎటువంటిదో బాగా తెలుసు. రష్య సాధించిన అభివృద్ధిని పొగడుతూనే భారతదేశం పద్ధతులే వేరు అని విసుగ లేకుండా మళ్ళీ మళ్ళీ చెప్పతూ ఉండేవారు. భారతదేశం ప్రజాస్వామ్యం, నియంతృత్వం కాదు మేడమ్ గాంధీగారు హిట్లర్ ని తిట్టారు గాని స్టాలిన్ ని ఏమీ అనలేదు. కారణాలు అందరికీ తెలుసు.

ఏదయినా జరిగితే సరిగా దానికి ఎదురుగా వ రొకటి జరుగుతుంది భారతదేశంలో మత కల్లోలాల చరిత్ర సూక్ష్మాము

అలీ పుర్ మహమ్మదీయ విశ్వ విద్యాలయాన్ని మహమ్మదీయులు ఎందు కట్టారు అని జరిగిన అధ్యయన కాశీ విశ్వ విద్యాలయం ఏర్పడింది.

ఆ రోజుల్లో బ్రిటిషువారు రేండు మతాల వారికీ పేవీలు పెట్టేవారు. అయితే మేడమ్ గాంధీ గారి లౌకిక భారతదేశంలో మత సిద్ధాంతాలని బలపరిచే విద్యాసంస్థలు ఏమీ చేస్తున్నాయి? వాటి పేరని మార్చటానికి కొన్ని ఎల్లుల ప్రవేశ పెద్దామన్నారు అవి ఏమయినాయి? భూస్వామి తా అయ్యాయంటారా కొందరు.

ముసల్మానులకి అడ్డు ?

భారతదేశంలో ముసల్మానులని ఐ. ఏ. ఎన్ కి కూర్చోకుండా అడు పెడుతున్నారా? అలీ పుర్ విశ్వవిద్యాలయంలో చదువుకున్న ముసల్మానులు ఎందరు భారతదేశంలోనే ఉండిపోతున్నారు? ఇంపు మించులందరూ పాకిస్తాన్ కి వెళ్లిపోతున్నారా లేదా? 1947 నుంచి భారతదేశం కర్చుమీద పాకిస్తాన్ కి ఎందర సాంకేతిక నిపుణుల దొరకలేదు?

భారతదేశంలో మద్యర కుటుంబాలకి చెందిన ము ల్మానులే లేరా? ఉంటే, ప్రతి రెండవ ముసల్మానూ పెళ్ళి సంబంధాలకేసం పాకిస్తాన్ వయపు చూపు మరలుస్తా డెందుకు?

ఉప కేంద్రమంత్రి మహమ్మద్ యూనస్ నలీమ్ గత చరిత్ర ఎటువంటిది? ఆయన హైదరాబాదు ప్రాంతం వ్యక్తి జర్మనీలో నాజీలని కేటాడి శిక్షిస్తున్నారు. జవహర్ ని గురించి పట్టించుకునేది ఎవరు?

ఫక్రుద్దీన్ అలీ

అహమ్మద్ విధానాలు

ఇక ఫక్రుద్దీన్ అలీ అహమ్మద్ సంగతి: భారత దేశంలో పారిశ్రామికాభివృద్ధిని నాశనం చెస్తున్నది ఆయనకాదా? ఒకవేళ 'దయనా శిరిగినా అది ఆయన ప్రయత్నాలదాటి తట్టుకుని బతికి మిగిలినదే మియ్యాన్ సాహెబ్ విధానాలవల్ల ఎగుతులు పడిపోతున్నాయి దీని మారాలని శ్రీ బలీ రావ్ భగత్ ప్రయత్నిస్తున్నారు. మియ్యాన్ ఫక్రుద్దీన్ అలీ అహమ్మద్ ప్రాతికూల్యంవల్లనే ఎగుమతి విధాం తీర్మానం వాయిదా పడిపోతోంది. ఆయన సోదరి ఒక పెద్ద పాకిస్తానీ వ్యక్తి భార్య.

భారతదేశంలో ఉంటున్న పెద్ద పారిశ్రామిక వేత్తలు ఎవరు? మొత్తంమీద ముసల్మానుల కానివారే.....

సమాజ్-తరిఫీదు

రాజధానిలో రాయబార వర్గాలు ఉండే పేటలో ఎందరో ముఠాల్లానులు సమాజ్ కోసం పాకిస్థాన్ రాయబారవరం లోనల ఉన్న మసీదులకి వెడతారు.

అక్కడ తప్ప ఎక్కడా మసీదులు లేవా?

రాజధానిలోనే ముసల్మానులకి ఇటువంటి తరిఫీదు లభిస్తూ ఉంటే ప్రభుత్వం ఎందుకని పూరు కుంటుంది?

ఇది న్యూఢిల్లీ లేఖ. అందుకని ఇక్కడ విశ్వ విద్యాలయంలో జరుగుతున్న, జరగబోతున్న దానిని గురించి చెప్పితి.

రోజువీటి రోజు కమ్యూనిస్టు ప్రతికలు ఢిల్లీ విశ్వవిద్యాలయంలో అమెరికా గూఢచారులు స్థావరాలు ఏర్పరచు కుంటున్నారని ఆరోపిస్తూ ఉంటాయి. జూలయిలో కుడి కమ్యూనిస్టు పార్టీవారి అధ్యక్షుల కింద అఖిల భారత విద్యార్థి సభ సమావేశం అవుతుందన్న విషయానికి అంత ప్రచారం లభించటం లేదు. ఈ సభలో కొన్ని పథకాలు తయారవుతాయి.

నక్కలయిటు ఉద్యమంలో పాల్గొంటున్న యువ జనంతో సహకరించి ఏలయినంతదాకా వారిని తమతో కలుపుకొనటం ఒక పథకం తీవ్రవాదులు ఈ విధంగా వంటరి వారయిపోతారని వీరి వూహ.

భూసంస్కరణలు, విద్యాసంస్కరణలు, విశ్వ విద్యాలయాల నిర్వహణలో విద్యార్థులు పాల్గొనటం — ఏటికి సంబంధించిన ప్రచారం, ఉద్యమాలు లేవదీయాలని విద్యార్థి సంఘం వారు అనుకుంటున్నారు. కాలేజీ వదిలి గ్రామీణ ప్రాంతాలకి వెళ్ళిన కొందరు నక్కలయిటు విద్యార్థుల సహాయంతో భూములని బలవంతంగా కైవశం చేసుకొనాలని కమ్యూనిస్టు పార్టీవారి ఉద్దేశం.

చదువు వచ్చిన మొద్దులు

“ఎంత చదివితే అంత మొద్దుని అవుతావు”, అన్నాడుట మావ్ ప్లేటుంగ్. అందుకనే విద్యార్థులు చదువు బదులు గ్రామాలలో ప్రచారం చెయ్యాలని శ్రీ మజందార్ అన్నారు.

“సరీక్షలు పాసవటం కోసం కాలం దండగ చెయ్యకండి! భూమిలేని రయితులతో చేతులు కలపండి!” అని కూడా ఆయన ఉద్ఘాటించారు. మావ్ ప్లేటుంగ్ పుస్తకాలతో పల్లె ప్రాంతాలకి వెళ్ళాలని ఆయన నలవో ఇచ్చారు. నలుగురు, అయి రుగురు జట్లలో ప్రయాణం చెయ్యమని ఆయన చెప్తూ ఉంటారు. నిరాడంబరంగా బతికి రయితులతో కలిసి జీవించమని అంటూ ఉంటారు. వారికి

కర్తకులు చెప్పే యుద్ధం గురించి చెప్పమంటారు.

ఇన్ని విధాల ఒక ఎర్ర దళం ఏర్పడి దానిని క్రమంగా ప్రజల విముక్తి సెయ్యవ్వంగా మార్చాలని శ్రీ మజందార్ ఉద్దేశం 1971 లో బెంగాలులో

ఈ సేన వీర యాత్ర సాగించగలదని ఆయన నమ్మకం.

ఈ రకం ప్రచారం గురించి మేడమ్ గాంధీ గారు మాట్లాడటం లేదు.

ఉచితం! ఉచితం!! ఉచితం!!!

తెల్ల మచ్చలు

ఏ రకం తెల్లమచ్చలైనా సరే వాని రంగు మరియు యొజనువ్యలరంగు, మా ప్రత్యేక జాషధం “డాక్ విహాళక్” వాడిన యెడం నూడుదినములలో మారును. అటు పైన మామూలు చర్మంపై పుండిపోవుచు. ప్రచారం కొరకు 1 సీసామందు ఉచితంగా పంపెదమ. వెంటనే వ్రాయండి.

NAGINA CHIKITSALYA
(A.P.) P.O. RATRISARAI (GAYA)

రైల్వే స్టేషన్ వద్ద: రామాయంపేట.

ELUGU

బయో-సాల్
(రైప్ మిక్చర్)

డా. అండ్. జె. డి. పేస్,
హైదరాబాద్, ఇండియా.

ఆకలి

వి.వి.వి.

జల్లు బాగా కొడుతోంది. రామశర్మగారు ఖరీదైన రెయిన్ కోటుమీద వర్షపు బిందువులు ముత్యాలలా కిందికి జారుతున్నాయి నెత్తిమీదవున్న హాటు బాగా ముఖమీదికి లాక్కుని ఆయన పేసర్లమే కుర్రాడిని పిలిచి ఒక ఇంగ్లీషుపత్రిక తీసుకుని బరువైన వర్షును జాగ్రత్తగా తీసి డబ్బులిచ్చి లోపలికి వెళ్లి కూర్చున్నారు. జేబులో నుండి బంగరపు సిగరెట్ కేసు తీసి నా సిగరెట్ వెల్గించి బయటకు చూశారు.

గ్లాసు విండోనుండి కిందికి జారుతున్న నీరు బయటదృశ్యాలను ఒకనిజాన్ని కప్పి పే అబద్ధంలా కలగపుంగం చేస్తున్నాయి.

నాలుగు రోజులైంది ఇలా గాలినా ప్రారంభమైన నా ను అంచనాలను తల్లకిందిలు చేస్తూ - నిప్పులు కురిపే ఈ పెనగిలో కుం డ పో త గా ఈ వర్షమేమిటి? రోళ్లు బ్రద్దలు కొట్టాల్సిన సూర్యుని ప్రతాపం వరుణుని ప్రతాపం ముందుతెర మరుగైనట్లు ఈ మేఘమాలికలు విజృంభించి విలయతాండవం చేస్తూ రైలు సంతెనలనూ, నది ఆనకట్టలనూ బ్రద్దలు కొడుతున్నాయేమిటి? వర్షం - వర్షం - ఒకటే వర్షం - మన్నా మిన్నా యేకంచేస్తోన్న వర్షం - నరుగులెత్తే మనుష్యులను తరిమిగొడుతున్న వర్షం - ఇదేనా కలికాలం? ఇదేనా విపరీతం?

రామశర్మగారు ఆలోచనలనుండి తేరుకుని పేసరు హెడ్డింగులు చూశారు. ఆ ఇంగ్లీషు పేసరు హెడ్డింగులకు తెలిగు తాత్పర్యం యిది.

‘వైదరాబాదులో తిరిగి కాల్పులు’

‘ధిల్ల రాజకీయాల్లో మరో ప్రతిష్ఠంభన.’

‘రాజస్థాన్ లో ఒక కుటుంబం ఆకలి బాధకు తాళలేక ఆత్మహత్య గావించుకున్న వుదంతం-’

‘మంత్రిగారి యింటిముందు నిరుద్యోగుల బైతాయిపు.’

భలా! దేశం - ప్రజయావత్సూ అంతర్గతంగా ఏనాడో తుఫాన్ లో చిక్కుకుంది. మనిషికి - సమాజానికి చక్కటి బంధమేర్పరిచే ఈ విశ్వా వంతెనలు అసవస్య విధానాలకు అరాజకీయ తుఫాను

మద్రాసు మెయిలు విజయవాడ స్టేషన్ లో ఆగింది. భోరున వర్షం కురుతోంది. ఆయినా జనం గొడుగులు వేసుకుని తడుస్తూ వరుగెడుతున్నారు. విద్యార్థులు, ప్రయాణికులు, పదార్థాలు అమ్మనాళ్లు ఆయిల్ పేసర్లు. నెత్తిమీద వేసుకుని సగం తడుస్తూ ప్రేలు పట్టు

కునీ అరచి అమ్ముతున్నారు. స్టేషను రోజులా కోలాహలంగా ప్రసవవేదన తీరి బిడ్డను కనినతర్వాత ఇంట్లో జరిగే హడావుడిలా వుంది. రామశర్మగారు ఫస్ట్ క్లాసు రిజర్వ్ కంపార్ట్మెంట్ తలుపు తీసుకుని గుమ్మం దగ్గరకు వచ్చి నిల్చున్నాడు. వర్షం

అకు కూలిపోతున్నాయి: అయితే అతిర్పన్నీ కాకపోతే అనావున్నట్లా తయారైనాయి వరిసిద్ధితులు. ప్రతి ఒకడూ క్రొత్తగా నేర్చుకొన్న దేమిటంటే 'విమర్శించడం'. దేశ సమస్యలు రైలుపెట్టెలో-భార్య పోవులో- కాఫీ హోటళ్ళలో వర్చ నీయాంశాలై పోయాయి. ఇది అన్యాయం—ఇది అక్రమం అని అక్రశించే కాలక్షేపపు విమర్శగా గెనరులు ముందు తాము ఏపాటి దేశానికి పునయోగపడు తున్నాము? అని ఆ లో చించ లేక పోతున్నారు. కాబట్టే దేశప్రతిష్ట ఇలా బజార్లో పడుతోంది—ప్రకృతి సహించ లేనట్లు విసరీ పు పోడలు పోతోంది—లేకపోతే మే నెలలో తూసేమిటి? మగ వాడు మాబ్బుమార్తి అయినట్లు!!

రామశర్మగారు విసుగ్గా పేసరు ప్రక్కన పడవేశారు. ఆయన కెందుకో ఆ సమయంలో మహా-వి 'విలియం వర్డ్స్వర్థు' గుర్తొచ్చాడు: ప్రకృతిని ప్రాణ సమానంగా ఆరాధించిన మహా కవి ఈలాటి ప్రకృతి విలీని చేపట్టలు చూస్తే ఏమంటాడు? ఆ! ఆయనే చెప్పాడు. ఒకసారి 'లెట్ నేవర్ బియుర్ టీచర్' అని—ప్రకృతి జనతగురువు. జనావళి దారితప్పితే గురువు తనకోపంతో మందలిస్తాడు. శాసిస్తాడు. నిజమే!—అదే యిప్పుడు ప్రకృతి మానవాళిని మందలిస్తోంది.

'ఏమన్నా కావాలాసార్?' పలుకరించాడు కాకీ దుస్తుల్లో వున్న ఫస్ట్ క్లాసు అటెండరు.

'ఏమీ అవసరంలేదు. బండి ఎప్పుడు స్టార్ట్ అవుతుంది?' అడిగారు.

'హే...ఇంకొన్ని నిమిషాల్లో అవుతుందిసార్! ఎక్కడ-ఇవాళ అన్నిబండ్లు కాన్సిల్ అయిపోయాయి పైదరాబాదు రూటులో రెండు బ్రెడ్లీలు; ఒక మైలు స్పర్ బ్రాక్ కొట్టుకోసోయింది సార్!'

రామశర్మగారి గుండె జల్లుతుంది. ఆయనకు వెంటనే భార్య సత్యవతి గుర్తొచ్చింది. తను అలస్యం చేస్తే ఆవిడనుకుంటుందో!

'అయితే ఈ బండికేదైనా అవాంకరం రాదుగదా!' ఆత్మకతో అడిగారు.

'ఏమోసార్! బహుశా రాకపోవచ్చు.

ఈ బండిని ఎలాగైనా మద్రాసు చేర్చేయాలని ఆఫీసరు 'అమకుంటున్నారు' అన్నాడతను.

రామశర్మగారిగుండె కొంచెం కుదుట బడింది.

'దాంక్స్! మద్రాసు చంతవాయి ఎలా గైనా!!' అన్నారు.

'భోజనం పంపమంటారా సార్! మళ్ళీ మద్రాసు చేరవరకూ మంచి భోజనం దొరకదు.' అడిగాడు అటెండరు.

'నో! ఆకలిగాలేదు' అన్నారు రామశర్మ.

'మీ యిష్టం' అని తను వెళ్ళి పోయాడు.

రామశర్మగారు సత్యవతిమ్మ గుంచి ఆలోచించ సాగారు. మూడవడులు దాటి నాల్గో పదిలోకి ఆడుగుబెట్టినా సత్య వతిమ్మ ఆయనను ఇంకా చంటిపిల్లాడి లానే చూసుకుంటుంది. ప్రతీసవిలో ఆయనకు ఎంతో ఆత్మీయతతో సలహా లిస్తుంది. ఆమెలేనిదే ఆయన కొక్క ఖణం గడవదు. అటువంటి అర్థాంగికి ఇప్పుళ్ళకు కులా సా చిక్కిందంటే వెళ్ళాంటే ఇంత అవాంజరం నంభా వింపడం ఆయనకు మాటిమాటికీ చిరాకు తెప్పిస్తోంది.

రామశర్మగారు బాగా కలిగినవారు. డబ్బే జీవితంలో లోటు అనుకొనేవారికి ఆయన జీవితం వడ్డించిన విస్తరి. ఆయన తండ్రి ఫిక్షేషన్ శర్మగారు స్వగ్రామం వల్లభాపురం. కాని చిన్నప్పటి నుంచీ ఆయన విశాఖపట్టణంలో వుంటేన్న మావయ్య దగ్గరే పెరిగారు. అక్కడే ప్రాక్టీసుపెట్టి లక్షలాదింంచి ఆ మామయ్యకూతురునే పెళ్లాడి అక్కడే పిల్లరాడి పోయాడు. ఆయన ఒక్కగా నొక్క కుమారుడు రామశర్మ. పుత్రుడనగా పున్నాడు నరకంనుండి తప్పించు వాడు గనుక రామశర్మను చాలా గౌరవంగా అంతకుమించిన క్రమశిక్షణతో పెంచారు తల్లిదండ్రులు. ఆయనా చక్కగా చదువుకున్నారు. పైచదుగూ, డబ్బా—పలుకుబడి పుస్తకాళ్ళకు పుద్యోగాలుదొరకడం రైళ్ళ రోజూలేటురావడంలా అతి సహజం గనుక రామశర్మకూ వోపై అంతస్థు ఆఫీసరు పుద్యోగం వచ్చింది.

ఆ పుద్యోగం వచ్చిన మరుసటి సంవ

త్సరమే సత్యవతిమ్మ అయింటల్లా ఆయన సహధర్మి చారిణిగా అడుగు బెట్టింది. వారిద్దరూ ఎంతో అసోస్యం—అనందంగా వుండేవారు.

కాని—పూర్తిగా-లోటు లేకుండా—సంపూర్ణంగా ఎవరినీ సృష్టించడం చాతకాని దేవుడు బహుశా నీళ్ళ కివ్వాల్సిన సంతానాన్ని ఇంకెవరో దరిద్రుడికి ప్రసాదించి వుంటాడు గనుక సత్యవతిమ్మ గారి కడుపు వండలేదు. ఆ వెలితి ఆ దంపతుల నిద్దరినీ మహా బాధించింది. ఆ బాధ యంత్రై యింతింత్రై సత్యవతిమ్మను వగం క్రుంగదీసి బడ్డప్రెషర్ లోకి దింపింది. డబ్బుకుమాత్రం లోటు లేదు గనుక మద్రాసులో దూరపుబంధువు లింట ఆమెను విడిచి ఒక స్పెషలిస్టు చేత చికిత్స చేయించుకునే ఏర్పాట్లు చేసి వచ్చారు.

పదిరోజులు గడిచాక ఆ క్రితంలోజే ఆయన భార్య దగ్గరనుండి ఒక ఎక్స్ ప్రెస్ డెలివరీ కవరం దుక్కుకొన్నాడు. ఆమెకు సస్పెన్డ చిక్కిందనిన్నీ, ఇక తన్ను విడిచి ఒక్క ఖణం ఈ మద్రాసులో వుండనని వ్రాసింది. రామశర్మకూ భార్య విడబాలు దుర్భరంగా తోచి వెంటనే ఆమెను తీసుకురావడానికి బయల్దేరాడు.

గంట మ్రోగింది. బయల్దేరడానికి సిద్ధంగా వున్నానని సూచిస్తూ ఇంజన్ గర్జించింది. అప్పుడు గుర్తొచ్చింది రామశర్మగారికి సిగరెట్లయి పోయానని. బ్రాండ్ సిగరెట్లు మిగతావోట్ల దొర్క్కుపోవచ్చు. అందుకే హడావుడిగా గుమ్మం దగ్గరకువచ్చి సిగరెట్లమ్మే కుర్రాడిని పిలిచి పదిరూపాయల నోటిచ్చి వోస్టేట్ ఎక్స్ ప్రెస్ ప్యాకెట్ తీసుకున్నారు. ఆ సిగరెట్లమ్మే వాడు చిల్లర కోసం వరుగెత్తాడు.

ఆ సమయంలో—

కొద్ది క్షణాల్లో—వాడు చిల్లర తెచ్చే లోపునే ఆశ్చర్యకరమైన, ఆకర్షనీయమైన ఒకటి రెండు సంఘటనలు రామశర్మకుంటు బడ్డాయి.

ఎవరో ఒకతను—మిలట్రీ మీసాలు, చారల పైజమా—గోడప్రక్కనే నిల్చుని అన్నం పాట్లాం ఏప్పి అపు రావరుమని బొక్కుతున్నాడు. అన్నానికి ముఖం వాచి

వట్టింది అనినాటికి నూనూరదా

కొంచెం దూరంలో—శాశాహార. సరి
పోతాన ముందు ఒక బిచ్చగత్తె పారే
సిన ఎంగిలాకులు ఆతండా ముందుకు
తాక్కుని గబగబా ఏడుకుతినోంది.

ఇంకొక ఆసామీ ఆ పాతెల్లమ్మే బండి
దగ్గరే నిలిచి 'తెరుసాదం' (పెరు
గన్నం) మహా స్వీడుగా జారుకుంటు
న్నాడు. ఆ కంఠాదు మామూలు అత
నిని వెనక ఎవరో తరుముతున్నట్లు— ఆ
అబ్బాన్ని ఎవరైనా తాక్కుంటారేమోనని
భయపడుతున్నవాడికిమల్లే కనిపించాడు.

నవ్వొచ్చింది రామశర్మగారికి. రాతి
మిగిలిపోయిన అబ్బాన్ని పారవేయకుండా
సాంబారు కలిపి పెరుగు కలిపి పొటాలు
కట్టి అమ్ముతారట! ఇంకూ, రుచి
రెండూ వుండవు వాసన బప్ప' దాన్ని
ఇంత ఆస్వాదంగా, ఇంత ఆత్మతగా ఎలా
తినటాలో ఈ కొందరు??

రామశర్మగారికి ఈ ఆకలి అభా
గ్యుల్ని చూస్తే అనన్యం వేసింది. కాస్త
వెనుదిగ్గా తినలేదా!

ఈ 'ఆకలి' నంగతి తెలియదుగాని
ఇంకా మిగతా రకాల ఆకలి రామశర్మ
గారికి తెలుసు.

ఒకసారి నూనూ ముగడి కళ్ళలో

అ క లి

ఆకలి!! అనన్యాయాడిని — మధ్యతరగతిని
చూస్తే వడ్డివ్యాపారికి ఆకలి!! పెరిగి
పోతున్నవాడి పర్పు చూస్తే— పెరగలేని
వాడికి ఆకలి!! అయిక్మంగా వుంటే
జీర్ణలేని కొందరికి అందోళన రేపాలనే
ఆకలి!!

ఈ ఆకలి కాదు రామశర్మగారు
చూసింది. అసలేన ఆకలి! ఈ 'ఆకలి'
కడుపు ఆకలి. దీన్ని తీర్చుకోవాలికి అడు
క్కినవానికి పైతం కొందరు పెద్ద
మనుష్యులు దిగజారిపోతారెందుకు? అన్నిం
చిందాయనకు.

'దరిద్రులకు ఆకలికన్నా' దేశమంతా
ఈ దరిద్రమూ, ఆకలి! ఆక్రమించుకో
బట్టే వా దేశమూ ఇంకా అందర్
డెవలపింగ్ బోర్డు తగిలించుకుని మిగతా
దేశాల్ని యాచిస్తోంది?

రైలు కదిలింది. సిగరెట్లమ్మేవాడు
యిచ్చిన చిల్లరను యాంత్రికంగా జేబులో
వేసుకుని తిరిగి పీటలో కూర్చున్నారు
రామశర్మ. మూవ్ కేస్ లో నుండి రెండు
ఆపిల్స్ తిసుకు తిని—రెండు బిస్కెట్లు
చప్పరించి— స్లామ్మలో వున్న బోర్స్
పీటా తాగారు. ఇవి ఆయనకు ఆకలివేసి

తినలేదు. బంట్ పైము అయింది గనుక
—టాబేక్ గా—తిన్నారు.

జాను! రామశర్మలాటి అక్షి పుడు
లకు ఆకలి వెయ్యదు ధనవంతులకు దేవు
డిచ్చిన శాసనా, వరమా తెలియదు గాని
సరిగ్గా ఆకలి వెయ్యదు. బహుశా వారి
డబ్బు వాళ్ళకు స్పష్టమైన అనేక
అలవాదలు వారి ప్రేగుల్ని బలహీనం
చేసి వారితో ఆకలిని శక్తిహీనం
చేస్తుందో లేక — వాళ్ళ ధన దర్శనం
సామరికనాన్ని పెంచి — ఆ పెరిగిన
సామరికనం ఆకలి మాంద్యాన్ని కల్గి
స్తుందో చెప్పడం కష్టం.

అందుకే రామశర్మగారు ఒక్కసారి
పై ఆసీనర్లు కలిసినపుడు 'గోల్డ్
వోక్' లాటి పారిస్ సీసాని సగం భారీవేసి
రెండు చిప్పు నోట్స్ వేసుకుని ఆ
రోజుకి అదే భోజనం అని సరిపెట్టుకో
గలరు. రెండున్నర రూపాయలు పెట్టి
ఎయిర్ కండిషన్డ్ మిల్క్ హోటల్
రూంలో తెల్ల రెండు చెమ్మలు తిని
స్ట్రెయిట్ గా బయటకు వచ్చేసి భోజనం
అయిపోయినట్లు భావించుకోగలరు. అలాటి
ఆయనకు ఆకలి తీర్చుకోవటం కోసం
ఒక మనిషి అవుతావురు మని తింటూ
వుంటే అనన్యం వెయ్యడంలో విడ్డూర
మేముంది?

ఆలోచనలోనే కునుకు పట్టింది
రామశర్మగారికి. మళ్ళీ మెలకువ వచ్చే
టప్పటికే బండి ఒంగోలు దాటి చాలా
సేపయింది. ఇంతలో వో చిన్న స్టేషన్
బండి ఆగిపోయింది. ఈ ఆతినిన్న
స్టేషన్ మెయిల్ ఆగటమేమిటి? అని
సందిగ్ధంలో పడిన కొందరు ప్రయా
ణీకులు వర్షంలోనే బయటకు రాసా
గారు. 'అ! ఏదో క్రాసింగ్ వుండి
వుంటుందేలే అని కొందరు తమ సీట్స్
నుండి కదలకుండానే సరిపెట్టుకున్నారు.

రామశర్మగారు కూడా బండి ఆగిన
కారణం కనుక్కొనడామని బయటకు
వచ్చారు. అక్కడ ఎవరో అనుకుంటున్న
మాటలు విని ఆయన గుండెలు గుభేలు
మన్నాయి. నెంటనే అటెండరును పిల్చి
అడిగారు.

'క్ష మిం చం డి సా ర్ ! ఇక బండి

కూ ర లూ గు ణా లూ :

పొట్ల కాయ

ఇది మిక్కిలి పథ్యమయిన కూర.
శరీరానికి సమశీతోష్ణాన్ని కలుగ
జేస్తుంది. సులభంగా జీర్ణమవు
తుంది. బాగా ఆకల్ని పుట్టిస్తుంది.
త్రోడిషిల్ని (వార పిత్త శ్లేష్మాలు)
హరిస్తుంది. శ్మశ్లేష్మాన్ని, క్రిమి
రోగాన్ని, అమవాతాన్ని పోగొట్టడానికి
తోడ్పడుతుంది. పైత్య వాతాలను

అణచివేస్తుంది. వీర్యపుష్టినిస్తుంది.
శరీరంలోని వేడిని తాపాన్ని పోగొట్టే
దలన చేస్తుంది.

శ్లేష్మవాతాలు గలవారు అధికంగా
తింటే హని చేస్తుంది. దీని
దుర్గుణాలకు విరుగుళ్లు : 1. గర
మసారి, 2. అవగుండ, 3. అగాకర
కాయలు, 4. దోషకాయలు.

సేకరణ :—అకుండి నారాయణమూర్తి.

ముందుకు వెళ్ళదు. పాతానం అతి భయంకరంగా వుంది. రైలు సంతెలు రెండు కూలిపోయాయి. రైలు కట్టుకు అనేక చోట్ల గండ్లు పడ్డాయి. ఉప్పు గుండూరు — సింగరాయకొండల మధ్య ఏరు పొంగి రైల్వే లైను తుడిచిపెట్టుకుపోయింది. ఈ స్థితితో బండి ఒక్క అడుగైనా ముందుకు కదలడం అతి ప్రమాదకరం. అనలు డ్రైవరుకు బ్రాక్ కచ్చించడం లేదు' అన్నాడు.

రామశర్మగారికి గుండె జబ్బుమంది. అంతవర్షంలోనూ ఆయనకు చిరు నెమిట్లు పట్టాయి. అక్కడ నిర్భీతక తన నీట్స్ కి వెళ్లి కూలబడ్డారు.

తమ రైలును డిటెయిన్ చేశారన్న వార్త ప్రయాణికుల్లో కార్చిపులా వ్యాపించింది. అంత వర్షంలోనూ ప్రయాణికులు గుంపులు గుంపులుగా చేరి తమకు లిగిన దురదృష్టం గురించి ఎవరికి కోచిన విధంగా వారు చర్చించుకో రాగారు. అందరి మొహాల్లోనూ ఆందోళన పరుపుట మౌనమైంది. దిక్కు తోచడం కదెవరికి! కొందరడాళ్ళాల్లా ఏడుపు మొదలుపెట్టారు. ఎందుకు బయల్దేరా మురా బగవంతుడా! అని కొందరు

తమకు తామే తిట్టుకుంటున్నారు ఇంటి దగ్గర తమ భార్యబిడ్డలు ఏవారూ అని భర్తలు, అండ్లులు బెంగపడితే — తనతో ప్రయాణం చెయ్యకుండా ఇంటి దగ్గరవుండిపోయిన పిల్లల్ని తలుచుకొని కొందరు తల్లులు కుమిలిపోతున్నారు.

రాకరాక వచ్చిన ఒకే యింటర్వ్యూ అందుకోలేకపోతున్నానని ఒక నిరుద్యోగి ఏడుస్తే — ఎల్లండి బెంగుళూరులో గుర్రాలు పరుగెత్తేటప్పుడు పుండ లేనమో అని ఇంకొక జాదరి వాపో తున్నాడు.

ఇలా రకరకాల వ్యధిత హృదయా లతో స్వేషనంతా భీభ్రంకం — కోలా హలంకం — భయానకంగా వుంది.

రామశర్మకు దిక్కు తోచడంలేదు. ఈ తుఫాను ఒకే సూచన కనబడటం లేదాయనకి. ఈ ప్రకృతి ప్రళయం ఏనాటికి ముగుస్తుందో తెలియదు. తిరిగి భార్యను చూసేటప్పటికి ఎన్నాళ్ళూ పడుతుందో

అని మధనపడుతున్నారు.

మెయిల్ డిటెయిన్ అయింది అతి చిన్న వల్లెటూరు స్టేషన్లో. అక్కడ వుండాలి నో అతిచిన్న హోటలు మూసే శారో. కొట్టుకుపోయిందో తెలియదు ఈ వర్షం దెబ్బకు అందుకని మిగతా చాలా మంది ప్రయాణికులు పస్తున్నా తన దగ్గర మిగిలిన వళ్ళా బిస్కట్లూ తినే శారు రామశర్మ.

ఆరోజంతా వర్షం తగ్గలేదు సరికదా ఎక్కువైంది. రామశర్మ పడుకొందామని తన కంపార్ట్ మెంట్ చేరుకుని అవసరమైన ఆలోచనలతో — వచ్చిపోయే ఆందోళన మనస్సులైన ప్రయాణికులతో ఆయనకు నిద్రపట్టలేదు.

ఆ మరునటిరోజు ఉదయం పదిగంటలైంది.

ఆరోజు —...సరిగ్గా — పన్నెండు గంటలకు — రామశర్మగారికి ఒక నూతన విషయం అవగతమైంది.

ఆయన కడుపులో ఏదో మండు తున్నట్లు —...

ఎలుకలు ఇటూ అటూ పరిగెత్తి పట్టు —...

ఆయనకేదో నిస్సత్తువ కల్గినట్లు — —...అప్పించినపుడు —...

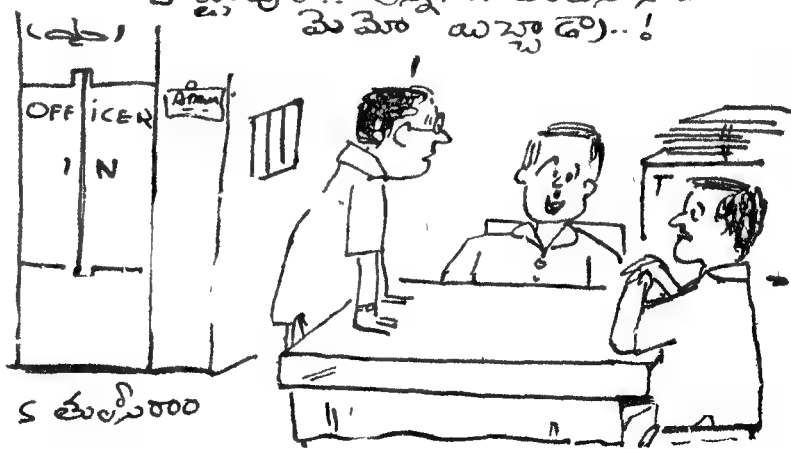
పాతాత్తుగా నలభై రెండు శ్లోక జ్ఞానదయమైనట్లు పలవరించారు — ఒక టేమాట —...

—అ...క...లి!...!

రామశర్మకు భరించరాని ఆకలి వేస్తోంది. ఎవరో మూడవ తరగతి ప్రయాణికురాలు ఆ వర్షంలోనే పుల్ల తేరుకువచ్చి ప్లాట్ ఫాం ప్రక్కగా మూడు రాళ్ళు వేసి మంటచేసి ఒక దోసెడు బియ్యం వుడికించి తన పిల్లలిద్దరికీ పెడుతోంది. వాళ్ళు ఆపురాపురుమంటూ తింటున్నారు. రామశర్మగారి కెండుకో వాళ్ళనలా చూస్తుంటే అనన్యం వెయ్యలేదు — సరిగదా — తనువెల్లా పులకరించి పోయింది.

ఆయన ఆకలి అధికమైంది. తటాకన వారి ముందుకువారి ఆ మల్లెపువ్వులా — వేడి పాగలు. చిమ్ముతూన్న అన్నం లాక్కుని గబగబా తినేయ్యాలన్నించింది. కాని ఆ తలపు రాగానే ఆయనెందుకో తనలోతానే సిగ్గుపడిపోయాడు. వెంటనే తన కంపార్ట్ మెంట్ లోకి వెళ్లి తన పాకెట్ లో తినగా మిగిలిపోయిన బిస్కెట్లు తిన్నారు. కాని అవి ఎందుకో ఆయనకు తృప్తికరంగా లేవు. అని ఆయన ఆలి తీర్చలేకపోయాయి. పళ్ళు, బిస్కెట్లు, జామీలు ఇలాటి నవనాగరికపు అండ్లు ఎన్నెన్నో కాస్తంత చక్కటి భోజనానికి

మనలో పాటు పడ్డేసిన మన ఆప్తురాలే గదా మనకు సూచిగా వచ్చాడని సంతోషంలో ఏరా. బాన్సు కొట్టావు రా! తిన్నాను. వెంటనే నాకో మెమో యిచ్చాడో..!

పాటోనని ఆయన అ కొద్దిసేపటి అనుభవంలోనే తెలుసుకున్నారు.

ఆకలి అధికమైనకాలం గంటల్ని మింగేస్తూ త్వరగా పరుగెడుతోంది. సమయం గడిచేకొద్దీ రాష్ట్ర శర్మగారి ఆకలి రాక్షసిలా విజృంభిస్తోంది. మనిషి తోటకూర కాదలా వారిపోతున్నాడు. కాని చిత్రమేమిటంటే — ఆయనకు ఆకలిబాధ ఎంత అధికంగా వున్నా ఎన్నడూ తనెరుగని ఈ అనుభవం ఛాయలు ఆ బాపితో కొంచెం మాధుర్యాన్ని చిలికించలేక పోలేదు. అలా చిలికించి నపుడల్లా ఆయన ఎంతకాలం ఆకలి మాధుర్యాన్ని యేరు గ క వృధా అయినదోనని చింతిస్తున్నాడు. అంతేగాక ఆయనకు చిన్నతనంలో తల్లిచేసే కొబ్బరి పచ్చడి, అవకూరా, గుల్లివంకాయకూరా — కాకకాయ వేపుడూ — గోంగూరపచ్చడి గుర్తుకు రాసాగాయి. అలాఅది గుర్తొచ్చి నపుడు మరి ఆకలి అధికపడుతున్నది.

ఆ సాయంత్రం —

రెండుగంటలకు రైల్వేవాళ్లు ప్రయాణికులకు భోజనం సమకూర్చారు. సమకూర్చారు అనడంకంటే పంచారు అంటే బాగుంటుంది. నాలుగుబుట్టల్లో సాంబారు కలిపిన అన్నంపాకెట్లు పచ్చాయి. అందరూ ఎగబడ్డారు వాటిమీదికి. స్టేషను మాస్టరు అందర్నీ క్యూలో నిర్దేశించి ప్యాకెట్లు పంచుకున్నారు. రాష్ట్ర శర్మకు అలా అన్నం ప్యాకెట్టుకోసం క్యూలో నిల్చోనడమంటే సిగ్గుసింది. అత్యంత మానం అడ్డొచ్చింది.

అందుకే ఆయన తన సీట్లోనే కూర్చున్నాడు. స్టేషన్ మాష్టరు తన పంతు ప్యాకెట్ తీసుకొచ్చి తన కిస్తాడనే వింతభ్రమను సృష్టించుకొని చాలాసేపు నిరీక్షించారు. కాని స్టేషను మాష్టరు ఆ ప్యాకెట్ల పంపకం గొడవతో పూర్తిగా మునిగిపోయాడు. తన భ్రమ చివరకు తనను ఆ ఒక్క ప్యాకెట్టుకూ దూరం చేస్తుందని తెలిసి ఆయన అత్యంత మానాన్ని చంపుకొని క్యూలో చివరకు వెళ్లి నిలుచున్నారు ప్యాకెట్టుకోసం నిరీక్షిస్తూ.

ఆ క్యూలో బీదలున్నారు. ధనికులున్నారు. పూటకు గలిలేనివాళ్లున్నారు. కోటికి పడగలేనివాళ్లున్నారు. పట్టే

అ క లి

దన్నం లేనివాళ్లున్నారు — హోటల్ ప్రాసయిటర్లు — రైన్ మిల్లు వాళ్లున్నారు.

రైవీల! ప్రకృతి కన్నుతెరిస్తే — ఆకలి ఆకారం ధరిస్తే మౌనపుల్ల తార తమ్యాలు నశిస్తాయి. బీదాగొప్ప భేదాలు ఒకే క్యూలో అంతరించి పోతాయి.

తనందుకున్న ప్యాకెట్టును తన సీటు దాకా తీసికెళ్లి సహనంపోయింది రాష్ట్ర శర్మకు. ఒక్కో విప్పి అవురపురు మంటూ తినసాగేరు. క్షణంలో ఆయనకు విజయవాడ ప్లాట్ ఫారంమీద మిలట్రీ మీసాలూ, బిచ్చగతై తళుక్కు మన్నాడు ఆ జాపాలు ఆయనకు విచిత్రంగా చలించి జేశాయి ఏదో కొత్త సత్యం గోచరించినట్లుయింది.

ఆయన ఆకలి తీరలేదు. వెళ్తున్న స్టేషన్ మాష్టర్ని పిల్చారు. 'ఏం కావాలి?' అన్నాడు స్టేషన్ మాష్టరు వినయంగా. రాష్ట్ర శర్మగారి ధనికవెషం అతనితో ఆ గౌరవం కలిగింది.

'అబ్బే! ఏం లేదండీ ... అహ ... కాదు...' ఏం చెప్పాలో ఎలా చెప్పాలో తెలియక తికమక పడున్నా రాయన.

స్టేషను మాష్టరుకు నవ్వాచ్చింది. 'చెప్పండి... ఫర్వాలేదు... మళ్ళీ నాకు పనుం దవకల' అన్నాడు.

రాష్ట్ర శర్మ అనకు తెలిసిన విధానంలో చెప్పడంకున్నారు. వెంటనే కోటు జేబులో చెయిపెట్టి బయటకు తీశారు. స్టేషన్ మాష్టరు కళ్ళు జిగేత్తున్నాయి. 'మాడండి మాష్టరు! ఇవన్నీ మడత నలగని వందరూపాయల నోట్లు. ఇలాటి నా దగ్గర చాలా వున్నాయి. నీటికి ప్రపంచంలో ఎంత విలువవుందో మీకు తెలుసు. నీటికి అన్నివేళలా విలువ వుంటుందని నేను నుకొనేవాణ్ణి. కాని ఇవికూడా కొన్ని సమయాలలో సత్ నిరుపయోగమని, గడ్డిపోచకన్నా విలువ చెయ్యవని నేను ఇప్పుడే గ్రహించాను.'

ఆయనచెప్పే వుపోవ్వాతం దేనికో ఆ ముసలి స్టేషన్ మాష్టరు కంతు బట్ట లేదు.

'మాడండి మాష్టరు!' క్షణ

ంగి అన్నారు రాష్ట్ర శర్మ 'ఈ నాడు యింతడబ్బు వుండీకూడా నా క్కలిగిన ఆకలిని తీర్చుకోలేక పోతున్నాను — క్షమించండి ... దయచేసి ఎంతడబ్బు కావాలో తీసుకుని భోజనం ప్యాకెట్టు ఒకటి యివ్వగలగా?' అఖరివాక్యం పలుకుతున్నప్పుడు ఆయన కంఠం జీరవోయింది.

స్టేషన్ మాష్టరుకు అరంభమైంది. 'మాడండి... మీరు సున్నిత హృదయులు ... మీలాటివాళ్ళు ఒక్క సంఘటనకే చలించిపోతారు. ఐతే — ఒక్కటి మాత్రం నిజం — మీ రన్నట్లు డబ్బు దేవుడుకొడు డబ్బుతో అన్ని వేళల్లో అన్ని కానుక్కోలేము. ఆలోచించండి... మీరు కనీసం కన్నె తయైనా చూడని భోజనంకోసం మీరెంత డబ్బుయినా దారపోయడానికి సిద్ధంగా వున్నారు. కనుక — ఆకలికన్నా — ఆ ఆకలి తీర్చే అవారంకన్నా మీ డబ్బు విలువైంది కాదు ఈ క్షణంలో.'

రాష్ట్ర శర్మ తలవూపి చిర్నపువ్వతో డబ్బుచేతిని ఆయన ముందుకు జూపారు. కాని స్టేషన్ మాష్టరు చేత్తోనే వారిం చాడు.

'సారీ సర్! తుఫాను లో చిక్కుకుంటుంటుంటే ప్రయాణికులకు రైల్వే వాళ్లు ఏర్పాటుచేసిన భోజనం యిది. మేము వుచితంగానే యివ్వాలి. తుఫాను యివాళ వుంటుంది. రేపు పోవచ్చు కాని ఆయాతంగా లభించే లంచానికి ఆశపడి నేం వింకొకరి నోటిపద్ద కూడు పడగొట్టి మీ కడుపు నింపలేను. అది నాచేతకాదు — ఐయావో ఎక్స్ప్రెస్ సారీ!'

స్టేషన్ మాష్టరు వెళ్లిపోయాడు. కొత్త మనష్యులు ఇంకా కొద్దిమంది లోకంలో వున్నారని రాష్ట్ర శర్మకు రోజే తెలిసింది. ముగ్గుడై — విశకుడై — విచిత్రంగా చూశాడు ధనానికి లొంగని ముసలి స్టేషన్ మాష్టరు వైపు.

* * *

మరి మూడురోజులకుగాని తుఫాను తగ్గలేదు. ఆ మూడురోజులూ రాష్ట్ర శర్మకు రైల్వేవాళ్ళు ఏర్పాటుచేసిన భోజనం తినక తప్పలేదు.

వర్షంతగ్గి రూట్ బాగుపడ్డాక తిరిగి

బండ్లు బయల్పెరాయి. జీవితంలో మరుస
లేని ఒక చక్కటి అనుభవాన్ని సేక
రించుకుని రామశర్మగారు మద్రాసు
చేరారు. స్వయంతమూగారికి భగవదను
గ్రహంవల్ల కులాశా చిక్కింది. తిరిగి
ఆమెతో రామశర్మగారు విశాఖవట్టణం
బయల్పెరారు.

* * *
రైలు విశాఖ చేరినతర్వాత రామ
శర్మగారు భార్యను వెంటబెట్టుకుని
జనాన్ని తప్పించుకుంటూ ముందుకు
వెళ్తున్నారు.

'తాఫీ...తాఫీ' 'వత్తిక...వత్తికీ'
'కూలీ...కూలీ...' 'బాబూ...సైసా'
'గుడ్డోడిని! ధర్మం చెయ్యండి
బాబూ!'

ఇలాంటి అరుపుల్ని అతి నిర్లక్ష్యంగా
చించూ పోతూన్న రామశర్మగారు
చటుక్కున అగారు రామశర్మగారి ముందు
ఒక కుక్కరాడు నిల్చున్నాడు. బాగా నీరసంగా
పూర్నాడు—జట్టంతా రేగి పోయివుంది.

'సార్! బిడన్నా గుంటే సాయం
చెయ్యండి...వీళ్ళ—' అని కంఠం దీనిగా
నిలికింది.

రామశర్మగారు 'వెళ్లు... వెళ్లు...' అని
చీదరించుకుని ముందుకు వెళ్ళాడు. వెనక
నుండి అలాని కంఠం విరబడుతోంది.

'మూడురోజులనుండి అన్నం లేదు ...
ఆకలిసార్ ఆకలి—ఈ ఆకలి భరించలేక
పోతున్నాను'

సడన్ బ్రేకు వేసికట్లు అగిపోయారు
రామశర్మ. చటుక్కున వెనక్కు తిరిగి
ఆ యువకునివైపు ఎరుగెత్తారు. అతని
ఎదుట నిలబడి పరీక్షగా చూశారు.

'సార్! బియ్యే ప్యాపయ్యాను. మాది
నెల్లూరు. అతి కష్టంమీద ఈ సైద్యగం
యింటర్వ్యూ వస్తే వచ్చాను. పుద్యగం
రాలేదు. వెళ్ళడానికి రబ్బులేదు—మూడు
రోజులనుండి అన్నంలేదు—ఆకలి—'

'వీళ్ళంతా ఆబద్ధం ... మోసం...
అనుక్కుందంలో ఇదొక కొత్తప్యాషన్...' అని ఇంకా ఏదో చెప్పబోతోన్న సత్యజిత్ని
చేర్చోనే వారించారు రామశర్మ. ఆయన
మనసులో 'ఆకలి' అని ఆ కుక్కరాడుమాట
సుళ్ళు తిరుగుతోంది. జేబులో నుండి
అయిదురూపాయల నోటు తీశారు.

'చూడబోయ్! నువ్వు అబద్ధం చెబు
తున్నావో నిజం చెబుతున్నావో నాకు

తెలియదు. ఒక్కటి మాత్రం నిజం
ఏమిటంటే... నువ్వు ఆకలితో వున్నావు...
నీ వాకమే చెబుతోంది నీ కడుపులో రగిలే
ఆలగురించి...వెళ్ళు... ఈ డబ్బుతీసికెళ్ళి
బుచ్చిగా బోంచెయ్'

అశ్చర్యంతో న్నందించి పోయిన భార్యనీ
అక్కురాడినీ చూడకుండా వెనక్కు తిరిగారు
రామశర్మ. ఆయన ముఖంలో బాధ, తృప్తి
కలసిన ఒక చిత్రమైన హాసం తళుక్కు
మంది. అయోమయంగా చూస్తోన్న భార్య
వైపు తిరిగారు.

'సత్యవత్తి... అన్నీ అబద్ధంగావచ్చు కాని
ఆకలి అబద్ధంగాదు, మనమా— మన
దేశానికి పట్టిన సమస్య ఆకలి—అహారం
చాలక—అహారం సరిపోక—ఆకలి—ఆకలి
చాలతో దేశం అలమటిస్తోంది.'

తెలియని ఆవేశం కట్టలు తెంచుకుని
నిర్మురురురిలా ఆయన గుండెల్లో నుంచి
పులుకుతోంది. అయిన కంఠం గంభీర
మౌతోంది.

'సత్యా! ఈ పరిస్థితి మారాలి,
అయింది. ●

ప్రతి ఒకడూ ప్రతిపౌరుడూ నడుంకట్టి
'ఆకలి' నరకాసురుణ్ణి జయించి ప్రతిపేద
హృదయంలోనూ సంభవించి దీపాలు వెలి
గించాలి. ఆ దీపావళి జనావళి హృదితో
కోటికాంతులు నింపి దేశాన్ని పునీతం
చెయ్యాలి, స్వామి వివేకనంద చెప్పినట్లు
'నాదేశంలో ప్రతి ఒకడి ఆకలి తీరేవరకూ
నేను ఎన్నిసార్లైనా జన్మ ఎత్తుతూనే
వుంటాను' అని ప్రతిఒకడూ ప్రతిన
చేయాలి...'

హఠాత్తుగా రామశర్మ భార్య ముఖం
లోమాసి అన్నారు...'సత్యా! ఆ భయంకర
మైన ఆకలిబాధ నేనూ ఎరుగుదును ...
నిజం... ఆకలిబాధ నాకూ తెలుసు—'

సత్యవత్తిమూగారికి ఆయన మాట్లాడు
తున్నదేమిటో బొత్తిగా తెలియలేదు.

రాని తనభర్త చెప్పగిల్చిన కళ్ళను
రుమాలలో తుడుచుకోవడం స్పష్టంగా
చూసి ఎందుకో అర్థంగాక నిశ్చేష్టత
అయింది. ●

...పమిటోయ్... నరసింహం
నల్లకు నమస్కారాలు చేస్తున్నావ్?

నమస్కారాలు
మిక్కిలించండి, దేవుడికి

అడవిలో దారుణం

మైసూరు పాలెంలో 29 ఏళ్ళ ముత్తప్పామి అనే అతని భార్య మునియమ్మ జక్కేరికి చెందిన చిన్నప్ప అనే అతనిలో రహస్య ప్రేమాయణం సాగిస్తుంటే అది పసిగట్టి ముత్తప్పామి అమను పారినాడట. ఈ విషయం తెలిసిన చిన్నప్ప కోర్కెద్రేకంలో ముత్తప్పామిని కొంతమంది స్నేహితులతో ఏమార్చి అదురెడ రప్పించి అక్కడ చంపేశాడట.

ఏనుగు కాళ్ళ కింద ...

హొంబాయి విక్టోరియా గార్డెన్సునంచి తప్పించుకున్న ఏనుగు పంకరిమ్మ 26 ఏళ్ళ, బహుమహిమ అనే కాకలా క్షిప్తిని తన తొందానికి చుట్టూ పులకముని ఆకాశానికి ఎత్తి బుచ్చుర కిందపడేసి, కాళ్ళతో పచ్చడి పచ్చడిగా అరిచి చంపేసింది.

యోమా స్వర్గంలాంటి కాపలా
కొయలనుండొక్క... నా
దగ్గరికి రండి!!

కితిన ప్రశ్నలకి కితిని చర్చ

ధర్మి, మయగార్ భవన్లో ఆదాయపు సెన్సు సరిక్కులా జరుగుతున్నాయట. 26 వ తేదీన పుదయం 11 గంటలకు పరిష్ట ప్రశ్నాపత్రాలు పంపించడం గగ్గోలు ప్రారంభమయిందట. ప్రశ్నలు చాలా రతినంగా కొరక రానిగా న్యాయని కొందరు, అవకారులు ప్రశ్నలను తమ కాగవారికి ముందే వెప్పేశారని మరికొందరూ అంటూ పోల అన్నించి తేచి కుర్చీలు, బల్బులు, అద్దాలు, తలుపులు విరిచి నడి రోడ్డుమీద కుప్పగా పోసి, విప్పెట్టారట. ఎవరైనా విద్యభ్యసిస్తుంటే విద్యార్థిగదా! చె ఆర్ వో క్కాడెట్స్!

అలహాబాదులో ఒక నూతనమార్చి తన పిల్లలలో వో యిద్దర్ని చివాలన నూతిలోకి గిరాలు పోసి, అనూ ఎగిరి దూకెసేందట. పిల్ల లిద్దరూ

చనిపోయి, ఆమె చావుతప్పి, అట్లానికి పట్టుబడ్డది. ఈమె యంత ఘాతుకానికి పాల్పడిన కారణమింకా తెలియరాలెదు. ఇంకెన్నె పుంటుంది! మనకున్న అస్తి పాస్తలన్నీ ఏమి తేకపోదమేగా!

దారుణ హత్య

మెంట్రు బ్లూ ఫ్ ఇన్వెస్టిగేషన్సు బ్రదర్స్ డిరిజ్టర్లకాళి శబరలో వేలి ముగ్ధుల నిర్బాణం గానం చేస్తున్న ముక్కురాజుసిక్కు అనే ఆయన తన తమ్ముడు మెండ్ల సేకర్ను బహుకూరంగా చంపేశాడట. ఢిల్లీ రామకృష్ణపుం 238 సెక్టార్, 12 నెంబరు భవంలో వో అం స్టూలో పుంటున్న ముక్కురాజు అంటే అతని తమ్ముడు పుద్మ్యగా నెషిణ కోసం చ్చాడట. 29 వ తేదీన ముక్కురాజు తన భార్య పిల్లలతో సహా గ్రీన్ పార్క్ రోడ్డులో వున్న చుట్టూలింటికి శ్చాడట. వెల్లినట్టే శ్చి, రాత్రి అన్నిరాత్రివేళ ఆయన ఒక్కడూ యింటికి తిరిగి వచ్చాడని, అప్పుడాయన తమ్ముడు అటగా పులకతూ పున్నాడని చోకిదారు దాన్ బహదూర్ పోలీసులకు వెప్పిన దాంట్లో వుందట. రాత్రి ఆయన మేడ రాది పేల్చిన కాస్సెపటికి వో ఆర్నాదం అంటిది చినిపించిందనీ, దాని అదే మిటో, ఎక్కణ్ణించి వచ్చిందో తెలియలేదనికూడా చెప్పాడట. శవానికి సుమారు ఫదిహేను గాయాలున్నాయట. తొడలలోను, పిరం మీద, గుండె లోనూ, చివరికి ముఖం మీదా కూడా పుండడమే గాక, నోటో కత్తిలో పొడిచినట్లు దపుడలు రెండూ చీరుకుపోయి కూడా పున్నాయట. ఈ అన్నదమ్ములకు అస్తి తగవుల వంటిది వుండేవుండ వచ్చు పోలీసు అనుమానిస్తోంది. అన్ని తలుపులూ లోపలకు పోసి, పెరటి తలుపు మాత్రం బయటికి తాళం వేసి మరీ ఆయన పరార్చేసియారట. రెండు రోజులు శలవుపెట్టినాదుం డ్యూటీలో కూడా చేరలేదట.

జడ్జిగారికి గాయం

గయ కోర్టులో తన మీద జడ్జిగారి తీర్పు విన్న ముద్గాయి ఒకాయన అందుకు సేదపడి, భద్రంగా దాచి తెచ్చుకున్న యిటికీ రాయిని తీసి రిచ్చిన ఆయన మీదికి విసిరాడట దాంతో జడ్జిగారి బుర్రకి బలమైన గాయమయిందట.

ప్రాణం తీసిన ప్రాణ స్నేహం

ప్రాణ స్నేహితుడుగా అలాంటి లపుతున్న వంజప్ప గవుండర్ తనను ఎదలో ఆరుకుం, సహాయం చేయలేదని రాణమప్పగవుండర్ మీద ఒక దాల్ అనే ఆయన అతన్ని హతించి చంపేసి, అతనికీ తను కూడా అల్మపాత్య గేళుకున్నాడట ఇది కోయంబత్తూరుకు చెందిన నాచ్చిపాళాయంబో జరిగింది.

శ్రీత్వంపై కోరిక

40 ఏళ్ళ పళనియప్పన్ అనే అతనికి తన స్త్రీగా నూరాలని కోర్కె ఉండటం. ఈ కోర్కెను అచరగా చేసుకుని వో ముగ్గురు వ్యక్తులు అతనికి ఏ.వో నాలు మందలం, యిచ్చారట. దంతో పళనియప్ప చనిపోయినరికి అతని శవాన్ని ఇడిక్కు మంగళం అనే పూళ్ళో రంగపామి అనే అతని పొలంలో పారేసి చూపియారట. రంగపామి పొలం కని చేసుకుంటుండగా యీ శవం బయటికి వచ్చి, మిగతా మిషయాలను బయటికి లాగింది.

తండ్రి కొడుకుల హత్య

శ్రీకాకుళానికి చెందిన అలవోల అనే గ్రామంలో నర్సంచి దువ్వడ జగన్నాథులకు అనే ఆయన, ఆయన కొడుకు రామారావు ఆరే, బయట ఏదో పోతుందిగా సుమారు పదిమంది సెక్కుల్లట్లు అరి చెప్పబడెవారు వారిద్దరినీ చంపేసి, యింటో నీగా ప్లాటో దోమకు పోయారట. ఆ పూరి మునసబు దువ్వడ రామ నాథం యింటో కూడా పడి దోమకున్నారట— కిమర్తం....

మనం పడుకోకొకరినై
ముందు నీ కోరికకడెప్పు
గుడ్డుండొక్క దాని నీటి దిద్ది!
ఆరు బయట ఎదురొక
రాదు!!

సాధించిన పగ

పురియూకు చెందిన చండబారా అనే గ్రామములో కొంతమంది బందిపోట్లు వడి తమ పని చేసుకొంటే గాక వో పాకు నిప్పట్టు, అందులోకి వో వ్యక్తిని గిరాబూ వేశారుట. దీనితో ఆ పూరి జనం వళ్ళు పోలి, ఆ దొంగల నాయకుణ్ణి, ఆతని ముగ్గురు కొడుకులనూ కొట్టి భగభగలాడుతున్న మంటలో, వడేశారట— టీన్ రివెంజ!

మరో ప్రపంచం?

తెల్లనివన్నీ పాలు కానే కాదు అ! నమ్మకం ఏద గయలో మేజిక్స్, కౌంతమంది పోలీసుల సహాయంతో ఒక ఆశ్రమంమీదికి దండెత్తే సరికి పూర్ణ శ్రమపించటం లేదనుకున్న వో అయిదుగురు పిల్లలు అక్కడ దొరికారట. ఆశ్రమానికి చెందిన కూరజాడే ప్రసాద్ అనే అతనిని, మునేశ్వరిదేవి

మనమూ ఆలాంటి
అక్షమం వెడితే...
వీక్షమా నుండుదు!!

అనే ఆమెనూ అరెస్టు చేశారట. వీరు వో బెంగాలీ అమ్మాయిని ఢిల్లీలో ఒక వ్యాపారికి మూడు వేల రూపాయలకు అమ్మేశారట. ఆశ్రమంలో ఏ శ్రమా లేని వ్యాపారం చేస్తున్నారు వీరు. గయనే కీలక స్థానంగా పెట్టుకుని దేశంలో అన్ని మూలలనుంచి పిల్లలను ఎత్తుకుపోయే సంస్థలు నడుస్తున్నాయని అనుమానిస్తున్నారు అధికారులు... ఎంతో ముందుకు వెళ్లాం మనం అని వీవు చరుచకు విడుట కూస్తే యింకా అంద్రోక్షిగు కాలంతోనే నన్ను మాట మనమున్నది. వై... ఇంకా వెనక్కు పోకురా!

ఆకలి గొన్న భూమి

అభివృద్ధిలో సూర్యుల్లా రోడ్డులోని వో పార్కులో పిల్లలు ఆడుకుంటుండగా ఆ పార్కు భూమి బప్పున ఉండగా విరిగిందట. ఈ పగలుకు 8 అడుగుల అపూతం ఏర్పడిందట అందులో పార్కులో ఆడుకుంటున్న ముగ్గురు పిల్లలు వడి పోయారట. ఇద్దరు రక్తింపబడ్డారట.

టెం! టెం! టెం!

సుఖ జీవిత సేవ

“పిదపై ద్యమహిమ”

సిద్ధుం పాటిలేని కీర్తికి ఒక తార్కాణము

కే. టి. కృష్ణమూర్తి ఆచార్య గారి

‘మేల్ మాయిల్ మందు’

(Regd)

పీర్లకాల చర్మరోగములకు చక్కని నివారణ

బల్లరంగు, ఏరరంగు పొడలు, దద్దులు, పొట్టు, గజ్జి (చర్మ సంబంధము) పొడలు గల వోట్లలో తిముర్లు, నూదిలో పిడిగివచ్చు వోస్సి లేకుండుట, విషపదీ బొబ్బలు గలిగిన తెలియకుండుట, దుర్నిరు నర్మ అవయవములంట్లు వ్యాపించి, రక్తముతో కలిసి మత్తు కలుగజేయుట, (చర్మముల సంబంధము) చేర్చి చేర్చు ముడుముకొనుట, బొబ్బలు లేచుట, ముక్కు బంధనములు, పొదము పండు వల్లపు పుండ్లు ఏర్పడుట, కాలుచేతులు (చేర్చు తగ్గుట, ముక్కు సొట్టవడుట. చూడుటకు ఏనుగు పుట్టించు రణములు (అస్థి సంబంధము) ఏటికి చక్కని నివారణ.

1 మంచలం (40 రోజులు) నూనె, లేవ్యము రు. 12/- తహిల అర్పు రు. 8-00

8 బొమ్మల శ్రీ పరమాత్మ తైలం రు. 6/- తహిల అర్పు రు. 2/-

సిద్ధ దాక్టర్

కే. టి. కృష్ణమూర్తి ఆచార్య ి సన్యు

5/22, మేల్ మాయిల్ P.O., (N.A. Dt.)

శ్రీ లక్ష్మి విజ్ఞాన పజిల్ నెం. 13

Licensed by the District Collector, Krishna L.No. 1/69.D/8-3:1969

ఈ పజిల్ తాలూకు కి సొల్యాషను జిల్లా కలెక్టరుగారి కార్యాలయములో సీలు చేయబడినది.

రు. 800 లు

గెలుపొందండి.

అల్ కలెక్టుకు

మాత్రమే

బహుమతులు

ఒకే పేరుతో

2 కూపనులకు

మించి పంపరాదు.

విజేతలైన

వారందరికి

ప్రైజ్

పంపబడును.

పజిల్ నెం. 12 పజిల్ నెం. 13

22	13	28	19		
17	27	14	24		
20	26	15	21		
23	16	25	18		

ఒక ఎంట్రీ రుసుము రు. 1-00

సీలు తీయబడిన ముగింపు తేదీ

కి సొల్యాషను 27-6-1970

అధికారములు : పజిల్ నెం. 13 లో 14 నుండి 29 వరకు గల అంకెలను వాడవలెను. ఎటు

కూడినా (నిలువు, అడ్డము, మూలలు) 86 రావలెను. వాడిన సంఖ్య వాడకూడదు.

విజయనలు : కూపనులు తెల్ల కాగితంపై ప్రాసి పడవవచ్చును. రుసుము M.O. ద్వారా మాత్రమే

రసీదు జతపర్చి, కూపను, రసీదుల వెనుకవైపు అడ్డము ప్రాసి ముగింపు తేదీతోగా మూకు చేరునట్లు

పంపవలెను. విజేతల తిన్న కొరకు 20 M.P. స్వంత అడ్డము కనర్ప పంపవలెను. కి సొల్యా

షనులోని ప్రతి గడిలోని అంకెకు సరిపోని అంకె తప్పగా నెంచబడును. ఈ పజిల్ కు సంబం

ధించిన నిూడము అన్నియు ముగిసినట్లుం కొర్పులో పరిష్కరించుకొనవలెను. ఇతర దేశము

లలో నివసించువారు ఈ పజిల్ పొల్వరాదు. పునః పరిశీలనకు ద్రా అయిన 15 రోజులలోగా

రు. 5-00 M.O. చేసి రసీదు పంపవలెను. పునః పరిశీలనలో విజేతయినవో ప్రయితా పంప

బడును. లేనివో రు. 5-00 లు కొల్పోవుదురు. పై విజయనలు ప్రభుత్వ రూల్సు ననుసరించి

ధూషించించబడినవి. ఈ పజిల్ తాలూకు విషయాల్లో మేనేజరుదే తుది నిర్ణయము.

పజిల్ నెం. 12 విజేతలు:- టి. బి. యన్. రాజ్యక్ష్మి, యలవంచెల్లి.

Address The Manager, SRI LAXMI VIGNANA PUZZLE; Chilakalapudi (P.O.), Machilipatnam-2.

Novel Quiz No. 1 ఫలితములు:- 1. పగ, 2. విరాగి, 3. అవకాశాలన్ను, 4. చనిపోయినాడు, 5. గోవువూరున్నవోల, 6. పనికాదు, 7. చదునరికి ప్రేమతోనే

అపరాధి

నలుగురు రచయిత్రుల సంయుక్త రచన

జరిగిన కథ

శ్యామల రాధలతో పాటు మాధవి కూడా స్వంత కూతుర్లాగే పెంచింది. పరమేశ్వరి. ఇవ శస్త్రానికి మాధవి మీద కంటే మాధవి తేచ్చే జీతం మీద అభిమాన ఎక్కువ. శ్యామలకి రాజా రావుతో పెళ్లయింది. శ్యామల బిడ్డనికని కన్ను మూసింది. ఆ బిడ్డ భారం మాధవిపై పడింది. ఆ యింట్లోనే అద్దెకుంటున్న మధు మాధవిని ప్రేమించాడు. మాధవిని రాజారావు పెళ్లి చేసుకోవాలనుకుంటున్నాడని తెలుసుకుని మధు కుంగి పోయాడు. రాధకి మధుకి గల సంబంధాన్ని తెలుసుకుని మాధవి ఆశ్చర్య చకితురాలవుతుంది. రాధ రాసిన ఉత్తరంలో ఆమె మనస్తత్వం పూర్తిగా అర్థమై పోయింది. రాధ గర్భవతి. తల్లి కాబోతున్నానన్న భయం ఆమెకి లేదు.

16

సత్యవతమ్మ చెప్పున్న ప్రతి అక్షరాన్ని శ్రద్ధగా వింటోంది రాధ. ఆమె పెంచి పోషిస్తున్న అంతమంది అభాగినలకు మల్లేశానూ ఒక అవివాహిత మాతగా రూపొందపోతున్నది. ఆ విషయంలో రాధ ఏ దాపరికాన్ని వాంఛించలేదు. మాధవి సలహాను పెడచెవిన పెట్టుకుండా కన్నూరి రాసిచ్చిన ఉత్తరం అందుకుని పైదరాబాద్ లో అడ్రసు వెతుక్కుంటూ సత్యవతమ్మగారిని కలుసుకున్నది. ప్రథమ విక్షణంలోనే నిండయిన అవిడ రూపూ లోణిని అవిడ మాటా రాధ నాకర్పించ గలిగాయి, రాధ తన గాధ

నాతటిని జరిగింది జరిగినట్లుగా ఏకరువు పెట్టింది. తాను చేసిన పనివల్ల తనకు ఆత్మగ్లాని కలగటం లేదని వాక్కి చెప్పింది. లోకమంతా తన్ను ఎదిరించినా సరే తనకు పెళ్లి కాకపోయినా మధునే భర్తగా భావిస్తున్నాననీ తన ప్రేమ ఫలంగా గర్భంలో పెరుగుతున్న పాపకు రూపాన్నిచ్చి సగర్వంగా పెంచి ఉత్తమ స్థాయిలో తీర్చిదిద్దడానికి తన సర్వస్వాన్ని ధారపోస్తానని ఆవేశంగా చెప్పింది. ఈ లక్ష్యపాధనలో ఎవరిని ఎదిరించవలసి వచ్చినా తాను వెనుకంజ వేయనని స్పష్టం చేసింది.

సత్యవతమ్మగారిని రాధ అకర్పించినంత చక్కగా అవిడ పదేళ్ల ఆశ్రమ పాలరా జీవితంలో ఏ వ్యక్తి చెయ్యలేక పోయింది. ఇన్నాళ్లూ తాను చూచిన స్త్రీలందరూ అభాగినులు. జీవితంలో ఏదో పోగొట్టుకున్నవారు. తాము చేసిన పనికి సిగ్గుపడుతూ తమ్ము తాము దూషించుకుంటూ, సంఘంలో మళ్ళీ తమకు రవ్వంత చోటు దొరికితే చాలునని పాకులాడుతున్నవాళ్లు—రాధ అలా కనిపించలేదు. అవిడ దృష్టిలో ప్రేమకూ వివాహానికి మధ్య భేదంలేదు. సంఘం ఆమోదించే వివాహ నియమాలకంటే తన మనస్సు సమ్మి ప్రేమ సూత్రావళి మీదనే అవిడకు ఎక్కువ గురి. స్త్రీని ఎవరో మార్చడమూ మరెవరి చేయూత కోసమో అవిడ ఎదురుతెన్నులు చూడ

డమూ కాదు కొలసింది. స్త్రీ తనంతట తాను, సంఘాన్నీ, అది సృష్టించే నమస్కర్తీ నమగంగా అర్థం చేసుకుని, కొంత ధైర్యంతోటీ, ఆత్మవిశ్వాసంతోటీ, వాటిని ఎదుర్కునే స్థితిని సంపాదించుకోవాలి. అప్పుడే స్త్రీ జాతి చరిత్రలో అభాగినుల సంఖ్య తగ్గుముఖం పట్టడం సాధ్యమవుతుంది. ఈ రాధకు జీవితంలో వోటుమి లేదు. జీవిత సాగరాన్ని తరించడంలో తను అలిసిపోవచ్చు నేమో కానీ వోడిపోదు. ఏదో ఒక క్షణాన అనంతరి ఒడ్డు చేరుకునే దక్షతకల రాధ విజయం సాధిస్తుంది. అపరాధిత రాధ! సత్యవతమ్మగారి కళ్లలో తృప్తి మెరిసింది. నిండుగా, వాత్సల్యం లోణితే చూపుతో రాధను ముంచుతూ—

‘మా శిక్షణ కేంద్రంలో వోటీచరు పోస్టు ఖాళీగా ఉంది. ప్రభుత్వం ఇచ్చే గ్రేడ్ మేరూ ఇస్తున్నాము. ఆ ఉద్యోగం వల్ల నీ సమస్య బరువు సగం తీరినట్లే. భోజనం వగైరాలకు డబ్బు చెల్లించే పద్ధతిలో నువ్వు శరణాలయంలోనే ఉండవచ్చు. అలా నీ కిష్టం లేకపోతే వేరేగానూ ఉండవచ్చు. నిర్బంధమేమీ లేదు.’ అన్నారు.

‘నేను బయటే ఉండదలచుకున్నాను.’ ‘మంచిదే. కాని సుకరంగా లేని మార్గంలో నడవదలచుకున్న వాళ్లు ఎవరు దెబ్బలు తప్పించుకోవడానికి నిబ్బరంగా అడుగు ముందుకు వేయాలి.

'చెప్పండి'

'ఏమీలేదు రాధా! ఒక విషయం నీకు పుష్టంగా తెలియాలి. నీవు నీ మనస్సు మెచ్చిన వని చేశావు కదా అని అవసరం వచ్చినా రాకపోయినా దాన్ని చాటుకోవక్కరలేదనుకుంటాను. నలుగురూ నిలదీసి అడిగినప్పుడు నిర్భయంగా నేను చెప్పింది అవని కాదని చెప్పుకోవడం అవసరమే. కాదనను. కానీ అటువంటి వని ప్రితి రానప్పుడు అప్పించుకుని తిరుగుతూ అందరిలో మువ్వా ఒకదానివై కలిసి పోయేట్లు ప్రవర్తిస్తే ఏ దిక్కు రాదు ఇదే నేను నీకివ్వదలచుకున్న సలహా!'

'అంటే? వా భర్త దేశాంతరంలో ఉన్నాడనో, నన్ను వదిలి వెళ్ళేశాడనో చెప్పమంటారు! అయిన తాగుబోలీ! ముండల ముఠాకోరని కూడా చెప్పి నలుగురి సానుభూతి సంపాదించుకోమంటారా! ఈ కథనానికి బలం తెచ్చుకో దాని కి మెడలో పసుపులాడూ, నల్లపూసల దాదా వేసుకోవద్దా చెప్పండి! — రాధ చెంపలు ఎర్రబడి ముక్కుపుటాలు అదరడం గమనించారు సత్యనాథమ్మగారు. అవేశపు ముద్దలా కనిపిస్తున్న రాధ మనస్సు పసిపాప మనస్సు. 'అవేశ వడకు రాధా! చాలా నన్నివేశాల్లో మన జీవితంలో మనం తటస్థంగా ఉండడం మంచిది. అటువంటి వ్యభావమే నీ భావి జీవితానికి శ్రీరామ రక్ష అవుతుంది.' అని వర్షి చెప్పి బోయారావిడ.

రాధ విండుకో విడుదు తిరగలేక పోయింది. ఈవిడలోనూ తన అక్క మాధవి లోనూ, మిడి మిడి ఎండల్లో, విశాలంగా పరుచుకున్న మహా వృక్షచ్ఛాయలా ప్రత్యక్ష మయ్యే అద్భుత తర్క వేమేదో ఉంది. వీళ్ళకు నమస్కరించేవి ఉండవా? ఉన్నా చాటిని ఎక్కడిక్కడ ఇతరులకు తెలియకుండానే రహితం చేసుకునే శక్తిమంతులు వీళ్ళు. రాధ భప్పున లేచి—

'మరి నేను ఇల్లు వెళుకు వివస్తాను.' అన్నది.

'ఏమిటా! మరి అంత మస్తుదిన్న హిమలా తయారయ్యావ్! మువ్వ వెనకటి పుడుపు కాపు' అన్నాడు నరహరి,

మధు చిన్న నవ్వు పెదామడ తొక
 తింపాడు ఆ నవ్వులో అతని మనస్సు
 ప్రతిఫలించిన జాడ సరహరికేమీ కని
 పించలేదు. ఉత్త కాగితం పుప్పులా కని
 పిస్తున్న దాన్నిచూచి, ఏదో పెద్ద కథే
 ఉంది వెనక! అనుకున్నాడు. ఇవ్వక కాక
 పోతే రేపయినా తానా కథ విసక తప్పదు.
 మధుకు తనకంటే ప్రాణ స్నేహితు
 లెవరూ ఉన్నట్లు గుర్తులేదు
 సరహరికి.

'వడ్డించమంటారా!' నవ్వుటి కొకిం
 గొంతు లంటి గొంతు గజాల గలగలలో
 శ్రుతి కలుపుతూ వినిపించింది లోప
 ల్నుంచి.

'అవశ్యం. మేం కాళ్ళు కడుక్కుం
 టున్నాం. నీవని కానీ అవర్ణా!' అని
 బదులు చెప్పాడు సరహరి. మధు తన
 మిత్రుడి దగ్గరికి వచ్చి అవేళికి
 బాలుగు రోజులు. ఈ నాలుగు రోజుల
 నుంచీ చూస్తున్నాడు సరహరి అను
 షణ్ణునూ అవర్ణ మీద ఆధారపడి జీవితాన్ని
 ముఖంగా గడుపుతుండడం. అనుక్షణ్ణునూ
 అవర్ణా, అవర్ణా, అంటూ తిరిగే సర
 హరికి తాను చదువుకునే రోజులో
 విద్యార్థి లోకానికంతటికీ వాయుకుడుగా
 వ్యవహరించి అందరికీ అన్నివిధాలా
 సలహాలిస్తూ తిరిగిన సరహరికి పోలి

త్ర ప రా జిత

తెక్కడ? మిత్రులిద్దరికీ అవర్ణ వడ్డన
 పొగించింది. పొట్టిగా, కుదిమట్టంగా
 ఉండే ఆమెను అందగత్తెలో లెక్క
 వేయడానికి ఏలులేదుగాని, అవిడది
 కళగల్గ మొహం. బొద్దుగా ఉండే
 ఆ మొహంలో రెండ కళ్ళూ రెండు చేపల్లే
 మిలమిల నాడుతూ చూపరుల్నాకర్పి
 స్తాయి. సరహరిని ఆ కళ్ళు ఆకర్షిం
 చాయో లేక ఆ కళ్ళ లోతుల్లో ప్రతి
 ఫలించే అవిడ మనస్సు ఆకర్షించిందో!
 అయినా గాఢంగా ప్రేమించి ఆమె తోటిదే
 లోకమనుకున్న మవర్ణను ఎలా విస్మరించ
 గలిగాడు! అవిడ కిచ్చిన పాపాన్ని
 భాళిచేసి మళ్ళీ ఆ బసలో ఈ అవర్ణ
 వెలా దింపగలిగిందో?

మధు అలవాటుగా అన్నం తింటు
 వాడేకాని అతని మనస్సు సరహరిని
 గురించిన పూర్వస్మృతుల్ని వెదురు
 వేస్తోంది.

'కొంచెం అన్నం వెయ్యమంటారా?'
 'వడ్డండి! పులుసు వెయ్యండి.'
 వండడంలోనూ వడ్డించడంలోనూ
 చాతుర్యాన్ని పుట్టకతోనే సంపాదించు
 కున్నట్లున్న అవిడ చెయ్యి పులుసు
 వడ్డిస్తుంటే ముగ్ధంగా చూస్తూ ఉండి

పోయాడు.

'మీ మరిదికి కొంచెం సరహరిగం
 విక్కువై పోయింది. కాస్త కనుక్కుని
 మరి వడ్డించు' అన్నాడు సరహరి.

అవర్ణ తనవేస్తూ, భర్త నే పూ
 తూపులు మారుస్తూ ఉండడం, సరహరి
 వన్నగా నవ్వుతూ కళ్ళలోనే అవిడతో
 మాట్లాడుతుండడం చూచి ననీపిల్ల
 వాడిలా సిగ్గుపడి పోయాడు మధు.

'ఈ పిల్లవాడి మనస్సుకేదో పెద్ద
 దెబ్బ తగిలింది. లేకపోతే ఆ కళ్ళు
 బాణపుదెబ్బలు తగిలిన సక్షికళల్లా
 అంతలా విలవిల్లాడవు. ఇందుకేవేనా
 చేస్తే బాగుండును. ఆ కళ్ళల్లో ఆనంద
 తరంగాలు ఉవ్వెత్తుగా విరిస్తే బాగుం
 దును.' అనుకున్నది అవర్ణలో ఉన్న
 తల్లిగుండే. అవర్ణకు నలుగురు పిల్లలు.

వాళ్ళు భోజనం ముగించి చేతులు
 కడుక్కున్నాక వక్కపలుకు లందించి
 వంటింటోకి నిష్క్రమించింది అవర్ణ.
 తిరిగ్గా తనకని అమిర్సిన పక్కమీద
 కూర్చున్నాక సరహరి మధును కది
 లించాడు.

'ఇక చెప్ప! ఇవ్వాలికిది నాలుగో
 రోజు. మళ్ళుచేసే ఉద్యోగం ఏం చేసా
 వ్వా? సెలవు పెట్టావా?'

'ఏం! పొమ్మన్నావా! బండి ఎళ్ళి
 గంటలకో చెప్ప!' అన్నాడు మధు

'సరహరికాలకు చాలా సమయం ఉందిని
 నాకు సమాధానాలు కావాలి. కప్పదాట్లు
 వెయ్యకుండా బుద్ధిగా చెప్పు' నెల
 వెళ్ళాళ్ళు!'

'ఎన్నాళ్ళో కర్మ! ఇక అట్టి
 సెలవేలే!'

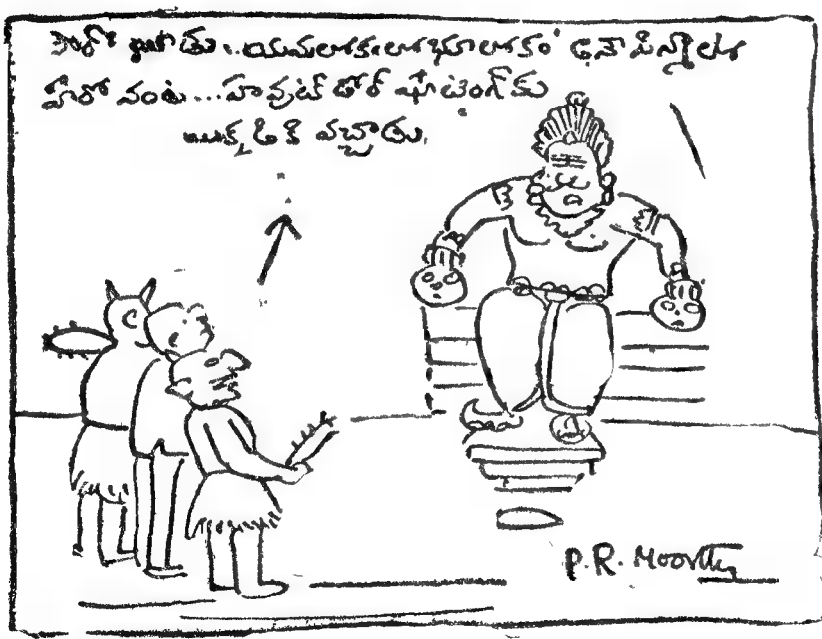
'అదేం! ఉద్యోగం పోయిందా!
 నీ దిగులు కడే కారణమా!'

'కాదు. ఉద్యోగం దానంతటాది
 పోలేదు. వేనే ఒడ్డునుకుని వచ్చేశాను.'

ఒక్క క్షణం ఏం అడగాలో చేతకాక
 ఊరుకున్నాడు సరహరి. మరే అందుకుని,

'నాకు తెలుసు. నాకేదో విని నా
 కష్టాల్ని అర్పి తీర్చాలనుకుంటున్నావు
 కదూ! అనలు నేను కష్టాల్లో ఉన్నా
 నని మవ్వెందు కనుకుంటున్నట్లు?'
 అన్నాడు.

'కష్టమో ముఖమో చెప్పలేను కానీ'

మళ్ళీ మారావు. మునుపటి మధువు కావు. ఎప్పుడూ సప్తమతూ. తుళ్ళుతూ ఉండే నీలో ఇంత గంభీరగుణం, ఇంత మూకత్వం, ఎలా ప్రవేశించిందో అర్థం కాకుండా ఉంది. ఏదైనా ప్రేమలో పడి ఎదురు దెబ్బ తినలేదు కదా!

‘సరసారీ!’—అంత అటాలుగా ఎదుటే దిన్న మనిషిని పిలవాల్సిన అవసరం లే సాయినా సిల్వాటూ మధు. దెబ్బ తగి తిని క్షణాన పిల్లనాడు ‘అమా’ అన్న ట్యూగ ధ్వనించిన ఆ పిలుపును సరసారి గుర్తించాడు. ఇక మధు అగడు. అతను తన కథ చెప్పుకున్నాక నిజంగా అమె చేయగలడో అలోచించాలి.

మధు తన కథ చెప్పాడు. చెప్పి, ‘ఈ కథలాంటి కథలు నవలల్లోగనీ, సినిమాల్లోగనీ ఉంటాయేమో! బహుశా అక్కడా అక్కడే సందర్భపడి ఉంటాయి. మాధవి మీద స్థిరంగా నిలిచిపోయిన నా అంతరంగం అవిట్లే మర్చిపోలేకుండా ఉంది. కాని నేను రాధకు చేసిన అన్యాయం నమ్మి నైతికంగా అవిడతో బంధిస్తోంది. ఇంత ఇరుకైన పరిస్థితిలో పడే ప్రేమికులు అరుదనుకుంటాను’—అన్నాడు.

‘ప్రేమ అనేది వో సెంటిమెంటు మధు! అది ఆయా మనుషుల మానసిక ప్రవృత్తి మీద ఆధారపడి రంగులు మార్చుకుంటూ ఉంటుంది. నీకు కాలేజీ రోజుల్లో నా ప్రేమ కథ తెలిసిందే కదా!’

‘అవును! అడుగుతానుని సంతోషించాను. స్వర్ణ ఉండవలసిన స్థానంలో ఈ అపర్ణ ఎలా వచ్చింది? ఈవిడ ఎదితయం నీకెలా కలిగినట్లు?’—

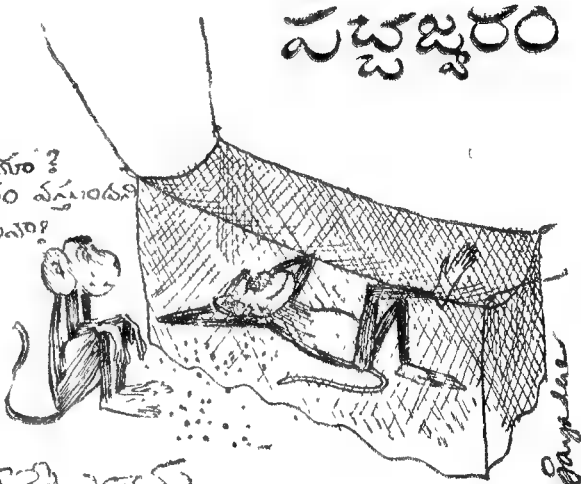
‘స్వర్ణ నేను లేండే శ్రాతకలేనన్న తోజాలు ఉన్నాయి. అలాగే, అవిడ సాహచర్యం వల్లనే నా జీవితం భన్యమౌతుందని నేనూ గాఢంగా నమ్మేవాడిని. ఆరోజుల్లో మా మునుస్సుల్లో పాతుకు పోయిన భావగంధత అటుంటిది. మాయిశ్వరి వినాహం పల్లె రుల వ్యవస్థ కూకటి నేతల్లో పెట్టగించబడుతుందని మీరంటే వాళ్ళంతా మాకు బ్రహ్మచిధం వట్టేవాళ్ళు.’—

‘చాందసులైన యూవర్షిట్ అధ్యా

యుగల
రాయిం

పచ్చజ్వరం

ఎందునూ?
పచ్చ జ్వరం వస్తూందని
భయమనా?

చచ్చితానేమిదాన

అదృష్టవశాత్తూ ఈ జ్వరం ముందేశంలో లేదు. ప్రచ్చ కామర్చుకు దీనికే సంబంధం లేదు. మలేరియా, బోడకాలు జ్వరం మారి రిగానే ఇది ఒక జాతి దోమవల్ల వ్యాపిస్తుంది ఈ దోమని ఏడిన్ ఈజిప్ట్ అంటారు. క్రూతక్కు దోమ బోడకాలుని, ఎనాఫిస్ దోమ మలేరియాను అందజేస్తాయి. ప్రచ్చ జ్వరానికి కారకమైనది ఒక నైరన్. దీనిని ఏడిన్ ఈజిప్ట్ మనిషినుంచి మనిషికి అందజేస్తుంది.

క్రూజా ముఖ్యపట్టణం హవానాలో పిన్టో అనే డాక్టరు గత శతాబ్దంలో మొదటిసారిగా ఈ దోమ విషయంలో అనుమాన వడ్డాడు. 1900లో నలుగురు అమెరికను డాక్టర్లు హవానా చేరారు— ఆయన చెప్పిందాంటే ఎంత నత్తం ఉందో తెలిసి కొందామని. వీరు వార్మర్ రీడ్, జేప్సీ కార్లర్, అరిస్టెడ్జిస్ ఏగ్రమాంటి, జెప్సీలేయర్. వాళ్ళు తమ మీదనే మొదట ప్రయోగించుకొన్నారు. ఒకాయనకి—కార్లర్—చచ్చ తప్ప కన్నులోట్ట బోయిన పని అయింది. సానం లేలేయర్ దోమ కాయవల్ల, పచ్చజ్వరం వాకపడి మరణించాడు.

దోమల్ని నిర్మూలించడం అసాధ్యం కాబట్టి కనీసం ఇళ్ళ పదివరలో, వీళ్ళ నిలవ తేకుండా చేసి వాల మట్టుకు ఈ వ్యాధిని అరికట్టారు. దక్షిణామెరికా మెక్సికో ప్రాంతాల కూడా ఈ వ్యాధి ఉంది. ఈ వార్త విని అక్కడ కూడా ఆ దోమని వాలవరకు మునుమాయం చేశారు. అక్కడితో దాని కథ అగ్గాందమ

కొన్నారా, కాని కాలేదు.

ఆఫ్రికాలో కూడా ఇదే మారిరి వ్యాధి ఉంది. అసలు అక్కడినుంచే వలస వచ్చిన మునుస్సులద్వారా అమెరికా అందాలకి చేరింది. 1925 లో ఆఫ్రికాలో వ్యాధి సోకిన ఒకడి రక్తాన్ని కొద్దిగా ‘గీనసు’ కోతి లోకి ప్రవేశపెట్టారు. ఆ కోతికి కూడా ఈ జ్వరం సోకింది. కోతు మీద ప్రయోగానికి బహుశా ఇదే వాంది. దీని వల్ల క్రమంగా ఒక భయంకర నత్తం తేలింది. ఈ వ్యాధి మానవునించి మానవులకే కాక జంతువుల నించి కూడా దోమలు గ్రహించి, మానవులకి అందజేసే అవకాశం ఉందని గ్రహించుకు వచ్చింది.

1932 లో హామోగమన్ స్పెగజ్జిని అనే దోమ కూడా ఈ వ్యాధిని వ్యాప్తి చెయ్య గలదని తెలుసుకొన్నారు. అమెరికా, ఆఫ్రికా అడవుల్లోని కోతుల్లో కూడా ఈ వ్యాధి లంగా ఉందని గ్రహించారు. దోమలు కోతుల్ని కరచి వ్యాధిని వ్యాప్తి చేస్తాయి. అంతే కాక ఆ కోతులు గ్రామాల మీదకి వచ్చి నవ్వుడు కాని, మనుషులు అడవుల్లోకి పోయి నవ్వుడు కాని, ఆ దోమలు వ్యాధి నైరన్ ని మానవులకు అంద చేస్తాయి.

1798 లో ఎడ్వర్డు జెఫ్ఫర్ మహానికి వ్యాప్తమైన కనిపెట్టాడు. తిరిగి ఇప్పుడు నైరన్ జబ్బుకు వ్యాప్తమైన వచ్చజ్వరం ఎందరంగా కనిపెట్టారు. అదే ఈ వ్యాధి రాకందా శ్రీ రామరక్ష!

వకులు - ఇదే కారణంగా నీకు అవ్యా-
యమూ చేశారు. ఆ వంగులు తెలుసు
గాని తర్వాత ఏం జరిగింది? -

'పరిశ్రమ రాయడంతో ఎవరి దారి
వారిదే అయింది. మొదట మొదట విరి-
విగా వచ్చే ఉత్తరాలు మందగించినయ్య.
తన కింట్లో తండ్రి కట్టుడి ఎక్కువగా
ఉందనీ, ఏ పని చేయడానికీ స్వేచ్ఛ
లేకుండా ఉందనీ రాసిందొకసారి. కుల
వ్యవస్థ కల్పించే ఎగుడు దిగుడుల్లో,
మనల్ని సంఘం సుఖంగా బతకవిస్తుం-
దనుకోను, అని సురోసారి వ్రాసింది.
పరిశ్రమ ఫలితాలు తెలిసి తనకు అభినంద-
నలు సంపితే మారు జాబులేదు. కొన్నా
ళ్ళకో ఉత్తరం పిడుగులా వచ్చింది. ఆ
ఉత్తరం ఇప్పటికీ నాకు కంటేపరమే.

'ఇక' నీవు నన్ను మర్చిపో! నా
తండ్రికి ఎదురుతిరిగే సోమతకారీ, తర-
తరాల నుండి సరాల్లో జీర్ణించుకు
పోయిన సంప్రదాయాల్ని కాదనే ధైర్యం
కానీ నాకున్నట్లుగా తోచడం లేదు.
చదువుకునే రోజుల్లో ఉన్న వ్యతంత్రం
ఇంట్లో ఉన్న ఈ జ్ఞాన నాకు లేదు.
కూ నాన్న నాకో సంబంధం విశ్వయం
చేస్తున్నారు. మూడుపాళ్ళు విధికి
కలిపించి, అయిన పులిచిన
మార్గాన్నే నా జీవితం వెళ్ళదీసు
కుంటాను. నన్ను క్షమించు!' అని

అపరాధిత

వ్రాసింది. ఆ క్షణాన నాకు లోకంమీదా,
స్వతంత్రంగా ప్రవర్తించడం ఇష్టంలేని
స్త్రీజాలమీదా కసి, ద్వేషం ముంచు
కొచ్చింది. చేతిగాని అడవాళ్ళు చేత
గానట్లు పడి ఉండక మధ్య మధ్య కొన
మెరుపులు మానడం ఎందుకు? మగవాళ్ళ
గుండెల్ని మండించి పిడికెసు బూడిదగా
మార్చడం ఎందుకు? మొత్తం ఆడ
వాళ్ళంతా నాటకాలాడడానికి పనికి
వస్తారు. ఇంత ప్రేమాయణం నడిపి
ఇప్పుడు తండ్రి తచ్చినవాణ్ణి కట్టు
కుంటుందా? నన్నేం చేస్తుంది? అని
విరి విరిలాడిపోయాను. ఈ గుండెలో
అవిడమీద కుప్ప పోసుకున్న ప్రేమసంతా-
పం చెయ్యమ? అని బాధ పడ్డాను.
కొన్నాళ్ళు నీలాగే విధుర ప్రేమకుడి
స్థితిలో ఉండేవాడిని. నీలా ఊళ్ళమీద
పడలేదన్న మాటేగాని ఆ రోజుల్లో
అనుభవించిన బాధను ఇప్పటికీ నేను
మర్చిపోలేను. అందుకే నిన్ను చూడగానే
పోల్చగలిగను' నరహరి చెప్పన్నది వింటూ
మధు ఆలోచించ సాగాడు - మాధవీ అంతే.
తన్నెంత ఊరించింది! ఎంత దగా చేసింది?
ఎంతో ఆశతో జీవితమంతా అవిడరాక
కోసం మీదు కట్టుకున్న తనను ఎంత
నిరాశలో ముంచింది! నరహరి చెప్పిందే

విజయ అశ్వశైలన ఈ స్త్రీలు జరిపే
ప్రేమ వ్యవహారమంతా అసమర్థుడైన
రచయిత ముగించే నాటకంలా అన్న
వ్యస్తంగా ఉంటుంది. కానీ ఆ ఫలితాన్ని
తనూ అనుభవించడంలేదా? దానికి
పరిష్కార మార్గం ఏమిటి?

'మధు' అప్పుడే ఆ తీవ్రతలోకి జారి
పోకు నా కథ వివరిద్దాకా విూ! పరిశ్ర-
మ ఫలితాలు తలిశాక లెక్చరరుగా అనకా
పల్లిలో ఉద్యోగం దొరికింది. అప్పుటి
విద్యార్థిమల్లో ఒకత అనర్థ. అతి
సామాన్యంగా ఉండే ఆపిల్ల మొదట
మొదట వన్ను అకర్షించనే లేదు.
పదుపులో కూడా పెద్దగా ప్రకాశించిన
సిల్వే మీ కాదు. ఒక రోజు ఏదో తెలియని
పాతం చెప్పించుకోడానికి స్టాఫ్ రూమ్
దగ్గరికి వచ్చింది. కాసేపు చెప్పి వలం
చేశాను.

'నరహరిగారూ! ఈ ఊరి పరిస్థితి
మీకు కొత్త. అడపిల్లల్లో అంత చను-
వుగా ఉండకండి.' అన్నాడు తోటి అధ్యా-
పకుడు కృష్ణమూర్తి.

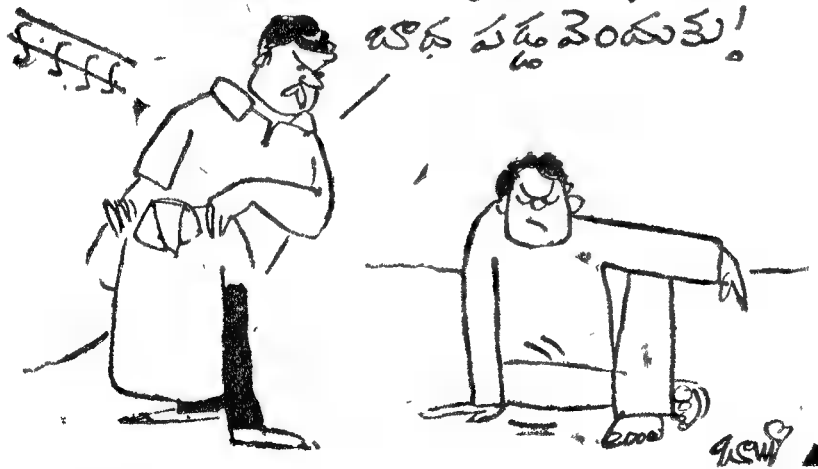
'అందులో అటువంటి అడపిల్లల్లో!
అని వంతపాడాడు సురో రామారావు.

నాకు మొదట అర్థం కాలేదు. నా
అభిమానం దెబ్బతిన్నట్లు అయింది. అనలే
ఈ లోక ప్రవృత్తినుండి తాజేలులా
లోపలికి ముడుచుకొని, ఏకాంతంగా నా
మానసిక ప్రపంచంలోనే నిరాగిగా బతుకు-
తున్న నాకు, వీళ్ళ మాటలవల్ల కొంచెం
పొరుషమే వచ్చిందనాలి.

'ఎటువంటి అడపిల్లేమిటండి! అయినా
నేను తీసుకుంటున్న చనువేమిటో నాకే
అర్థం కాలడంలేదు. నో విద్యార్థిని
పాతం అర్థం కాలేదంటే చెప్పడమేనా
కనుపు!' గదియిది అడిగాను.

'కోప్పడకండి! ఈ ఊరి సంగతి
చెప్పున్నాను. అన్నా చెల్లెల్లా ఏకాంతంగా
మాట్లాడుతున్నా, గోడలమీద సాహిత్యాన్ని
స్పృశించే కుర్రకారు నున విద్యార్థులు.
అందులో ఇందాక వచ్చిన అమ్మాయి
భోగంవాళ్ళ పిల్ల.' - కృష్ణమూర్తి
అంటున్న మాటలకు నేను నిర్విణ్ణుడి
నయ్యాను. అయినా తమ దగ్గర చదువు
కునే పిల్లల కులాని దగ్గరనుంచీ సకల
వమానామూ తెలుసుకోవడం ఈ నాటి

సంగీత సాధన చేసేప్పుడు, తొడు జాడు
కోడు వెండుకొ - తర్వాత నాస్తి అని
బాధ పడ్డ వెండుకు!

ద్యోవకుం నాగరకలా శాస్త్రంలో లోలి సోం కాబోలు!

‘మరి ఆ పిల్ల తల్లి ఇంకా వృత్తిలోనే ఉన్నదాండ్రి?’ — కావాలనే పూర్తిగా పెంకెతనం ధృనించే గొంతుతో అడిగిన నా ప్రశ్నకు కృష్ణమూర్తి కొంత సర్దుకున్నాడు ‘లేదు. వాళ్ళంతా ఇప్పుడు వృత్తిమాని సంసారాలు చేసుకుంటున్నారు. ఈ పిల్ల తండ్రి వ్యాపారస్తుడు, తల్లి చాలా అందమైన మనిషిని చెబుతుంటారు.’ —

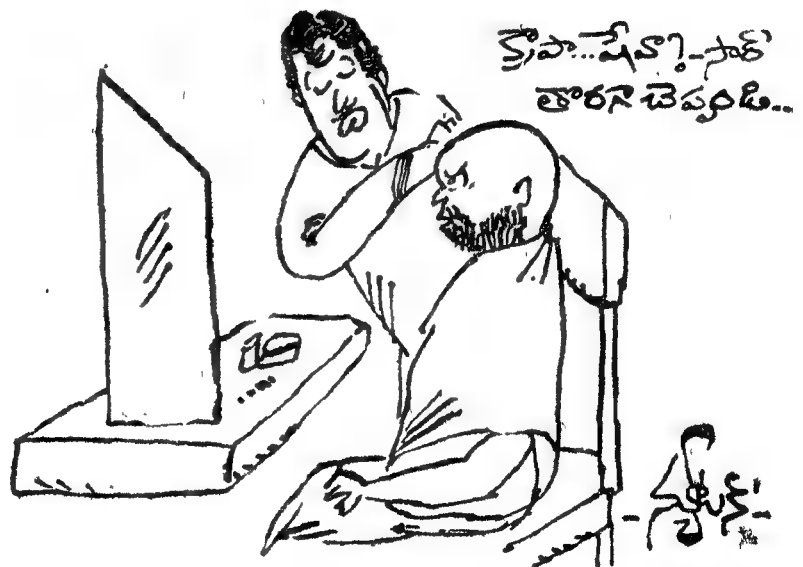
చావకింద నీళ్ళలా ఉన్న నీళ్ళకెంత సమాచారం తెలుసు! విద్యార్థిని కీ అధ్యాపకుడికి ఉండే సంబంధాన్ని మించి విళ్ళు (నీ పురుష దృష్టిలో ఎంతో విషయాన్ని) పేకరించు కుంటున్నారు. అందుకు కొరణం కేవలం ఆ పిల్లకులమే కాదు! ఆ కులానికున్న అల్పమైన ప్రతి పత్తేకదా కృష్ణమూర్తి చేత ఆ పిల్ల తల్లి అందాన్ని కూడా ప్రపంచంలోకి తీసుకు రాగలిగింది! మరో ఉత్తమ కులస్తురాలి తల్లిని అలా మాటలో తీసుకురాగలడా! — భారతబాతి జీవితాన్ని ఇంతగా కలుషితం చేస్తూ మనిషికి మనిషికి మధ్య అడ్డుగోడల్ని కడుతున్న ఈ కల వ్యవస్థ ఎప్పుడు పోతుంది! నా మనస్సంతా వికలమై పోయింది. కాని ఆ క్షణంనుంచి నాలో ఏదో మొండికనం కూడా ప్రవేశించింది మధూ! ఏం జరుగు తుందో మద్దాం అనే తెందరితనంతోనే ప్రయత్న పూర్వకంగా అవర్ణను ఆకర్షించి పోగాను, నీకు తెలుసుకదా నాకు మొదటినుండి మన సంప్రదాయం గౌరవించే వర్ణ వ్యవస్థ మీద కక్ష అని. స్వర్ణను ప్రేమించడంలోకూడా కొంత స్వార్థమూ ఉంది. అగ్రజాతికి చెందిన ఆడపిల్లను పెళ్లి చేసుకుని ఈ వ్యవస్థను ధిక్కరించి యువతరానికి మార్గ దర్శకు ణ్ణ పుదామనుకున్నాను. కాని స్వర్ణ నా ఆభిప్రాయంలో కలిసి నడవకుండా నాకు అందని దూరాలకు వెళ్లిపోయింది. ఒక్కసారి కలిసినంత మాత్రాన నా ఆదర్శ లేమయినట్లు? నిండు మారేళ్ళు జీవించవలసిన నా వ్యక్తిత్వానికి ఏ ప్రయోజనం మిగలేటట్లు! మనుషులు మోసం చేసినంత మాత్రాన ఆదర్శాలు మండి

మన్నే చూడదనుకున్నాను. ఆ వ్యర్థ కాకపోతే యీ అవర్ణ! ఈ బోగం పిల్లనే పెళ్లాడి నా మనస్సును సంతుప్తి పరచుకోవాలను కున్నాను. ఫలితమే మా పెళ్లి. అవర్ణ గట్టిది. పెళ్లికి ముందే నా అంతరంగాన్ని అవిడకు స్పష్టం చేశాను. నేనేదో ప్రేమతో ఈ వివాహానికి పూనుకోవడం లేదనీ, నాకో జీవిత సహచరి అవనరం కాబట్టి అవర్ణ నెప్పుకుంటున్నాననీ చెప్పాను. అందులో కూడా స్వార్థం ఉందనీ గట్టిగా పాతుకు పోయిన మన వర్ణవ్యవస్థ పునాదిరాల్సినా కదిలించే యత్నం మాత్రమే యీ వివాహాద్వారా చేస్తున్నాననీ చెప్పాను. అంతకు మించి మనస్సంబంధమైన ఎట్టి మృదులభావాలూ ఈ వివాహానికి కారణాలు కానని విస్పష్టంగా చెప్పాను. అప్పుడు నాకోభయం ఉండేది మధూ! స్వర్ణకే అర్పించిన ఈ మనస్సుతో అవర్ణకు అన్యాయం చేస్తానేమోనని! స్వర్ణ నవలు మర్చిపోలేక ఈ పిల్ల మనమలో నరకం వృష్టి పోనని! ఇటువంటిదే అంతలేని భయం! అవర్ణ అన్నిటికీ తల ఊపింది. ఆనరిచితలా మెల్లగా వ్యాధయమందిరంలో ప్రవేశించి సర్వాధి కారాలూ కరగతం చేసుకున్నది. ఇప్పుడు

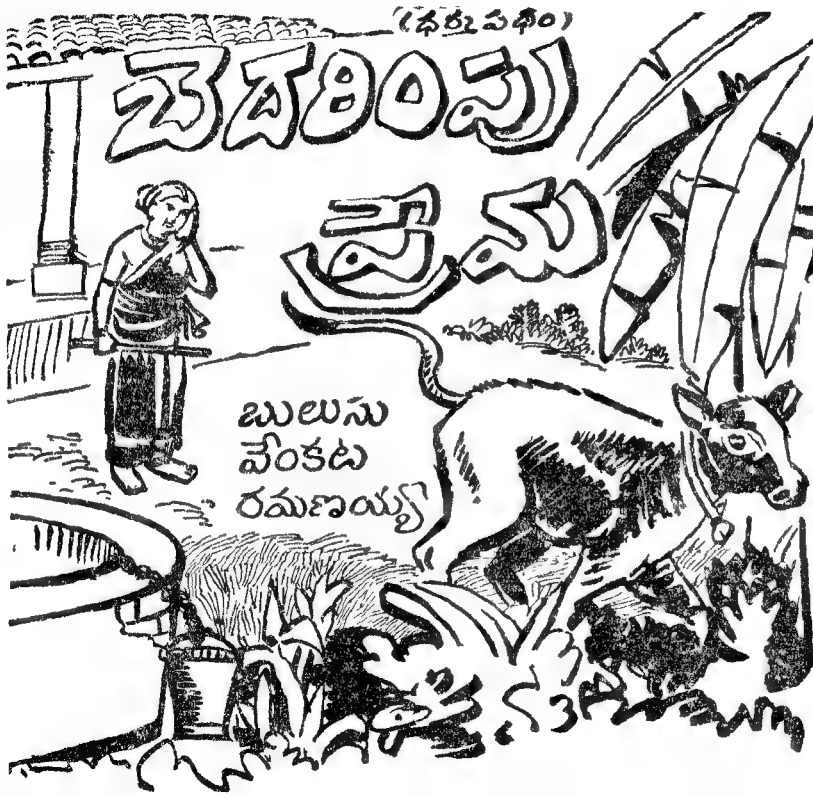
ఒక్క క్షణం అవర్ణ లేకపోతే నాకు తోపడు మధూ! మరో విశేషం చెప్పనా? స్వర్ణ ఈ క్షణం నా ఎదురుగుండా ఉండడమే తటస్థమే! వదిలిముషాలు మాట్లాడి మనస్సుకు నిలువరటి ముట్టా గుచ్చుకోని స్థితిలో, అనరిచితలా అవ లికి వంపేయగలను! నాలో కలిగిన ఈ మార్పు గమనించడం నీకూ అవనరం! —

మధు దీర్ఘంగా నిట్టూర్చాడు. నిండుగా ప్రవహించే నదిని ఈది గట్టు చేరాక ఈతగాడు ఏమైనా చెప్పవచ్చు. తానికొ నీళ్ళల్లోకే దిగలేదు. అవిరళంగా తీరాన్ని మరుగులు కక్కుతూ, మోడుతున్న నదీ తరంగాలకే అధికంగా భయపడి పారిపోయి వచ్చాడు. అయినా మాధవి స్వర్ణలాంటిది కాదు. నిజంగా మాధవి తన్ను నిరాకరిం చిందా! ఏదీ నిశ్చితంగా తేలకముందే తాను మరో వలయంలో చిక్కుకున్నాడు. ఇప్పుడు రాధను తానెలా కాదనగలడు? మాధవి నెలా మర్చిపోగలడు? సరహరి కోరే పరిష్కారం తన సమస్యకు రావడం ఎలా సాధ్యం? —

చెంపకు చెయ్యి తార్చి ఆలోచిస్తూ కూర్చున్న మధును అని కన్నానికి వది లేసి సరహరి ఇంటాల్లోకి వెళ్లి పోయాడు — (ఇంకా వుంది)

19-6-70

గంతులు వెనీ, తిరిగి యింటిలోనికి వచ్చి అవ్వ వెనుక నే తిరిగడం చది పాటి. కాబట్టి, అలాగే జనుగు తుండని అవ్వ అనుకొన్నది. కాని అనాడు అలా జరగ లేదు. దూడ వీధిలో గంతులు నే న్తుండిగా, కొందరు కొంపెప్పిల్లకాయలు దాన్ని బెదిరించి తిరిమాను అది వాళ్లనుండి తప్పించుకోడానికి చాలా దూరం ఎరుగై తలవలసి వచ్చింది. అది ఊరు దాటి పక్కనున్న ఒక పంట పొలంలో ప్రవేశించింది. అందులోని చేలు కొంతకు సిద్ధంగా ఉన్నందున— ఆ దూడనుమూచి పొలం కాపులు ఆందోళన పడ్డారు. వాళ్లు నాలుగు వైపులనుంచీ బెదిర గొట్టుకుంటూ ఎటు పోవడానికి తోడక అది ఆ పొలం నాలుగు మూలలా తిరిగి పోగింది. అందువల్ల చేలు పొడుకా నాగాయి.

అక్కడ ఇంట్లో అవ్వ కొంచెం సేవయాక దూడకొనం చూస్తే అది కానరాలేదు. ఆమె యెంతో దిగులుపడి, వీధిలోకి వచ్చి కిసబడిన వారినల్లా తన దూడను గురించి అడగ సాగింది. ఇలా అడుగుతూనే ఆమె ఊరి చివరకు వచ్చింది. అక్కడున్న ఓరిద్దరు కొంతసేపటి కిందటనే ఒకదూడ ఆ పక్కనున్న చాలాలవైపు వెళ్లివట్టు శుక్రారు. అవ్వ ఆత్రంగా ఆ వైపు పోగా ఒక పొలంలో తిరుగుతున్న తన దూడ, నలువైపుల నుంచీ బెదిరిస్తున్న కర్రకులూ కానవచ్చారు.

అవ్వ వేగంగా ఆ దగ్గరికి పోయి, వాళ్లనుచూసి 'లయ్యలూ! మీరు నాలుగు వైపులా చుట్టుచేసి, బెదిరిస్తూ ఉన్నందున ఎటు పోవ

(64వ పేజీ చూడండి)

■ 'పరుషంగా మాటలాడి పాలు తాగిందలేము గాని, మధురంగా మాటలాడి విషాన్ని కూడా తాగింద పచ్చును' అనే సామెత ఉన్నది. ఇది చాలామంది ఎరిగి ఉన్నదే! ఇదే అభిప్రాయం గల ఒక ద్వీపదను చిన్నివ్వడు వీరేశలింగం పంతులు గారి వాదక పుస్తకంలో చదువుకున్నట్లు బాగా జ్ఞాపకం ఉన్నది— అది—

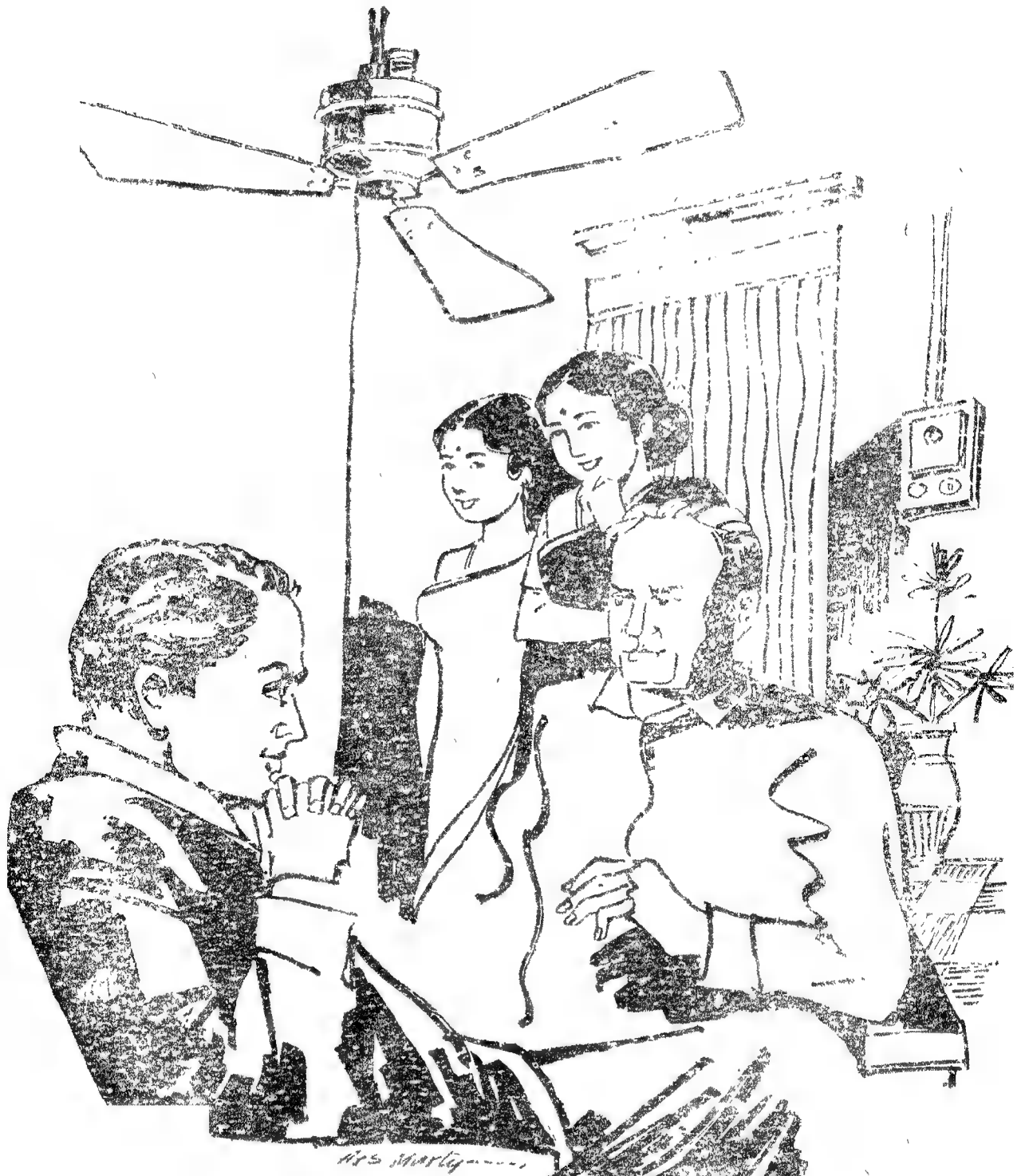
'గడుసు దనంబునఁ గాన
కార్యములఁ
గడు మెత్తబాటునఁ
గావించ వచ్చు'

ఇది నిజమే! మనస్సు మరచిది కాకపోయినా—దానితో నిమిత్తం లేదు. మాటలు దక్కగా వుంటే చాలు, పనిని సులభంగా సాధించుకోవచ్చును.

ఒక ఊల్లో ఒక ముసలామ

ఉండేది. ఆమెకు 'నా' అన్న వాళ్లు ఎవ్వరూ లేరు. ఒక ఆవును మాత్రం పెట్టుకుని అనేకన వర్షాన్నిగానూ, ఆస్త్ర బంధువుగనూ అభిమానంతో చూచుకునేది ఆ ఆవు ఒక దూడను కనిపిస్తే, ముసలామె దాన్ని తన ప్రాణంతో సమంగా చూచుకునేది. అది చెంగు చెంగున గంతులువేస్తూ ఉంటే ఎంతో మురిసి పోయేది. ■ దూడ గంతులువేస్తూ, అవ్వ పట్టుకోడానికి వెళ్లినా దొరక్కండా దూరంగా పోయేది. ఆమె విసుగెత్తి ఒకవోట కూర్చోబడిగా ఆప్యాయంగా దగ్గరకు మెల్లగా వచ్చి ఆ దూడ ఆమె ఒళ్లు నాకేది. దూడ తన్ను అలా అల్లరి పెట్టడం కూడా ఆమెకు వినోదంగానే ఉండేది.

ఒకనాడు అవ్వ దూడ కట్టువిప్పి, తాను ఇంట్లో ఏదో పని చేసుకుంటు వచ్చింది. దూడ కొంతసేపు వీధిలో

ప్రజామేళి
కరణం క్రిందము

ఇ 'అడవాల్లు ఒకే ఒక రహస్యస్థి' దాచగలరు — అది పాత వయస్సును — అన్నాను అరుంధతితో కోఫీలవ్వగార.

ఈ మాటలు నేనెందు కంటున్నానో అరుంధతికి తెలుసు —

అంచేత—నేను 'రిటార్డ్' కోసం ఎదురు చూస్తున్నాను—కాని—అరుంధతి ఏం మాట్లాడలేదు ఆ మాటలు అని గురించి కాదన్నట్టు కాఫీత్రాగుకూ కిటికీ లోంచి చూస్తూ ఏదో ఆలోచిస్తోంది.

నిజానికి—అరుంధతితో నా పరిచయం జవాబ్బిది కాదు. అరుంధతితో నా జూర కాలు త్రవ్వకోవాలంటే చరిత్ర పాతి కేళ్లు వెనక్కి నడవాలి — ఈ పాతి కేళ్లలో దేశమూ, మనుషులం అందరం మారిపోయాయి.

'చూడు కృష్ణమూర్తి! — హైదరా బాద్‌లో ఇంకా ఎన్నాళ్లు వుంటా నన్నావు?'—'హతాత్తుగా అంది అరుంధతి ప్రసంగం మారుస్తూ.

'బహుశా రెండురోజుల్లో ఆఫీస్‌ని పూర్తయి పోవచ్చు నంకుంటాను— కనీసం అప్పటిలోగా నయినా...' మధ్యలో ఆగిపోయాను.

'తప్పకుండా — పెళ్లి ముహూర్తం కూడా ఎప్పుడో చేప్పేస్తాను—నరేనా! —' అంది వచ్చుతూ అరుంధతి

కాని—ఆ నవ్వు నన్ను మరింత పప్పెన్స్‌లోపెట్టి చంపింది.

* * *

అరుంధతి గురించి చెప్పాను గానీ — పాతికేళ్లు క్రిందటి అరుంధతిగురించి చెప్పలేదు—అవి నేను మద్రాసులో వదువు కునే రోజులు.

అప్పట్లో అరుంధతి చాలా నాజాగ్గా వుండేది—

అందమైన ఆమె ముక్కు క్రింద నాజాగ్గా విరిసే నవ్వుతో ఇప్పటికీ ఏమీ మార్పు రాలేదు గానీ—ఆ కళ్ళ వెలుగులో మాత్రం మార్పు వచ్చింది. అడికూడా కొద్దిగానే—

ఇక—అనాటి పంజాబీడ్రెస్ స్టాంప్‌లో వచ్చిన చీర—రెండు జడలకు బదులుగా చోటుచేసుకున్న బిర్లా ముడి, ఆమె అలాన్నీ అగ్గించామూ, పొద్దుచేళామూ, అవి అడిగితే నేను చెప్పలేను.

అరుంధతితోబాటు నెనుకూడా వయస్సుతో ఎదగడం ఇందుకు ఒక కారణం అయినా కావచ్చు—

ఏమి ఏమైనా — అప్పట్లో ముటుకు ఎదురింటి రిటైర్డ్ తాసిల్దార్ గారి అమ్మాయిపేరు అరుంధతి అని తెలుసు కున్న తర్వాత కొంచెం 'డిసప్పాయింట్' అయ్యాను. ఎందుకంటే — ఇంత అంద మైన అమ్మాయికి అంతకన్నా మంచిపేరు వుండాలనిపించింది. అందుకని — ఏదో ముప్పు పేరుకూడా ఒకటి పెట్టుకున్నాను — అయితే ఇప్పుడది జ్ఞాపకంలేదు.

నిజానికి — అరుంధతితో నాకు పరిచయం కావడానికి నేను 'హిరోయిజమ్' ఏదీ చూపించాల్సిన అవసరం లేక పోయింది—

ఒకరోజు రిటైర్డ్ తాసిల్దార్ గారు కనబడి 'ఏమయ్యా—నువ్వు భావగీతాలు రాస్తావట నిజమేనా?'—'అని నిలదీసి అడిగాడు రోడ్డుమీద—

కానిపని చేస్తున్నానని నడిరోడ్డుమీద నాలుగు అక్షింతలు వేస్తాడే మో అనుకున్నాను. (ఆ రోజుల్లో భావకవుల్ని విమర్శించడం ఓ సాంప్రదాయంగా వుండేది.)

కాని—అలాంటిదేమీ చెయ్యలేదు. పెగ్—'నేను రిటైర్మెంట్ పొంది మురలాల్లాని ముద్ర వేసుకున్నామగానీ నా భావాలన్నీ యువతరానికేనేమీ'—'అంటూ భరోసా ఇచ్చాడు—కృష్ణ శాస్త్రిని పట్టుకుని ఆకాశంలోకి ఎత్తేశాడు—

విజం చెప్పిద్దా— ఆయన్ని చూస్తే ముచ్చటేసింది. ఇంత సాహిత్యసేవాన వున్న మనిషి రెవెన్యూ డిపార్ట్మెంట్‌లో ఎంత అవసరం వది పోయాడో కదా పాపం అనిపించింది.

కాసేపు—రోడ్డు ప్రక్కన సాహిత్యచర్చ జరిగిన తర్వాత—'వో అచివారం మీ చూసుకుని మాయంటికి తీరుబడిగా రా—' అని ఆహ్వానించడంతో మామూలుగా కథల్లో రాసేట్టుగానే నేను రంగంలోనికి ప్రవేశించాను—

అరుంధతిది చాలా విచిత్రమైన మనస్తత్వం. ఏ విషయార్థమైనా ఆమె ఎంత సీరియస్ గా తీసుకోగలదో అంత 'రైట్'గా కూడా తీసుకోగలదు—వో విషయమేమిద కాసేపు ఆసక్తిగా మాట్లాడి

ఆ తర్వాత దానిమీదే 'జాక్'నేసి అందరితో బాటు తనూ నవ్వేది—మొదటిలో ఈ ప్రవర్తన చిత్రంగా కనబడినా— ఆ తర్వాత అలవాటయి పోయింది.

అందుచేతనే — ఆమె భావకవుల్ని తిట్టినా — తర్వాత ఎంకిపాటల్ని పాడినా — పెద్ద తేడా గమనించలేని స్థితికి వచ్చాను.

ఏమి ఏమయినా—అరుంధతిది శమ్మట గాత్రం.

అప్పట్లో ఆమె పాడిన జయదేవుడి అష్టపదుల్ని, క్షేత్రయ్య వదాల్ని నేనే నాటికి మరచిపోలేను—

మొత్తానికి—అరుంధతికి చాలా అదర్సాలు, అభిప్రాయాలూ వున్నాయి. అయితే—వయస్సు చిన్నదికావడం వల్లనో మేధా పరిపక్వతకు రానందునో ఏదీ స్థిరంకాకుండా విచిత్రంగా వుండి పోయాయి.

బహుశా ఇందువల్లనే కాబోలు రిటైర్డ్ తాసిల్దార్ రామేశంగం ఒకటి రెండుసార్లు నాతో అన్నాడు—'ఈ అమ్మాయి నాకోసమవ్వ కృష్ణమూర్తి!— కాలానికి పది అడుగులముందు నడిచేవాళ్ళను తోకం ఎప్పుడూ వేలేత్తి చూపిస్తుంది—కాని, అందులోనిబాధ అరుంధతికి తెలియదు—' రామేశంగారి ఆవేదన అప్పట్లో నాకు అర్థం కాలేదు. ఆమాటలు అర్థం కావడానికి నాకు మరో పదిహేను రోజులు పట్టింది—అరుంధతి ఇంటికి వెడుతున్నానని తెలియగానే కాలేజీలో మాక్లాన్ మెట్టుతా—'ఎన్నో నెంబరు గురూసింది—' అంటూ వేళాకోళం చెయ్యడం ప్రారంభించారు. మొదటిలో వాళ్ళ మాటలను నేను అనూయగా కొట్టిపారేశామగానీ ఆ తర్వాత పరిస్థితి అర్థమైంది.

రామేశంగం గారింటికి ఎవ్వడూ ఏనా మొగవురుగులు వస్తూనే వుండేవి—వాళ్ళందరూ రామేశంగారికోసం వస్తున్నారనుకునే వాడిని మొదటిలో—కాని ఆ తర్వాత అవలు విషయం తెలిసింది—

శర్మ, సీతాపతి, మాధవమూర్తి, కాంతారావు, వీళ్ళందరూ నాకు అరుంధతి 'బోయి(ఫెండ్స్)' గా పరిచయం అయ్యారు. శర్మ ఎం. బి. బి. యువ్. రెండో పంపత్తరం చదువుతున్నాడు—

మాధవమూర్తి ఫస్ట్ ఆన్యోలో వున్నాడు. పీఠావతి రెవిన్యూ ఇన్స్పెక్టరుగా పని చేస్తున్నాడు—కొంతారావు—ఇంటర్ మీడియేట్ ఫెయిలయి ఆ తర్వాత చేపాం కోసమని స్కూ డి యో ల చుట్టూ తిరుగు తున్నాడు.

పిల్లలందరూ నాకన్నా వయస్సులో పెద్దవాళ్ళు—అందుచేత నేను కొంచెం 'రిజర్వ్'గానే వుండేవాణ్ణి—

! వాళ్ళలో మాధవమూర్తి మాత్రం కొంచెం నన్నిహింగా వుండేవాడు. మనసు విప్పి మాట్లాడ్డానికి అను ప్రయత్నించి నాకు అవకాశమిచ్చేవాడు — అరుంధతిని పెళ్ళి చేసుకోవాలని కోరికగా వున్నట్టు మాధవమూర్తి వోసారి నాతో అన్నాడు. అంతలాడు—శర్మా, సీతాపతి, కొంతారావు కూడా అరుంధతి మీద అలాంటి అభిప్రాయాలే వే వున్నారని అయితే అరుంధతి ముందుకు ఉపసంహరించుకునే పెళ్ళి చేసుకోవద్దని చెప్పాడు—ఈమూటలు అతగాడు నాతో ఎందుకు చెప్పాల్సి వచ్చిందో నాకు లంఘనం కాలేదు. 'నువ్వు ఏమన్నా వెర్రి పోయి వే దొడ్డును నుట్టున్నావే మా తాత్రా' అని చెప్పడానికి ముహూమాట పడి మాధవమూర్తి సున్నితంగా ఇలా చెప్పాడనుకున్నాను. ఏది ఏమయినా— అరుంధతిమీద ఎలాంటి అభిప్రాయం ఏర్పరచుకోడానికి అవకాశం లేదప్పటికీ. 'అలాంటి భయం ఏమీ లేదులే' అని

న ప్రవచి

చెప్పబోయి తమాయించుకున్నాను.

ఇది జరిగిం తర్వాత—వారంరోజులకు కాబోలు బీబీలో అరుంధతి మాధవ మూర్తితో కనబడింది. ఆ తర్వాత ఇలాంటి సంఘటనలు అనేకం నేను చూడటం కాని—వివరంకాని—జరిగాయి.

వీటిని దృష్టిలో వుంచుకునే కాబోలు వోసారి నాతో అంది అరుంధతి—'చూడు కృష్ణమూర్తి!—నేను మాధవమూర్తిని పెళ్ళి చేసుకుంటే తప్పి'—అతని కులం, గోత్రం ఏ మయితే పెద్ద వాళ్ళకెందుకు? శర్మ, సీతాపతి, దీన్ని పెద్ద రాద్ధాంతం చెయ్యాలని ఎందుకు చూస్తున్నారో నా కరణం కావడంలేదు. ఇది నా వ్యక్తిగత విషయం—'

ఇది విన్నవెంటనే నాకు ముందు కలిగిన భావం మాధవమూర్తి మీద 'జలసే' యే అయినప్పటికీ—దాన్ని అమాయించు కుని అతగాడిని మనస్సుర్తిగా అభినందించగల కనీస సంస్కారం నాలోంచి అప్పటికి ఇంకా పోలేదు.

ఇంతలో ఇంటర్మీడియేట్ పరీక్షలు ముంచుకు రావడంలో—ఇక — అరుంధతి ప్రేమాయణానికి 'గుడ్ బై' చెప్పి చదువుతో మునిగిపోవాలని వచ్చింది.

'సెలంకి మాయంటి? వెళ్ళిపోతూ

'పెళ్ళికి ఇన్విటేషను పంపకపోతే వూరు కోను—' అన్నాను అరుంధతితో.

'బావుంగి—ముహూర్తం పెట్టగానే వెంటనే ఎక్స్ ప్రెస్ డెలివరీలో నీకు ఉత్తరం రాయమా—' అంది అరుంధతి.

* * *
—ఆ తర్వాత మా వాన్న గారికి చిత్తూరునించి విశాఖపట్టణం ట్రాన్స్ ఫర్ అయిపోవడంలో మద్రాసు తో సంబంధం లేగిపోయింది — నా చదువు మద్రాసునించి విశాఖకు మకాంమార్చింది. ఈ మధ్యకాలంలో అరుంధతినించి వెడ్డింగు కార్డుగానీ, ఉత్తరంగానీ రాలేదు. దాదాపుగా అరుంధతిని మరచి పోవాలని పరిస్థితి ఏర్పడింది.

కాలగమనంలో పది సంవత్సరాలు దొర్లి పోయాయి.

ఈలోగా మన దేశానికి స్వతంత్రం రావడం—స్వతంత్ర జీవితంలో నేను పాతుకు పోవడం అన్నీ జరిగిపోయాయి.

అనుకోకుండా రాజమండ్రి రైల్వే స్టేషన్లో అరుంధతి కనబడింది. బాగా చలిగా వుండేమో మఫ్ఫర్లు ఘట్టుకుంది. 'ఏమండోయ్ !—కృష్ణమూర్తిగారూ !— మేం గుర్తున్నామా?—' అంటూ నవ్వుతూ పలకరించింది.

ఎలా మరచిపోతాను అరుంధతిని ?—

'నువ్వు ఈ పూళ్ళ వుంటున్నావా ?' అన్నాను ఆశ్చర్యంగా—

'లేదు — బంధువులింటా' పెళ్ళి వుంటే వచ్చాను—అయితే నువ్వు ఇక్కడ ఫర్వోగం వెలిగిస్తున్నా వన్నమాట!!—' అంది.

'అవును — ఇంజనీర్ గా పనిచేస్తున్నాను—' అంటూ నాకథ చెప్పకున్నాను. ఇద్దరమూ ఒకే కంపార్ట్ మెంట్ లో కూర్చున్నాము. బండి కదులుతూండగా అన్నాను—'మాధవమూర్తిగారు రాలేదా?' దానికి అరుంధతి నోసలు చిట్టించి— 'ఏ మాధవమూర్తి?—' అంది.

■ మూటలకు నేను తెల్లబోయాను. 'అదేమిటి? — నువ్వు మాధవమూర్తి గారిని పెళ్ళిచేసుకోలేదా?' అన్నాను ఆశ్చర్యంగా.

దీని—ఆ బ్రూట్ సం గ ఠ నాకు

మూడు దొంగిపోయినాడు పోలీస్ ఆఫీసర్.

చూడండి. మూడుదొంగిలే చెడుపడు

తెచ్చుకు!

శివ

చప్పుకు. నా దగ్గర అన్ని గొప్పలు చెప్పి ఆ అర్హత అమ్మ, నాన్న, ఎద్యన్న దని మొదలగా చాటుకాడు — ఒట్టి కిచ్చి! —' అంది.

అప్పుడు అర్థమైంది నాకు — అరుంధతినించి ఎందుకు శుభలేఖ రాలేదో.

'అయితే—మర్నా పెళ్లి చేసుకో లేదన్న మాట! —' అన్నాను.

'బాగుంది నీ సందేహం. మాధవ మూర్తి తప్పించి ప్రపంచంలో వెుగి వాళ్ళే లేరా — నిశ్చేవలంలా పెళ్లి చేసు కున్నాను—'

'ఎవర్ని? —' కుకూహలాన్ని చంపు కోలేక పోయాను. 'ఎవరినియితేనే—పెద్ద పెద్ద డిగ్రీలున్న ఒక మహామహాపుణ్ణి పెళ్ళాడాను. అతగాడు ముందు మాకు బంధువుగా పరిచయమయ్యాడు. మంచాన వున్న నాన్న ముగ్గుటపడితే పెళ్లి చేసు కున్నాను—'

'దావుంది—అయితే సాంప్రదాయమైన పెళ్లి చేసుకున్నావన్నమాట! —'

'—అందుకే దెబ్బతిన్నాను తను చచ్చి పోయా, చచ్చి పోయా, మానాన్న నా జీవితమీద పెద్దదెబ్బ కొట్టిపోయాడు. చదువుకున్నాడుకదా అనుకున్నాను. కాని —ఇంత సంకుచిత మంతర్వ్యంగల మనిషిని తెలుసుకోలేక పోయాను. అమెరికా వెళ్లివచ్చిన ఆ పెద్దమనిషి దృష్టిలో అడది వంటింటి కుందేలు. గడవవాటి బయటకు రావడానికి నీల్లేదు. రెండేళ్లు ఓపికపట్టి ఇక నావల్లకాక తెగతంపులు చేసుకుని వచ్చేశాను—'

'విదాకులు ఇచ్చేశావా? —' అన్నాను తెల్లబోతూ.

'ఏం అంత ఆశ్చర్యపోతున్నావు? — చారిత్రాస్త్రీ విదాకులు ఇవ్వకూడదా? —' అంది రోషంగా.

అరుంధతి మాటలకు కొంచెం తడబడి—'అబ్బేబ్బే — అలాంటిదేమీ లేదు. ఊరికే అన్నాను. అయితే ఇప్పుడు...'

'దేజవాడలో వుంటున్నాను. దేముడి దయవల్ల ఆ లిం డి యా రేడియోలో వుద్యోగం దొరికింది. నాకు ఏం తోటు లేకుండా జరిగిపోతోంది...'

అరుంధతి మాటలకు సంతోషించ లేక పోయాను. ఆ మె మీ ద జాలకూడ

వేసింది. 'అయితే నీ జీవితం ఇంకా స్థిర పడలేదన్న మాట...' అన్నాను బాధగా.

'ఏం చెయ్యమంటావు చెప్పు — నీ లాంటి నోరులేని జంతువుకంటే పెదుకు తున్నాను. నీకు పెళ్లికాకుంటే చెప్పు మరి...' అంది నవ్వుతూ—

అదిరిపోయాను.

'అబ్బేబ్బే—నాకు ఇద్దరు సిల్లలు—' అన్నాను. నా ఖంగారుమాచి విరిగిబడి నవ్వింది అరుంధతి.

అరుంధతి నవ్వుతూవుంటే చూస్తూ వుండిపోయాను. కాలగమనంలో పడేళ్లు మాత్రమే గడిచిపోయినా నాలో ఎంతో పెద్దరికం వచ్చింది. కుర్రతనం పూర్తిగా పోయింది. కాని — అరుంధతి ఇంకా పూర్వలాగానే వుంది — ఇంకా చెప్పి లంటే అప్పటికన్నా అందంగా ఆకర్షణీయంగా వుంది — ఇంక అందమైన బ్రహ్మాయికే విదాకులు ఇచ్చిన 'అమె రికా రిటర్న డ్' మీద చాలా కోరిం వచ్చింది.

నిలూరు స్వేషమలో దిగిపోయాను. నవ్వుతూ చెయ్యిపూపింది అరుంధతి — బండి కదిలిపోతూంటే అరుంధతికి నా ఎడ్రస్ ఇచ్చి ఉత్తరం రాయమని చెబు దామనుకున్నాను. కాని—ఆ కోరిక అలాగే

ఉండిపోయింది!

* * * * * మామూండగానే వచ్చేండేళ్లు జరిగి పోయాయి. అప్పటికి నేను ఒక ప్రయ వేట్ కంపెనీకి టెక్నికల్ ఎడ్యుకేషన్ వున్నాను.

ఉద్యోగంతో హాదాతో ఎడిగాడు.

వరుస్తు పెరిగింది.

తల్లి తెల్లవెంట్రుకలు చోటు చేసు కున్నాయి. కళ్ళకు పెద్ద కళ్ళజోడు వచ్చే సింది.

ముసలివాణ్ణి అయ్యానని వివరన్నా అంటే ఒప్పుకోమని—బాగా పెద్దతరవా వచ్చేసింది.

ఈ పరిస్థితుల్లో హైదరాబాద్ కి కంపెనీవనిమీద వచ్చి సాయంత్రంవూట మా ఆఖరి 'ఎడిషన్'కి సూపర్ బజార్ లో బొమ్మలు కొంటావుండగా — 'ఎవరికి బొమ్మలు? — సిల్లలకా? — మనవి అకా? —' అనే గొంతు వినబడింది.

వెనుతిరిగి చూచేసరికి 'షెక్' తిన్నాను. నవ్వుతూ కనబడింది అరుంధతి! — జుమ్మలో మళ్ళీ అరుంధతిని చూస్తూ సమ్మోలేము. చూచినా — నాలా బాగా పెద్దరిం, వచ్చి వుంటుందనుకున్నాను. కాని—అరుంధతిలో పెద్ద మార్చేమీ లేదు. కాస్త పెరిగిన శరీరాన్ని — కళ్ళ

అమ్మాయిని చదివిస్తా
నన్నుగా! పెళ్ళి
చేసే ప్రయత్నం?

ఆశ్చర్యమందు
యదే తట్టవగా
వుంది....

క్రింద ఏర్పడిన గీతల్ని—మినహాయిస్తే,
అరుంధతిలో చెప్పుకోదగ్గ మార్పు ఏమీ
లేదు. ఇప్పటికీ ఆమెలో ఆర్షణ వుంది—
క్లియోపాత్రా జ్ఞాపకం వచ్చింది— 'ఏజ్
కనాట్ విదర్ నార్ నార్ కట్టవ్వు స్ట్రేట్
హార్ ఇన్ ఫినిట్ వెర్జటీ !'

'ఏమిటా మాస్టర్నావు? — మరి
మరువుగానీ వచ్చిందా?'—అంది.

'బాత్రిగా ఈ వయస్సుకే అలా అయి
పోయా వేమిటి? — ఆ బట్టుకు కాస్త
రంగు వేసుకోకూడదూ—' అని సరస
మాడింది.

అచేతనంగా వింటూ వుండిపోయాను.
అరుంధతికి హైదరాబాద్ స్టేషన్ కి
ట్రాన్స్ ఫర్ అయిందట — తన ఇంటికి
తీసుకు వెళ్ళింది — వాళ్ళ ఇంటానో
భొంచేసి ఆరానికి ఆక్కడే వుండి
పోవుంది. అరుంధతి అవ్వరాన్ని నేను
బుద్ధికోకుండా వుండమన్న మనస్సు తిరిగి
బడింది, నా కాళ్ళూ చేతులూ కట్టేసి
'పోరు మూనుకుని అరుంధతి చెప్పినట్టు
బెను—' అని మరస్సు ఉదాయించింది.
ఇక—చేసేదిలేక ఆపూట వాళ్ళింటానే
భొంచేసి రాత్రికి ఆక్కడే పడుకున్నాను.

నప్తపది

అరుంధతి అన్నమానూ మాట్లాడు
తూనే వుంది.

మనుషులందరూ దుర్మార్గులట—
* ఒక్కడికి 'మొరాలిటి' లేదుట—
* అందులో మొగవాళ్ళను లసలు సమ్మ
కూడదట—

ఆడవాళ్ళను ఎలా గౌరవించాలో మొగాడికి
చస్తే తెలియదుట — వింటూ వుండి
పోయాను నేను—

మాటల మధ్యలో అంది అరుంధతి—
'త్యరతో నేను పెళ్ళి చేసుకో బోతు
న్నాను—' అని.

'మళ్ళీ పెళ్ళా?—' అనబోయి అరుం
ధతికి భయపడి నాలిక్కుచుకున్నాను.
'ఏమిటి?—' అని మాత్రం అన
గలిగాను.

'అవును — అయితే వివాహేనీ ఒడ
గొద్దు—ప్రస్తుతానికి ఇంతే—మిగతా విష
యాన్నీ వెండితెరమీద చూచి నాలునుకో
వార్చిందే—' నవ్వుతోంది అరుంధతి.

* * *
'ఆరాతి ఎందుకో నాకు నిద్ర

పట్టలేదు:

అరుంధతి ఇంట్లో పడుకోవడమే
అందుకు కారణం అనుకుంటున్నాను.

సిగరెట్ ముట్టించి కాసేపు అరుంధతి
కొబ్బోయే భర్మగురించి ఆలోచించాను—

అలోచించిన కొద్దీ అరుంధతి
అబద్ధం చేబురో చదవించింది.
లేపోతే ఈ ముసుగులో అరుంధతికి
పెళ్ళేమిటి? — నన్ను ఆడిద్దామని
కొకపోతే—

ఈ ఆలోచన ఎందుకో నాకు సంబంధి
నిచ్చింది.

సిగరెట్ పాలేసి మంచమీద పడు
కున్నాను—మనస్సంచుకోకపోతా వుంది—
గుండెల్లో ఏదో గందరగోళంగా వుంది—

కళ్ళముందు అరుంధతి అందమైన
ముఖం కనబడుతోంది—

కళ్ళు చింతనివ్వుల్నే పోతున్నాయి.
పాతికేళ్ళుగా నిగ్రహించుకున్న కోరిక
వెన్ను తడుతోంది—

'ఏ!—నేను బ్రూట్ అని కాను—'నాలో
నేను గీణుక్కున్నాను.

గదిలోవున్న టేబిల్ గడియారం
వచ్చెందుగంటలు చూపిస్తోంది.

ఇంకో సిగరెట్ తీశాను. కాని—కాల్చ
బుద్ధి వేయలేదు—రెండువార్లు పీల్చి
అవతలకు పారేశాను—శర్మ, సీతావతి,
కాంతారావు, మాధవమూర్తి, జ్ఞాపకం
వచ్చారు. వాళ్ళందరికన్నా తీసిపోయూ
వేను?—

మెల్లగా తలుపు తీసి బయటకు
నడిచాను. ఎదురుగా వుంది అరుంధతి
గది. గది తలుపుపూడా వేసిలేదు. తోవల
ఫేన్ తిరుగుతున్న చప్పుడు మాత్రం
విసబడుతోంది. గుండెల్ని దిటవు చేసుకుని
ముందుకు నడుస్తున్నాను—

ఇంతలో అరుంధతి గదిలో రైల్
వెలిగింది—గదిలోంచి బయటకు వస్తూ
వస్తుచూచి నవ్వుతూ అంది అరుంధతి.

'ఏం — కన్నమూర్తి!—నిద్రపోలేదా
నువ్వు? — లేక నిద్రలోనే నడి
చేస్తున్నావా?—'

ఆ వలకరింపులు నాతల తిరిగిపోయింది.
ఏదో కానివని చెప్తూ 'రెడైవ్మెంట్'గా
దొరికిపోయి నట్టయింది—

'అబ్బేబ్బే—అదేంటేను—' అన్నాను—

నీకు ప్రొఫెసర్ ఏక్స్- ఈ మజ్నో
'అద్భుత్య' అనోమండు
కొంటెట్టరు!

'ఏదీలేదు?'— విరగబడి నవ్వింది అరుంధతి.

అరుంధతి నవ్వు చూస్తూంటే నాకు భయం కూడా వేసింది.

'అదీ సరేగాని—బాగా రాతవుతోంది. బుద్ధిగా'—నిగదిలోకి వెళ్ళివెళ్ళుకో— గుడ్ నైట్—నిద్రయి స్వీట్ డీప్స్—' అంటూ తన గదికి తలుపు వేసింది అరుంధతి.

అరుంధతి మాటలకు నాలోని 'అహం' అనే పదం చాలా 'అపెండ' అయి పోయాడు.

అరుంధతి మాటల్లో నాకు— 'రాస్కల్'—అరుంధతితో వెలగట మాడు తున్నావా?—జాగ్రత్త!—' అనే బెదిరింపు వినిపించింది.

నాలో ఎన్నోకానించో పెరిగి పెద్ద దివ్వలు 'మొరాలి' న ను చూచి జాలిగా నవ్వింది.

వెచ్చోని బాధ—ఏదవాలనిపిస్తోంది— అరుంధతిని పంపేయాలనిపిస్తోంది— మనసు రుచికి కనబడుతుందా? హిమా అయిలా పారిపోవాలని పిస్తోంది.

అరుంధతిలాంటి మనిషిమందు నా 'మొరాలి' అలాకు సవికారాకుండా పోయిందనే బాధ నా గుండెల్ని రంపపు కోత పెడుతోంది.

'మహినితి మందులూ బయలుదేరింది పెళ్లి చేసుకుంటుందట—పెళ్లి—' కపిగా గొలుక్కున్నాను.

* * *
■ ప్రక్కగోడర అఫీస్ పనిచేసుకుని మా కంపెనీ గిఫ్ట్ ఛాన్సు తిరిగి వెదుతూ కింగ్ కోతలోని తాజా మహల్ 'హోటల్' దగ్గర టేక్సీని ఆపుచేయించాను. హోటల్ లోపలకు వెదుక్కూడగా ఆర్మీ కనబడ్డారు.

నన్ను చూడగానే వోక్షణం విశేషమిది— పుండిపోయి—

'నన్ను గుర్తుచెల్లారా?—' అన్నాడు అతి ప్రయత్నం మీద—

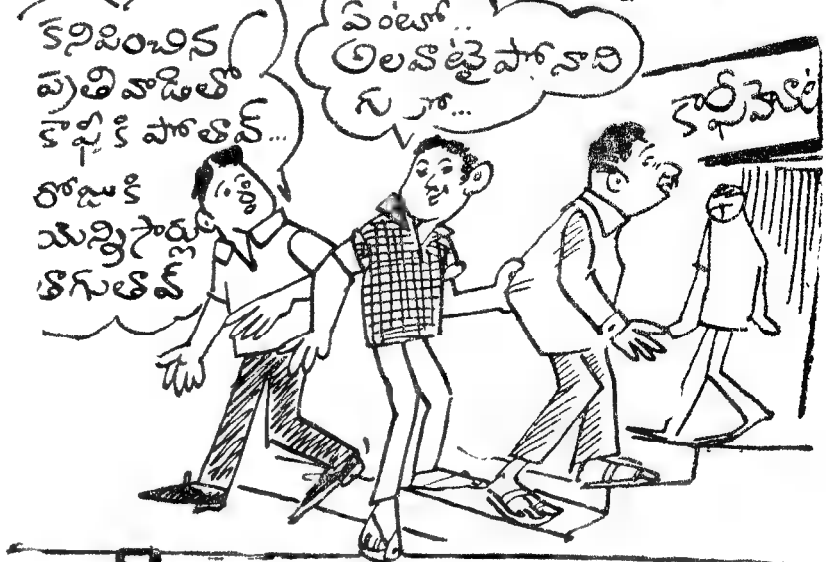
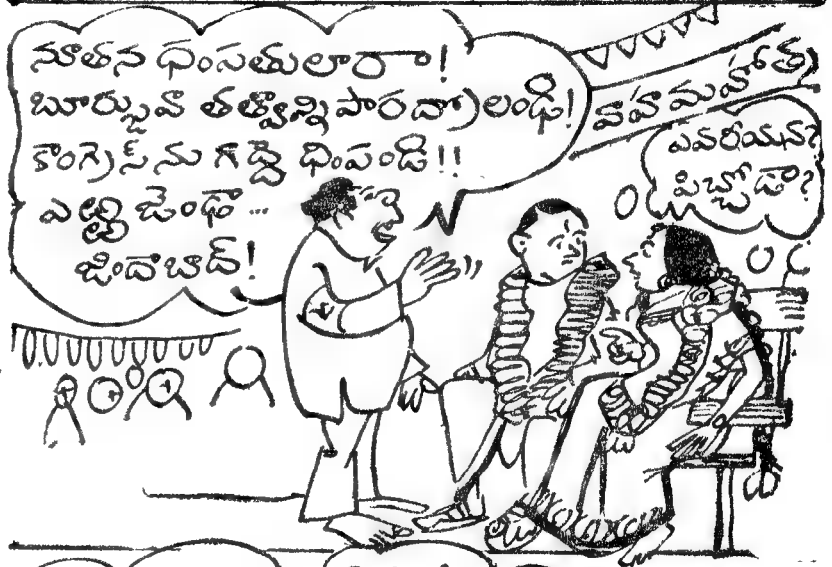
నేను నన్ను మరచిపోలేదు—

అలాగను అప్పుడు 'సామెత'గా పోతుంటే దార్జిల్ గా పనిచేస్తున్నాడట. నా బాట అలనూ హోటల్ లోకి వచ్చాను.

కోకాకోలా సిప్ చేస్తూ అన్నాను—

'అరుంధతి కూడా ఈ వూళ్ళోనే

అలవట్లు... ఆవ్యయ్యలు

సుబ్బారావు—

వుంది—తెలుసుకుంటాను—

'తెలుసు—అవిడను మీరు మీదే
య్యారా?—'

మాట్లాడలేదు నేను—
'మీకు తెలుసో తెలియదో అరుంధతి
దురో కొత్త ప్రేమాయణం ప్రారంభించింది—' అన్నాడు శర్మ.

'ప్రేమాయణమా?—' అన్నాను అర్జున.

'అవును—యూనివర్సిటీలో డాక్టర్ వర ప్రసాదంపని ఒక పోలీట్స్ ప్రొఫెసరున్నాడు— అతగాడు ఇప్పుడు మీ అరుంధతికి తాజా ప్రేమిడు—అతగాడిని అరుంధతి పెళ్లి చేసుకుంటుందని కూడా విన్నాను—'

'పోలీట్స్ ప్రొఫెసర్ వర ప్రసాదరావా?—' అన్నాను ఆశ్చర్యపోతూ—

'అవును అతగాడు మీకు తెలుసా?—'

'తెలియక పోవడమేమిటి?—వైజాగులో నడుపుతున్న రోజుల్లో అతనూ వేనూ బాగా స్నేహితులు—మా యింటి ప్రక్కనే వుండేవాడు—అయినా అతనికి ఇదివరకే పెళ్లి అయిందని విన్నాను, ఇప్పుడు మళ్ళీ పెళ్లి ఎందుకు చేసుకోవలసి వచ్చిందో నాకు అర్థం కావడం లేదు—'

ప్రొఫెసర్ని నేను ఎరుగుదు నన్న విషయం తెలియగానే శర్మ ముఖంలో వెలుగు కనబడింది—'అయితే వెంటనే వెళ్లి అతగాడితో చెప్పండి. అరుంధతి లాంటి క్లయోస్ట్రామ పెళ్లి చేసుకుని ఉపదేశలేదని—'

అరుంధతి మీద శర్మకు ఇంకా ఎందుకు ఇంత కష్టం నాకు అర్థం కాలేదు. అతడి మాటల్లో నాకు సంస్కారం కనబడలేదు.

నవ్వు పది

'ఇది అన్యాయం—' అన్నాను కోపంగా.

'హమ్మ—కానీ, మీ మిత్రుడయిన అవతలి వ్యక్తి గురించి కూడా మీరు ఆలోచించాలి—' అన్నాడు శర్మ—

శర్మ కనీసో అంటున్నాడు— శర్మలా నాకు అరుంధతి మీద కనీసే లేదు. ప్రసాద రావు దగ్గరి అరుంధతి గురించి చెప్పాల్సిన అవసరం నాకు లేదు.

అయినా— ఎందుకో నాకు ప్రసాద రావును చూడాలనిపిస్తోంది. ఇన్నాళ్లుగా హైదరాబాద్ వస్తున్నా ఎప్పుడూ నాకు అతడిని కలవాలనిపించలేదు. కాని— ఇప్పటి వరకే పట్టించుకోలేదు. ఏదో తెలియని శక్తి నన్ను ప్రసాదరావు ఇంటివేపు తీస్తోంది.

టాక్సీని యూనివర్సిటీ స్టాప్ క్వార్టర్స్ వైపు పోనిమ్మన్నాను. డాక్టర్ ప్రసాద రావు ఇల్లు చాలా నిరాడంబరంగా వున్నా. 'నీట్'గా వుంది—డ్రాయింగ్ రూమ్లో వున్న సోఫాలో కూర్చున్నాను.

మరప్రసాదరావును మాచి దాదాపు ఇరవై ఏళ్లు అవుతుంది. ఇప్పుడు పని గట్టుకు మాట్లాడడం— మాట్లాడాలని బయలుదేరడం—నాకే చిత్రంగా వుంది— నా మనసుకు ఇష్టంలేని పనులు ఈ మధ్య చాలా చేస్తున్నా ననిపించింది.

నేను కూర్చున్న మరో రెండు నిమిషాలకు ఓ అందమైన యువతి పోల్లోకి వచ్చి 'ఫే' 'అన్' చేసి 'డేజీ' స్నానం చేస్తున్నారని—కూర్చోండి—' అంది. ప్రసాదరావుకు ఇంత పెద్ద మాట

రుందన్న మాట!— అయినా పెళ్లికి అయారపుతున్నాడు!—చి—చి—చి—మనిషి?—అనిపించింది—ప్రసాదరావు కూతురును చూడటం అదే ప్రభుమగునా ముఖం ఎందుకో చువరిచిత్రమై దానిలాగే వుంది— అయితే ఎప్పుడు ఎప్పుడూ చూడవోమాత్రం గుర్తు పట్టలేకపోయాను. మరో మూడు నిమిషాల్లో ప్రసాదరావు రానే వచ్చాడు— వో నిమిషం తలుపులు తెరిచి ఆర్పిత నన్ను గుర్తు పట్టాడు—

'కృష్ణమూర్తి!—నువ్వు చాలా మారి పోయావు— ఏమిటి ఇంత లాప్సేపోయావు—నిన్ను చూస్తూంటే నాకూ అనుమానం వస్తోంది—నేను కూడా మారిపోయానా? నని—' అన్నాడు ప్రసాదరావు తన బట్ట తలకు నిమిరకుంటూ—

'ఏమి నాటి రోజులు తెలుసుకుంటే చాలా చిత్రంగా వుంటుంది—మనం వార్షిక్యం లోకి ఎంత త్వరితంగా ప్రవేశిస్తున్నాం అని పేస్తూ వుంటుంది—' అన్నాడు ప్రసాద రావు.

'అయినప్పుడు ఇప్పుడీ పెళ్లి ఎందుకు?'—అని అడగాలనిపించింది—కాని, నానీటి నుంచి ఈ ప్రశ్న వచ్చేలోపుగానే గుమ్మం దగ్గరి అడుగుల చప్పుడు వినిపింది.

'హోహో!— కృష్ణమూర్తి కూడా ఇక్కడే వున్నాడే!—' అంటూ లోలికి వచ్చింది అరుంధతి.

అరుంధతిని చూడగానే నా గొంతులో వచ్చి వెలక్కాయ పడింది. నా తడబాటును అణచుకుంటూ—'అవునవును— ప్రసాద రావు నా బాల్యస్నేహితుడు—' అన్నాను.

అది విని నవ్వుతూ అంది అరుంధతి— 'నీకు అంతే తెలుసు—మరి కొంచెం చెబుతాను విను—ఈయన నా భర్త—'

'దీని గొప్ప తగతెయ్య—అప్పుడే పెళ్లి అయినట్టు సంతక పడుతుంది' అనుకున్నాను.

ఇంతలో లోపలినించి ఇందాకటి అమ్మాయి వరిగెట్టుకు వచ్చింది. 'హలో—మమ్మి—' అంటూ—

నమయం చిక్కింది నాకు— 'హోహో!—నీ కాబోయే కూతురన్న మాట!—' అన్నాను కవీగా 'జోకో' చేస్తూ—

దానికి గంభీరంగా నవ్వింది అరుంధతి—'నా కాబోయే కూతురు—కన్నకూతురు!— అక్కడ లోకం నాకు—'

చినయ్య శ్రీనివాసరావు ఎక్కడో ఉన్నారా?

—ఇక ఇప్పుడయినా అనలు సంగతి! నీకు చెప్పక తప్పదు కృష్ణమూర్తి!—
 ప్రసాదరావుగారు ఇదివరలో నన్ను అగ్ని పాక్షిగా పెళ్లాడిన భర్త. మా రెండేళ్ల దాంపత్య జీవితంలో లభించిన వరం ఈ 'సుచరిత' — ఆరిండియా రేడియోలో పాటలు పాడటానికి వచ్చి నాకు ఈ సుచరిత పరిచయం అయింది. ఆ తర్వాత అనలు విషయం తెలిసింది. ప్రాఫెసర్ గారిని కలుసుకున్నాను. నాటినుంచి పెళ్లి చేసుకోకుండా వుండిపోయిన ప్రాఫెసర్ గారిని చూస్తే నా హృదయం ద్రవించి పోయింది—నా పొరబాటు తెలుసుకున్నాను. ప్రాఫెసర్ గారు తన అభిప్రాయాల వంజ రంలోంచి నాలుగడుగులు ముందుకు వచ్చారు జీవితంలో నేర్చుకున్న పాఠాలు నా అభిప్రాయాలనించి నన్ను మూడడుగులు వెక్కు నడిపించాయి — విచిత్ర మైనరీతిలో సప్తపది పూర్తయింది— మా ఇద్దరి అభిప్రాయాలూ ఇప్పుడు ఏకీభవించాయి. నిజానికి — ఈ కాస్మో పాలిటన్ ప్రపంచంలోని మొగళ్లను చూస్తే నాకు రోత కలిగింది—నాగరికతను అవకాశంగా తీసుకుందామని చూచే తోడేళ్లలాటి ఈ మొగజాతంటే నాకు అసహ్యం వేసింది— కొన్నాళ్లు పోతే— కాగితం పువ్వులాంటి ఈ నాగరికతకు 'గుడ్ బై' కొట్టి పూర్తిగా ఆర్మడాక్స్ గా మారిపోతానేమో కూడా చెప్పలేను— ఏది ఏమయినా—ఇప్పుడు నేను అయన్ని మన స్ఫూర్తిగా ప్రేమిస్తున్నాను—వచ్చే నెల లోనే పెళ్లి చేసుకోబోతున్నాను — మా పెళ్లితోబాటే మా సుచరిత తను కొరు కున్న వరుడితో జరిగబోతోంది—మా తల్లి కూతుళ్ల పెళ్లిళ్లు ఒక్కసారే జరుగు తున్నాయి—నువ్వు వచ్చి ఆశీర్వదించాలి.' అరుంధతి మాటలకు ప్రసాదరావుగారు నవ్వుతున్నారు.
 నాకు తం తిరిగిపోతోంది—
 ఏం మాట్లాడాలో తెలియడం లేదు—
 అనవసరంగా భుజాలు తడుముకోవడం వాకిష్టంలేదు—
 ముఖం మీద నవ్వు పులుముకోపోతే బావుండదు మరి—
 డామిల్!—కథ అడ్డు తిరిగింది!!—

ఆగండి!

ఇది ఉపయోగించి లాభించేది. పెన్సిల్ బాగా వ్రాయాలంటే లాభిస్తోంది. మంచి పని పోయింది. ఈ పెన్సిల్ కేమెల్ డీలక్స్ పని పోయింది. అప్పుడు మీ పెన్సిల్ ఎంతగా వ్రాయుతోందో చూడండి.

కేమెల్ డీలక్స్ సిరా కొనండి

ఉత్సాహంగా వుండేందుకు యీ చల్లని...
 మనోహరమైన సువాసనగల టాల్డ్ పౌడర్ ను
 మీ శరీరంపై చల్లుకోండి. అనుగంధపరిమళం
 మిమ్ము వదలకుండా అంటిపెట్టుకొనివుంటుంది,
 మీరు అకర్షణీయవంతమైనవారు కాకపోరు!

యుశశి టాల్కం పౌడర్
 చమట పొక్కులు రానియదు

కాస్మెటిక్స్ డివిజన్
 బెంగాల్ కెమికల్స్
 కలకత్తా * బొంబాయి * కాన్పూరు
 ఢిల్లీ * మద్రాసు

“మధు ... మీరు సర్జరీ యూనిట్లో వాలంటీర్గా పనిచేయాలి” అన్నారు అసిస్టెంట్ డాక్టర్ శ్రీనివాస్.

నేను మాట్లాడలేదు. వాలంటీర్ అంటే యిన్వాలంటరీగా పనిచేయాలని నాకు తెలుసు. అందులో యిది వైద్య కళాశాల ప్రదర్శనం. చాలామంది జనం రావచ్చు. వాళ్లందరికీ తీరుబడిగా వివరిస్తూ కూర్చుంటే మనవని భారీ అయి పోతుంది. అందులో నూ మల్లి, రాజా అందరం కలసి ఈ ఎగ్జిబిషన్ కలవల్సి ఎలాగయినా సరే అరకు వెళ్లాలని నిర్ణయించుకున్నాం. ఇప్పుడు ఈయన యిలా ప్రశ్నించటంతో ఏం జవాబు చెప్పిలో అర్థం కాలేదు.

“ఏం? మీరు యింకేదయినా డిసార్డ్ మెంటులో పనిచేస్తున్నారా?”

“హా సార్”

“దెన్...మీరు యిక్కడ పనిచేయ వచ్చు మగా” అన్నారు.

“అలాగే సార్” అన్నాను. కాదంటే తాగుండ దనిపించింది.

“అయితే మీరు...మీన్ సంద్య, కల్పన, రావు, రాము సర్జరీ వాలంటీర్గా పని చేయాలి...రేపు పుడయం తొమ్మిదింటికీ బి. జి. లెక్చరగాలరీ దగ్గర కలుసుకుందాం ... అప్పుడే వర్క్ డిస్టిబ్యూట్ చేస్తామ” అన్నారు. “సరే” అనక తప్పలేదు.

“మధు ... మీరుకూడ వుంటే మాకు కాస్త పూసిపోతుంది” అంది సంద్య ప్రక్కకు వచ్చి. ఆమె వార్డ్ మేట్. క్లినిక్ కివచ్చి రెండునెలలుకూడ కాలేదు కాని ఆవిడతో పరిచయం మాత్రం చాలా పెరిగిపోయింది. ఆమె అదొక రకమైన మంచి మనిషి. అందరితోనూ అంత చమపుగానే వుంటుంది.

మర్నాడు పుడయం తాసిగా తొమ్మిదిన్నరకి వార్డ్ చేరుకున్నాను. రాజా కనుపించాడు. “గుడ్ మార్నింగ్ డాక్టర్” అన్నాను.

“హేయ్ గుడ్ మోర్నింగ్ డాక్టర్ ... ఏమిటి ఈ రోజుకూడ వార్డ్ వుందా?”

“వార్డ్ కాదు సార్ ... ఎగ్జిబిషన్ సిన రేషన్ వుంది ... శ్రీనివాస్ గారు మీటింగ్ పెద్దున్నారు. వెళ్లాలి” అన్నాను.

'ఆ...తప్పకుండా వెళ్లాలి ... మీలాంటి కుర్రవాళ్లంతా పనిచెయ్యాలండి మరి ... మేంకూడ పున్నాంకదా...జనరల్ బ్రాడీతో' మామూలు ధోరణితో నవ్వేశాడు. నేను వెనుకబడినా నవ్వేశాను. నాకు తెలుసు రాజుకి ఎగ్జిబిషన్ కి మధ్య చాలాదూరం వుంది. అనందంగా తిరిగి అందరినీ ఆనందపరిచే రాజుకి యిలాంటిది ఒకసాధనం మరి.

నెమ్మదిగా వార్డ్ లోంచి సర్జిక్ రిజిస్ట్రార్ ఆఫీస్ దగ్గరకు చేరుకున్నాను. అప్పటికే శ్రీనివాస్ గారు మీటింగు ఆరంభించేశారు. ముందువరసలో యిద్దరు పి. జి. బి. రావు, రాము కూర్చున్నారు. వెనుక వరసలో సంద్య, కల్పన పున్నారు. గుమ్మంవద్ద ఆగి ఆయనను విష్లేశాను.

'వాల్ మధు ... యిల్ యాజు నైన్ తర్టీ...కమిన్...కమిన్' అన్నారు ఆయన మట్లో కాస్తంత నిరుత్సాహం వుంది.

ఏం చెయ్యను మరి నిద్రలేచేటప్పటికి వినిమిది అయ్యింది. తయారయ్యవచ్చేటప్పటికే ఆకారం పట్టింది. కిక్కురు మనకుండా వెళ్లి కూర్చున్నాను.

ఆయన ఎగ్జిబిషన్ లో సర్జరీస్టాల్ నిలా వుండాలి అన్నది వివరించారు. అరగంటలో ప్రవంగం ఆపి—'మనం పెథాలజీ బ్లాక్ కి వెళ్లి ఎలాగో చేసిన పేప్ చూద్దాం రండి' అంటూ లేచారు.

అందరూ ఆయన్ని అనుసరించారు. నేను కొంచెం వెనుక నడుస్తుంటే సంద్య ప్రక్కగా వచ్చింది.

'మీరు మంచిపని చేశారు...చక్కగా జవర్ ఆల్ లేదు...ఒక స్టేట్ లేదు...వాయిగా నడుస్తున్నారు...మేం చూశారా యివన్నీ మోసుకుని వచ్చాం' చేతిలో పుస్తకాలు చూపెట్టింది.

'మీరంతగా మొయ్యలేకపోతే ఆ పుస్తకాలు యిలా యివ్వండి నేను పట్టుకుంటాను...అందులో తప్పేమీలేదు' అన్నాను నవ్వుతూ.

'నో థాంక్యూ' అంటూ తేల్చినవ్వేసింది.

'ఎసిఫింగ్ యువాంట్' అంటూ ముందు నడుస్తున్న డా. శ్రీనివాస్ వెనక్కుతిరిగారు.

'నో సార్' అంటూ తియ్యగా సమాధానం చెప్పింది.

'మీ దగ్గర డాట్ వుంది కదూ?' నెమ్మదిగా అడిగాను.

'ఓ సారీ...మీరు కావాలన్నారుకదూ ? తీసుకురావటం మర్చిపోయాను. అండాకాయా పుస్తకం వుంచండి' అని యింగ్లీషులో అంటూ అందించింది.

కాగితాలు తిరగబడ్డాయి అది సర్జరీ పుస్తకంకాదు. పాస్టెటాలజీ పుస్తకం.

'నో అయూమ్ వెరీసారీ...ఈ రెండు పుస్తకాలూ ఒకటేలా వుంటాయి' అంటూ కల్పనవైపు తిరిగింది—'డాట్ పుస్తకం అనుకుని యిది తెచ్చేశాను' అంది యింగ్లీషులో. కృపకు తెలుగు రాదు. కొంచెం కొంచెంగా అర్థం అవుతుంది. అందుకే ఆమెతో ఎక్కువగా మాట్లాడే అలవాటు లేదు. ఒక్క సంద్య వక్కరై మాట్లాడుతుంది.

వాళ్లిద్దరూ యింగ్లీష్ లో మాట్లాడుంటే నో పదికాకులు అరుస్తున్నట్లు వుంటుంది. అది విన్నప్పుడల్లా నవ్వు మాత్రం ఆగేది కాదు.

మెట్లెక్కుతుంటే సంద్య నావైపు తిరిగింది—'సారీ మధు...ఆ పుస్తకం రేపు యిస్తాను' అంది.

'నో. దబ్బ్స్ ఆల్ రైట్' అంటూ చివ్వుగా నవ్వి పెథాలజీ బ్లాక్ వైపు నడిచాను.

'ఏంటండోయ్ తుక్కు లేపేస్తున్నారు' ముందు నాలుగవళ్లు కనుపించేటట్లు నవ్వుతూ అన్నాడు రావు. అతనిదంతా చాలా విచిత్రమయిన తరహా. నిజంగా నిస్వార్థం లేని స్వార్థపరుడు. మనిషిని తేలికగా అర్థం చేసుకోలేకపోయానా కొందరి మనుషుల్ని వాళ్ల ప్రవర్తన తేలిక చేస్తుంది. అటువంటివాళ్లతో ఈ రావు ఒకడు. అందుకే అతనికి నవ్వే సమాధానంగా యిచ్చేస్తుంటాను.

అందరూ స్లాన్ తయారు చేయటంలో పడ్డారు. అది ఒకంతట తెగటం లేదు. డాక్టర్లు యింజనీర్లయితే యిలాగే వుంటుంది మరి.

అలా ఒక గంటపూర్వే సమయం తొక కాలిన పిల్లలా వాళ్లతో తిరిగిం. అమ్మాయిలు మాత్రం నిలబడలేక పోయారు. అస్తమానూ నాదగ్గరకు వచ్చి అంగ్లంలో వాగుతూ వుండేవారు. తెలుగుదేశంలో పుట్టి డాబుగా యింగ్లీషు మాట్లాడ్తూ తెలుగు అంటే ఎలా వుంటుందో తెలియదు

అనేవాళ్లని నిజంగా డైబిటిక్ పేషెంట్లు అనాలి. ఎందుకంటే కలిగివున్న మిత్రాలు తినటానికి నోచుకు పుట్టుకోనివాళ్లు ఈ పేషెంట్లకదా ?

ఆఖరికిస్టాఫ్ ఎక్కడ ఏదీపెట్టాలిఅన్నది నిర్ణయించుకున్నారు తీరుబడిగా కూర్చుని వర్క్ డిస్ట్రిబ్యూషన్ చేశారు డా. శ్రీనివాస్.

పెళ్లికూతురు వచ్చేసింది. పెళ్లి తతంగం ఆరంభం అయిపోయింది. లాటాకులు లేకపోయినా సెద్దపందిరే చేశారు. బియ్యం కరువైనా పులిహార ధమాయించి చేశారు. కాస్త కారం ఎక్కువ చేశారేమో రేషనింగ్ బియ్యమే ఎక్కువకొట్టలు... ఎవరూ తినరు కదా? అయినా పెళ్లి కొడుకుమాత్రం పల్తా లేదు. ఆయన రాలేదు. ఆయన రావలసిన రైలుకూడ రాలేదు...సాపం ముహూర్తం మాత్రం నోరు తెరిచి కూర్చుంది. అప్పుడు ఆడ పెళ్లి వారి బాధ ఎలావుంటుందో అలావుంది మానని. ఎక్జిబిషన్ అంటూ పెద్దే... అందులోనూ హెల్థ్ అండ్ ఫేసురీ స్టానింగ్ లాంటిది పెద్దే ఎంత జాగ్రత్తగా తయారు కావాలి, లేకపోతే జనాలలో ఎంత నగు బాటు అయిపోతుంది. అయినా పరిపాలన కట్టల మూసుకునివుంటే ప్రజలకుమాత్రం ఏం కనుపిస్తుంది! రెండు రోజులకు ప్రదర్శన ఆరంభం అవుతుందనగా ఆరోజు ప్రవరేషన్ మొదలుపెట్టాం. చేసేవాళ్లు పది మంది...చెయ్యవలసింది మాత్రం చాలా వుంది. ఒక ఆవరేషన్ థియేటర్ ని కృత్రిమంగా స్థాపించాలంటే మాటలా?

'మధు... మీరు కూడ డెకరేషన్ లోకి వచ్చేయకూడదూ?' అంది సంద్య.

'చంపేశారు...నేను వచ్చి చేస్తే యిక ఎవ్వరూ ఎగ్జిబిషన్ చూడనక్కర్లేదు' అసీష్ కి వెళ్లి ఒక పెద్దబల్ల మోసుకు వచ్చాం. పరుపుకోసం చెయ్యక తప్పలేదు.

'యు ఆర్ బిక్ మింగ్ గోలియత్' అంది సంద్య చిలిపిగా నవ్వుతూ.

'ఈ ఎగ్జిబిషన్ పేరుమీద ఆమాత్రం బలంవస్తే నిజంగా అదృష్టవంతుడే' అన్నాను.

మర్నాడు ఎగ్జిబిషన్ అనగా జరిగిన సంఘటన ఆరోజు సెసిమెన్సు అన్నీ అక్కడ సర్దుటం మానని. ఉదయం తొమ్మిదింటికీ అక్కడ చేరుకున్నాం.

'గుడ్ మార్నింగ్' అంది సంధ్య.

'హే...వెరిగడ్ మార్నింగ్'

'దిసిన్ యువర్ బుక్' అంటూ అందింది.

'హే. థాంక్స్' అంటూ అందుకున్నాను.

ఆ తరువాత ఆమెతో మాట్లాడటానికికూడ అవకాశం లేనంతగా పనితో మునిగిపోయాం.

'మధు' సంధ్య పిలిచింది. అటు ప్రక్కకుతిరిగి చూశాను -- 'మీరు మా టోన్ లోవుంటే బాగుండును' అంది.

'ఏం బాప్' ఆరంభంకానట్లు చూశాను.

'మీరు ఏ బాప్ వాలంటీర్ మేము జేచ్ వాలంటీర్--'

'ఏసీ...అలా...అయితే నాకు ఊలా బోరింగ్ గా వుంటుంది' విరుక్తాహంగా అన్నాను.

'జెటర్ కన్ యిన్టు అవర్ జేచ్' అంది కల్పన.

'యా...ఇవిల్ టై'

'నో మధు... మీరు తప్పకుండా వచ్చేవాలి' అంది సంధ్య గారంగా చూస్తూ.

'హే' లనేశాను నవ్వుతూ.

సాయంత్రం ఏడింటికి యింటికి తిరుగుతూ క్రినివాన్ పిలిచారు -- 'రేపు క్రిదయం మీ డ్యూటీ వదిలుండి ఒంటింటువరకూ వుండాలి' అన్నారు నవ్వు చూస్తూ.

'అలాగే సార్'

'సంధ్య అండ్ కల్పన యువర్స్ క జే'

మరవలేని కథ!

అఫ్టర్ మ్యాన్ జేచ్' అన్నారు.

'నో వోసార్ ...మేంకూడ మార్నింగ్ వచ్చేస్తాం' అంది సంధ్య.

'దెస్ ఆల్ రైట్' అనేశాడు ఆయన.

'థాంక్ గాడ్ ... మార్నింగ్ పుయ్ విల్ మీట్...గుడ్ నైట్' అంది సంధ్య బయటకు వస్తూ. నిజంగా తమాషా అయిన అమ్మాయి.

సంధ్య పెద్ద ప్రాఫెసర్ గారి అమ్మాయి. ఒకే ఒక్క రూతులకే వాలా గారాబంగా పెరుగుతుంది. అందుకే అందరి దగ్గరకూడ అంతే గారాబంగా వుంటుంది. అతి చనువుగా మాట్లాడుతుంది. అయితే ఆమె నాకు పెకండియర్ నుండే తెలుసు. అయినా ఆమెతో పరిచయం కలగటం ఒక రెండు నెలల నుండే. అప్పటివరకూ ఆమెతో అనలు మాట్లాడి ఎరుగను. దేముడు ఒక విచిత్ర వ్యక్తి. నిద్రురగా తిరుగుతున్నా ఏళ్లు గడిచినా కనుపిస్తున్న మనిషితో కావంతైతే పరిచయం కలిగించడు. మళ్ళీ ఆయనరు ఏం బుద్ధి పుడుందోకాని అదే వ్యక్తితో హఠాత్తుగా పరిచయం చేసి, ప్రాణప్రేమాం పెంచేసి, జీవితబంధం చేసేస్తాడు.

ఆ రోజు ఎగ్జిబిషన్ ఆరంభం అవుతుంది. తొమ్మిదింటికి స్టాల్ చేరుకున్నాం. ప్రాఫెసర్ కూడ వచ్చేశారు -- 'మీరు డైబిట్ కార్యంతో గురించి చెప్పండి' అంటూ స్పెషియల్ చూపించారు.

'అలాగే సార్' అని అక్కడ కూర్చున్నాను. సంధ్య కేన్సర్ లివ్ చెప్తుంది. కల్పన కేన్సర్ ఫుట్ చెప్తుంది.

'మధు కాన్సర్ కి తెలుగులో ఏమంటారు?' సంధ్య యింగ్లీషులో అడిగింది. 'ఏం మీకు తెలుగు రోడా?'

'అబ్బ...గాదు...నాకు...యిటువంటివి రావు నాకు' అంది.

'కేన్సర్ అంటే పుట్టుకురువు...'

'అది నలే ... దాని ఎలా చెప్పాలి? చెప్పండి?' మొఖం తనానాగా పెట్టింది.

'ఇది పుట్టుకురువు. పెరిచువీద పుట్టుకురువు ... పుగాకుకాల్పటం, సమలబం చెయ్యటం వలన ... మత్తూ పానీయాలు త్రాగటంవలన వస్తుంది ... ఉ...చెప్పండి' అని నవ్వాను.

'ఇది పుట్టుకురువు ... పదిమంపై వస్తుంది...'

'హే...పుట్టుకురువు కాదు...అంటూ ఆమెనికే ఫకాల్త నవ్వాను.

'అబ్బ...అలా చెప్పితే ఎలా...చెప్పండి' అంది చిలిపిగా.

'అరె! చెప్తున్నానుకదా...ఇది పుట్టుకురువు...పుట్టు...'

'ఆ...యిది పుట్టుకురువు...పదిమంపై వస్తుంది...పుట్టు అది తాగక్కూడదు' అని తెలుగు రానట్లు అంటుంటే ప్రక్క నున్న వాళ్ళందరూ నవ్వాను. నవ్వు ఆగిరి కాదుకా నేమకూడ నవ్వాను.

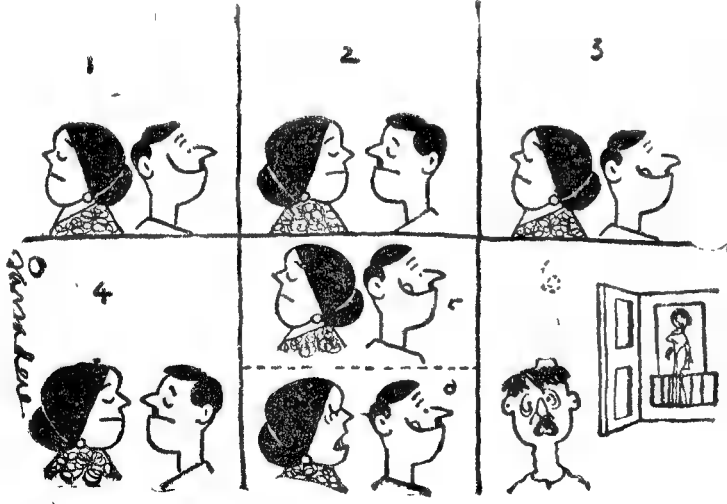
'వాట్...యు ఆర్ రోఫింగ్ ఎట్ మీ' అంది కోపంగా.

'నోనో...మీమల్ని గూసేయదు...మీ మాటల్ని చూసి ... అవును మీకు తెలుగు ఎందుకు గాదు? తెలుగువారుకావాలి'

'అఫ్ కోర్సు ... తెలుగువారమే అరుకోండి ... యు నో మధు! నా చదువంతా వార్డ్ ఇండియాలోనే జరిగింది ... మా ఫాదర్ ఆర్మీలో వుండేవారు కదూ ... అందుకని అక్కడే చదువుకున్నాను ... హిందీ బాగా తెలుస్తే' అంది చిలిపిగా నవ్వుతూ.

'తో మెయిన్ సాట్... అవ్ హుందీమే బాత్ కర్ నకతేహై జార్ బతాబీ నకతేహై తో హిందీ మేహీ బోలియే'.

'అరె బాబా ... యుసాకర్ నేసీ' అంటూ జనదా కరగా ముఖమే' అంది

**మజా మజాగా ఉండండి...
గోల్డ్ స్పాట్ త్రాగండి!**

గోల్డ్ స్పాట్ - ఇప్పుడే మీ కోసం ప్రత్యేకంగా
వారిని ఇవ్వబడిందని పించే తాజా రుచి.
గులకమింగింటే రుచిలో, తీవ్రం రుచికిన లాభే
గోల్డ్ స్పాట్. పాపాదుతో మీ మందలో రుచి
దరవేలి ప్రోత్సహించు చేస్తుంది. మజా మజాగా
పిండిండి. గోల్డ్ స్పాట్ త్రాగండి.
తాజా రుచి కోసం గోల్డ్ స్పాట్

mcm/pb/p3b tel

కాబూన నవ్వుతూ...

'తో ఆన్ క్యాకర్ నా చాటాతీహ్లా?'

'తెలుగులో చెప్పటం నేర్చుకుంటాను...'

అంది వలిచుకుతూ.

'జరూర్ ... అది మంచివారి లక్షణం'

అన్నాను వొక్కివలకుతూ.

'దివిత్ మి ఫర్ ఎ ఫ్యా మినిట్స్'

అంది.

'అరే మర్రి యింగ్లిష్ ఏమిటి...

తెలుగులో మాట్లాడండి...లేకపోతే రాదు'

అన్నాను చిరుకోసంతో నవ్వుతూ.

'హ్...అలాగే' అంటూ విజిటర్స్ వైపు

తిరిగింది. అక్కడ నిలబడివుంటే బాగుండ

దని నాస్పెసిమెన్ దగ్గరకు వచ్చేశాను.

అప్పటికే స్టాఫ్ అంతా మానెపు అదృశ

కరంగా చూడటం గమనించక పోలేదు.

ఏ మగవాడయినా ఏ ఆడదానితోనో

కొంచెం చనువుగా వుంటే గూఢారావు

స్పష్టించేబుద్ధి ఈ సంఘానికి ఒక కారెక్టర్

గానే వుంది. అది ఎక్కువగా ఈ తెలుగు

దేశంలో సంఘం ఎలాంటిదో తెలిసి, మను

షులు ఎలాంటివారో తెలిసి మనకు మనం

జొంగిపోవటం అవివేకం అవుతుంది.

మంచిని మరుగుపరచాలని, లేనివి సృష్టిం

జాలి అని అనుకునే సంఘాన్ని ఎదిరించి

మరువలేని కథ!

నిలబడటం తీరవ్యమేకాని అది ఏ ఎదురు

దెబ్బతిన్నా తీరని ఆవేదనగా మారి మనిషిని

మానవత్వాన్ని కూడా దహించి వేస్తుంది.

అందుకే అన్నింటికీ మంచిది, అందరికీ

తేలికయినది ఒకే ఒక్కమార్గం—అదే

తప్పించుకుని తిరగటం. మనిషినుండి,

సంఘంనుండి, చివరకు త న్న కు లా నే

తప్పించుకుని తిరిగితే మనిషి నిర్మలంగా

గమ్యస్థానం చేరుకుంటాడు. కర్తవ్యాన్ని

నెరవేర్చుకుంటాడు.

సంధ్య నాదగ్గరికి రాలేదు. నిర్జీతగా

వూసిరి తీసుకుని వదిలాను. డాక్టర్

కృష్ణతో మాట్లాడున్నాను. సంధ్య

వచ్చింది.

'మధు...మైగ్రేజింటేషన్' అంటూ

కాగితం వుండగా మట్టి అందించింది.

'ఇందులో ఏమరునా వుందా ... లేక

ఏ రాయిముక్కో కట్టి యిస్తున్నారో?

'నో...ఆ య్ నె వ్వర్ చీట్ యు...'

సి అండ్ ఫే' అని వయ్యారంగా నవ్వుతూ

వెళ్లిపోయింది.

'కృష్ణ...యిది ఏదయితే అందులో

సగం మీకు' అంటూ పొట్లం విప్పాను.

'థాంక్యూ' అంటూ సంధ్య వెళ్లిన

వైపు నడిచాడు.

అందులో చాక్లెట్ వుంది. ఉన్నది

ఒక్కటే ఒకటి. తప్పదు సగం యివ్వాలి.

'సోసోర్...ఒకే చాక్లెట్ వుంది...

ముక్కు యిస్తున్నాను' అంటూ రేపర్ తో

కారికి అందించాను. వద్దనకుండా అందు

కున్నాడాయన.

'హ్ దెన్ అయాన్స్ టెరిబుల్లీ సోరీ...

అయ్ హేడ్ ఏ సింగిల్ ఒన్' అంది సంధ్య.

'నె వ్వర్ మైండ్' అని కృష్ణ

అంటుంటే అక్కడనుండి వచ్చేశాను

సంధ్య తమాషా అయిన వ్యక్తి అనుకో

వటం పొందాడు. ఆమె ఏదో పూహించి

ఏదో చేసేమనిషి అని అనుకున్నాను.

ఆమెకులేని స్నేహితులు లేరు. ప్రతి మగ

వాడు, ఆడది, చివరకు స్టాఫ్ కూడా

స్నేహితు లే. అందరూ తనతో మాట్లా

డుంటే ఏదో చాలాగొప్ప అనుకున్నట్లుగా

తనభావం వ్యక్తం చేస్తుంటుంది. ఇటు

వంటివాళ్ళ భవిష్యత్తు ఒక మరపురాని

కథ కాదు కదా అనిపించింది.

రె డనరోజున మధ్యాహ్నం డ్యూటీకి

ఒంటిగంటకు వెళ్లాను.

'గుడ్ మూన్...' సంధ్య గొంతు క

తియ్యగా వినిపించింది.

'గుడ్ మూన్...' అంటూ అటు

చూశాను.

'మైగ్రేఫ్ట్...' ఒక పేకేట్ అందిం

చింది.

'థాంక్యూ...' అంటూ అందు

కున్నాను.

'గూన్ బెగ్రీఫ్ మధు ... ఉవ్వకారం

కూడా వుంది'

'హ్ హా ... పుసిరికాయలా' అంటూ

కాయ తీసుకుని తిన్నాను.

పుల్లగా పున్నాయని అందరికీ వంచి

పెట్టేశాను. సంధ్య నానైపు కోవంగా

చూసింది. అందులో రాతప్రేమంది' ...

నన్ను ఏడిపించటానికి పుసిరికాయలు

తెచ్చిందేమోనని అలా చేశాను.

అదేరోజు ఆపరేషన్ థియేటర్ లో వుంటే

నాల్గో స్వీట్స్ తెచ్చియిచ్చింది. కల్పన

కూడా హ్ రెండుముప్పై చిత్రమయిన

మనుషులనుకుని నమిలేశాను.

మూడువారా ఎగ్జిబిషన్ వడయం

డ్రైవింగ్ లైసెన్స్ తీసుకుని
ఆల్టో ఆఫీసునుంచి వస్తుంటే డిల్లో....

ద్యూటీకి బయలుదేరాను. వెళ్లిన పది నిమిషాలకి సంధ్య వచ్చింది—‘యిది మీకే... మీకే తినాలి...నాలో బాగున్నాయి’ అంటూ అందించింది.

‘ఒక్క కాయకూడ ఎవ్వరికీ యివ్వను నన...ననే తింటాను సరేనా’ అంటూ వుసిరికాయలు అందుకున్నాను.

‘స్వార్...స్వార్...ఉప్పువారం దట్టిం గాను.. బాగుంటాయి’ చిన్నగా నవ్వింది. నెను చినటం మొదలుపెట్టానో లేదో నది మంది చూడటం—నన్ను అడిగటం—నెను యివ్వటం—అన్నీ జరిగిపోయాయి. సంధ్య నిరుత్సాహంగా చూసింది.

కాలిలో పుట్టుకురుపు గురించి చెప్తున్నాను. నా ఒక్కనే సంధ్య రావకురుపు గురించి ఎప్పుడూ చెబుతుంటే కష్టపడి చెప్తుంది.

‘మధు’ నెమ్మదిగా పిలిచింది. ఉలిక్కి పడి ఆమెవైపు తిరిగి చూశాను. నా ముందుకు సంగి రెండు చాక్లెట్లు అందించింది.

‘థాంక్యూ’ అంటూ అందుకుంటే అసిస్టెంట్లు ఒకాయన అలా వచ్చాడు.

‘ఏమండీ మారేమీ పెట్టరా?’ అన్నాడు.

సంధ్య నిరుత్సాహంగా ఫోటాను నవ్వింది. నాకు కూడ నవ్వు ఆగలేదు.

‘అదేం మాటసార్...కమాన్ సార్ హేవ్ యిట్’ అంటూ అందించాను. ఆయన పొం సిగ్గుపడిపోయి తీసుకోకుండా వెళ్లిపోయాడు.

‘మధు’ మళ్లీ సంధ్య పిలిచింది.

‘అ...’ అంటూ అటు తిరిగాను.

‘ఎంత రహస్యంగా వుండుతామన్నా మన సంగతి అందరికీ తెలిసిపోయింది... ఏం చెయ్యాలి?’ అంది. అమె మాటల్లో ఏదో వాచిపెడున్నట్లునిపించింది.

‘మీరు రహస్యాన్ని రహస్యంగా వుంచటంలేదు మరి...అందరూ చూస్తుండగా తిసి వస్తువులు యివ్వకూడదు’ అన్నాను నోక్కి వలకుతూ.

అమె ఏమీ మాట్లాడలేక తల తిప్పకుని నవ్వుకుంది.

మర్నాడు ద్యూటీకి వెళ్లాను. ‘సంధ్య...కానుక’ అంటూ పేకెట్లో స్వీట్స్ తిసి అందించాను.

‘థాంక్యూ’ అంటూ తెగ మురిసి

పోయింది. కల్పన ఆమెకలిసి గందరగోళం చేస్తూ గూడ్స్ బండిలా దడదడమని యింగ్లీషులో మాట్లాడుకుంటూ తనదం మొదలుపెట్టారు.

కల్పన నాదగ్గరకు వచ్చింది—‘వాట్ ఈజ్ డిస్క్రాడ్’ అంది.

‘యా...వేర్ ఈజ్ సంధ్య?’ అని అడిగారు.

‘షి హాక్ గాన్ ... యువ్ వు య్యూర్ గోయింగ్ లు సక్రండ్ సి ఫర్ ఏ డాన్?’

‘వాట్...దెన్...రిజర్వ్ లెజ్ వస్ ఓబిల్’ అంది.

‘హాకే’ అని నెమ్మదిగా నవ్వాను.

ఆర్జా సన్ అండ్ సిలో ఒక పెద్ద వోవేడాన్స్ ప్రోగ్రామ్ మల్లీ నేను వెళ్ళదామనుకున్నాం. బాగుంది ఎనికో పని వీళ్ళవనికూడ వట్టువచ్చుననిపించింది.

ఏడింటికి సన్ అండ్ సి చేరుకున్నాం.

అందరికీ కలిసి మల్లీ ఒకటేబిల్ రిజర్వ్ చేశాడు. వయోలాహన్స్కి చాలామంది జనాలు వస్తున్నారు ఏడిన్నర దరివాపు లికి సంధ్య, కల్పన తిరుబ.గ., కంగారు కంగారుగా డాక్రీలో వచ్చారు.

‘అరె...మీరు యింకా యిక్కడే వున్నారా? తోవకివెళ్లి కూర్చోపోయారా’

అంది సంధ్య యింగ్లీషులో.

‘ఫర్వాలేదు...రండి’ అన్నాను చూచాగా ‘ఉయ్యార్ వెరీసారి’ అని కల్పన అంటుంటే మల్లీని చూపిస్తూ—

‘షి యాజ్...మిషన్ మల్లీ... అసిస్టెంట్లు యింజనీరు’ అని ‘వెరిచయ’ చేశాను.

‘షి యాజ్...మిన్ సంధ్య ... అండ్ షి యాజ్ మిన్ కల్పన’ అంటూ వాళ్ళిద్దరినీ చూపించాను. మల్లీ చూడేరుగా చిన్నగా చెయ్యిచాపి షేక్ హండ్స్ అయ్యాయి.

వాళ్ళ నిజంగా బిత్తరపోతుంటే నాకు నవ్వు ఆగలేదు.

లోనికి వెళ్లాం. నాట్యం చాలా రమ్యంగా సాగుతుంది. గీటార్, బాజ్, బెజాన్, పెర్క్యూషన్ వాయిద్యాలు తియ్యని పాశ్చాత్య ఎ.గీతం వినిపిస్తున్నాయి. రంగు రంగుల బంటలతో, యువతి యువకులతో నిండుగా వుంది. కల్పన, సంధ్య డాన్స్ చూడటంలో ముగిసిపోయారు. మల్లీ హాల్లో కబుర్లలోకి దిగాడు. నాకు మ్రోతం బోరింగ్ అనిపించింది. మరొక అరిగింటికి ఆ నాట్యం చూడటానికి వినుగేసింది. మల్లీకి చెప్పి బయటకువచ్చి

డాక్టర్ కబుర్లు

కావడం

దెబ్బ తగిలితే కావడం వచ్చు.

పెద్దారు చాలా మంది ఎంత వేడి ఉంటే అంత మంచిదిని గూడా అంటారు.

ఇది కొంత దాకా నిజమే. వేడివల్ల రక్తి ప్రసారం ఎక్కువ అవుతుంది. ఇది గుణం ఇస్తుంది.

కాని, కావడంవల్ల కందిబం, వాపు ఏర్పడి వచ్చు. బాధ అధికం కావచ్చు. కొన్ని సమయాలలో రక్తనాళాలు వగల

చేలి దెబ్బలకి కావడంపెచ్చే

వేడినీరు కంటే గొరువెచ్చిటి నీరే మంచిది!

(కాపీరయితు)

విష్మయింగ్ల పూర్ దగ్గర కాయపెన్నును.
అరగంట తరువాత వాళ్ళముగ్గురూ
బయటకు వచ్చారు - 'వాట్ మధు యాజ్
యిట్ బోరింగ్ టు యు' అని అడిగింది
సంధ్య.

'అఫ్ కోర్సు' అంటూ నవ్వి వాళ్ళను
అనుసరించాను.

'కెన్ ఆయ్ డాన్ యు ఎస్ నేర్' అని
పార్క్ చేసి ఎదురుచూస్తున్న కారువైపు
చెలింది.

'హో థాంక్యూ...పుయ్ గోటు రామక్రిష్ణా
మిషన్'

'దెన్ గెట్ యిన్'.

వాళ్ళిద్దరూ వెనుక కూర్చున్నారు.
నేను మల్గి ముందు కూర్చున్నాం. నిముషా
లలో గమ్యం చేరుకున్నాం. కారు
దిగుతుంటే సంధ్య అంది.

'లెటజ్ సెటిల్ ది మనీ...టుమారో'
అంది. ముందు నాకు అర్రం కాలేదు.
నుల్గి తిరిగి అంటుంటే జవాబిచ్చాను -
'లెటజ్ సెటిల్ యిట్ ఆఫ్టర్ వర్డ్స్'.
'మరి 'థాంక్యూ' అని చెప్తుంటే
కారు కదిలింది.

మర్నాడు పదింటికి ఎగ్జిబిషన్ కి
చెల్లాను. సంధ్య ముందే వచ్చింది. నన్ను
దూసి 'హాయ్' అంది ముఖావంగా.

ఎందుకా అనుకుని - 'హాయ్' అని
ముందుకు వెళ్ళిపోయాను.

పరువలేని కథ!

'సంధ్య దగ్గరకు వెళ్ళాను - 'సంధ్య...
యుగల్ ఎస్ స్వీట్స్' అన్నాను.

'నో' అని అదోలా నవ్వింది. ఆమె
ఏదో జరిగిందని భావపడుతున్నట్లు విసిం
చింది. నేను నుల్గి సంధ్యని పలకరించ
లేదు: ఫైన్ లో యియర్ వివ్వారిన్
'హరితో' కబుర్లు ఆరంభించింది. చూసి
చూడనట్లు నన్ను గమనిస్తుంది. అలా
అతనితో సర్దాగా వుంటే నేను వుడు
క్కుంటా ననుకుంది కాబోలు...పూర్
గర్స్, నాకుమాత్రం ఆమె మీద జాలి
వేసింది. ఆమె తెలివితక్కువ తనానికి
నవ్వు ఆగలేదు.

నేను చూస్తుండగానే కికోర్ అని
ఫిఫ్తయర్ అబ్బాయి ఒకడు వచ్చాడు.
అతను కల్చనకు స్నేహితుడని అప్పటి
వరకూ తెలియదు. విజిటర్ పున్నారన్న
వంగతి మర్చిపోయి చనువుగా మాట్లాడు
కుంటున్నారు. కికోర్ ఏదో అంటూ
కల్చన నుదుటమీద చెయ్యి వేసి చూశాడు.
ఆ సీన్ ని నా కళ్ళు ఫోటో తీసేశాయి.
ఆడది ఎంతకయినా తగు నుకదా అను
కున్నాను. ఆయనా నాకు నవ్వు ఆగలేదు.
నేనుమాత్రం కంగకుండా తీవ్రంగా అక్కడే
నిలబడి అంతా చూశాను.

అ రోజు డ్యూటీ పూర్తి కావటానికి

అరగంటి పుందనగా కల్చన అక్కడకి
వచ్చింది.

యుగల్ మనీ' అంటూ ఆరు రూపా
యలు అందించింది.

'ఎవరి మనీ' అశ్చర్యంగా చూశాను.

'డాన్స్ కి అయిన ఖర్చు' అని యింగ్లీ
పురో చెప్పింది.

'నో నో...మీరిచ్చినా ఫేం ఎలా పుచ్చు
కుంటా మనుకున్నాను...యిదేం బాగాలేను.'

'మాకు.. మీరు పెట్టుకోవటం ఏమిటి
...అది అన్యాయం' అంది అచ్చ యింగ్లీ
పురో.

'అన్యాయం అది అనిపించుకోదు...
ఏదో అప్పజేసినట్లు యిలా తిరిగి
యివ్వటం అన్యాయం అవుతుంది...టేక్
బేక్ యువర్ మనీ' అన్నాను.

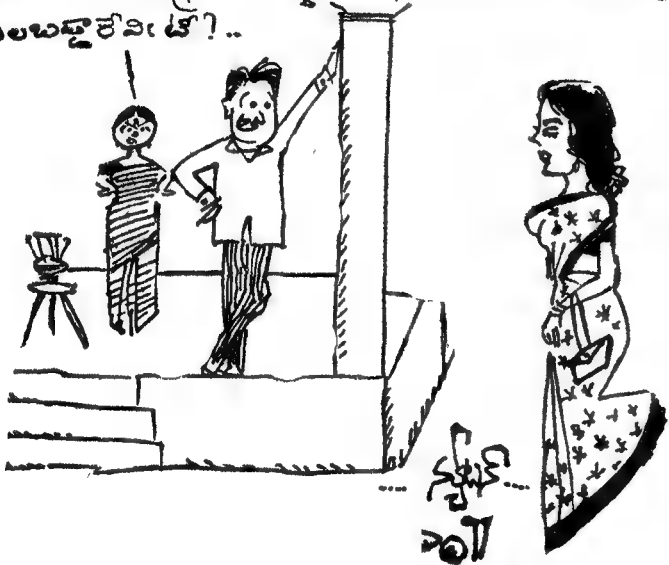
'నో...యువర్ టేక్ బేక్ యిట్...' అంటూ
ఆ కాగితాలు బల్లమీద వదిలేశాను.

'యిటిజ్ నాట్ గుడ్...' అంది.
అప్పటికే ఆమె ముఖంబిందా చెమటలు
వట్టేశాయి.

'చూడండి ... కల్చనా ! మిమ్మల్ని
మేము ఒక డాన్స్ హాక్ తీసుకువెళ్ళాం...
మీరు వచ్చారు. వచ్చినందుకు యిప్పుడు
డబ్బు తిరిగి యివ్వాలనుకుంటున్నారు...
అది మంచితనం అనిపించుకోదు...చేత
నయితే మమ్మల్ని హాక్ తీసుకువెళ్ళి
బదులు తీర్చుకోండి...అంతేకాని మీరు
డబ్బు యిస్తే మేం తీసుకోవటం ఏమైనా
బాగుంటుందా ? అసలు మళ్ళీ తగా
వుంటుందా' అని గంభీరంగా చెప్పే
టప్పటికీ చేసేదిలేక డబ్బు తీసుకుని
అవమానం పొందినట్లు గంభీరంగా
ముఖంపెట్టి వెళ్ళిపోయింది.

మర్నాడు మార్నింగ్ డ్యూటీకి వస్తు
న్నాను. నాముందు కికోర్ కల్చన
చెల్లాడు. నేను పలకరించలేదు, వాళ్ళా
చూడనూ లేదు. నా వెనుక సంధ్య రావటం
చూశాను. ఎవరితోనో కలసి వస్తుంది.
నన్నుదూసి పుల్లాసంగా కబుర్లు ఆడుచింది.
టువంటువధు వెళ్ళి గౌరవంగా అత
రించటం మంచిది కాదని చూడనట్లు
పైకి వెళ్ళిపోయాను. డిపార్ట్ మెంటులో
కల్చన కనపించింది - 'హల్లో సర్జన్'
అని కోతిలా వెక్కిరించింది. నేను విజంగా
రివ్వుకువచ్చాను - 'దాంట్

వివరం... మిస్ట్రెంట్ వెళ్ళగంటడేపయింది. దింకొతిలాకేచూస్తు
గంటడాలేవిటో?

టూ యాంక్స్ అన్నాను కోపంగా. డైబిటిక్ కార్పొరేట్ వెప్పవానికి నిర్ణయించుకున్నాను, సంధ్య నాదగ్గరికి వచ్చింది.

'మధు...యిది నాకు యివ్వండి...నేను చెప్తాను' అంది.

'స్వీట్...అవన్నీ చెప్పి విసుగెత్తి పోయాను — యింకెదయినా చెప్పండి...' అన్నాను. కోపంగా వెళ్లి ప్రొఫెసర్ కి చెప్పింది. ఆయన నా వైపు వచ్చారు.

'మీరు ఏదయినా చెప్పగలరు...లేజిస్ కి ఛాన్స్ యిచ్చేయండి' అన్నాను. ఆయన మాట కొదవలేక నవ్వుతూ లేచాను. సంధ్య తీవ్రంగా ఆవ్రదేశం ఆక్రమించుకుంది. అమెకు ఎదురుగా టీవిగా నవ్వుతున్న హరి కనుపించాడు. 'అహ! యిందుకా?' అనుకున్నాను. అరగం

టయ్యింది. నాకు కొంచెందూరంలో కృష్ణ అని వాచుస్ సర్క్లస్ వున్నాడు. నాతో సర్దిగా మాట్లాడుస్తాడు. కదలక ల్పన చూస్తుంది. అప్పుడప్పుడు మూతి తిప్పకోవటం వెక్కిరించటం చేస్తుంది.

'ఏమిటి అలా వెక్కిరిస్తుండేమిటి... ఎవరిని? అన్నాడాయన.

'చెప్తాను...ఆదోక్ పెద్ద కథలేండి' అంటూ చేతితో. న్న రేపర్ అమెమీదకు విసిరాను. అది కృష్ణ సట్టుకునే తోపలే కల్పన మీదుడింది. కోపంగా నా వైపు చూసి వెక్కిరించింది.

'అయ్ విల్—సియు' అంది.

'వాట్ యు విల్ సి? ... అనుకోకుండా వడిన దానికి నేను దిం చేస్తాను'

'అదే.. అల్లాగే ... అల్లాగే' అంది కోపంగా.

నా మనస్సు చిచ్చుక్కుమంది. అనవసరంగా ఈ పిచ్చిముఖాలతో తగవు తెచ్చుకోవటం ఏమిటి అనుకున్నాను.

డ్యూటీ లవ్వటానికి అరగం ట వుంది. సంధ్య లేచి నావైపు చూస్తూ ముద్దు పెడుస్తూ మూతి ముడిచింది. ఆ వెక్కిరింపుకి నీ మగవాడయినా కదిలి పోతాడేమో అనిపించింది. పిచ్చిది! అలా ఎందుకు అన్నదో అర్థం కాలేదు.

మర్నాడు ఆదిరోజు. చాలా రద్దీగా వుంది. ఎక్కడలేని జనాలు అక్కడే వున్నారు. ఈ కొత్తకథ మధ్యలో అరగం

నీల్ కాల

సిరా
ఫౌంటెన్ పెన్సులకు డిత్తమము!
నేడే కొనండి

Mrs. Kalaparishad, P.B.No. 329 Guntur-4.

విశిష్టతను నమ్మదలచుకొన్నవోట
పిరమిడ్
పోర్టులాండు సిమెంటు

వాడడానికి
మూడుముఖ్యకారణాలు

- అతి శీఘ్రత చివరకు అతి బలిష్ఠత;
- అతి శీఘ్రంగా చట్రముల విడుదల;
- దృఢత్వంలో దీన్ని మించినది లేదు;

తయారుచేయువారు:
పాణ్యం సిమెంట్స్ &
మినరల్ ఇండస్ట్రీస్ లిమిటెడ్
సిమెంటు నగరు పి.ఎ.
బుగ్గానిపలి అర్.యస్.
కర్నూలు జిల్లా, ఆంధ్రప్రదేశ్
ఉచితమైన సాంకేతిక సలహా
దయతో మాకు వ్రాయండి:
సిమెంటు సర్వీస్ బ్యూరో
"ది గ్రాస్" తనాపేట
మద్రాసు 16

పిరమిడ్ అంతర్నిర్మితమైన బలిష్ఠతకు మరియు
అధికమైన పొదువుకు పోర్టులాండ్ సిమెంటు

PG-5819

రికండా ముపురు తిరిగి చూడటం చాలా నిసుగెత్తించింది. సంద్య, కృష్ణ పూర్తిగా మాట్లాడటం మానేశారు. ఎందుకా? ఏ ఆచింపవలసిన అవునరం రాలేదు. ఏదో ఆకలాతీ స్నేహం అమ్మాయిలతో యితాగే వుంటుంది అని అనుకున్నాను. అంతకు మించితే కొంచెం అంటుకుపోతాయని తెలుసుగా?

మధ్యాహ్నం మూడింటికి స్టాల్ కి వెళ్లాను. ఎదురుగా సంద్య కనుపించింది చారి ప్రక్కన కూర్చుని కబుర్లాడు తుంది. వాళ్ళిద్దరి మధ్య యింగ్లీషువల కనుపించింది.

'ఏం మధు ... యదేనా రావలసిన టైమ్?' అని అడిగింది. నేను ఆశ్చర్య పడ్డాను.

'టైం వరీ...నా వాచీ పరిగావే పని చేస్తుంది' అని ముంతుకు వెళ్లిపోయాను.

మరువలేని కథ!

అరగంట వరకూ విజిటర్స్ కి వివరించాను. వాపికలేక విసుగుపట్టి బయటకు వచ్చాను. నా అతిథులకోసం చూశాను. ఎవరూ రాలేదు. నాలుగన్నరదాకా కాంటిన్ లో కూర్చుని శేషగిరితో కబుర్లాడాను మళ్ళీ స్టాల్ కి వెళ్ళేటప్పటికి అక్కడ సుమారు ఎవ్వరూ లేరు. జనా మట్టుకు క్రిక్కిరిసి పోయి పున్నారు. మళ్ళీ క్రిందకు వచ్చాను. ఎదురుగా సంద్య. కల్పన కనుపించారు - 'వేర్ ఆర్ యు గోయింగ్' అని అడిగింది.

'అయ్ వాంట్ టు గో సమ్ వేర్' యిండియన్ యింగ్లీషులో రుసరుసలాడి బవాదిచ్చాను.

'అయ్...వాంట్ టు...గో సమ్ వేర్' అని తిరిగి అంటూ కల్పన వెక్కిరించింది. సరే... తెలుగుకంటే అద్దానం కాదులే

అనుకుని 'పూరుకున్నాను' సంద్య మాట్లాడలేదు.

మళ్ళీ స్టాల్ కి వచ్చాను. అక్కడ ఎవ్వరూ లేరు. విసుక్కుంటూ వెళ్ళి లివర్ కార్నినోమా దగ్గర కూర్చున్నాను. సంద్య వచ్చింది.

'థాక్ యూ' 'హాహా...యిది మీదెమిట ... అయితే థాంక్స్ వారికి చెప్పండి' అన్నాను.

ఎందుకో తెలియదుకాని నిరుత్సాహంగా నవ్వింది. ■ ప్రక్కనే రావకురువు దగ్గర చేరాను.

'మధు...నేను మద్రాసు వెళ్తున్నాను' 'చాలా సంతోషం'

'వెళ్ళేముందు మీతో ఒకటి చెప్పాలని' వావై పు నూటిగా చూసింది.

'అసలు ఎందుకు వెళ్తున్నారో చెప్ప లేదు?'

'మా కబిన్ సిస్టర్ మారేజ్ కి'

'అయితే ఎప్పుడు వెళ్తున్నారు... ఎప్పుడు తిరిగి రావటం?'

'రేపే బయలుదేరుతున్నాను...మళ్ళీ షిప్ డేవ్ తరువాత తిరిగి వస్తాను.'

'అయితే వచ్చేటప్పుడు నాకు ఏం తీసుకు వస్తారు?' అడగాలనే అడిగాను.

'పఫింగ్...ఏమీ తీసుకురాను' తేల్చి నవ్వింది.

'ఏమీ తీసుకురావోతే మీతో మాట్లాడటం మానేస్తాను' బెదిరించాను.

'హాహా...అమ్మో...టైం (బింగ్ ఎసిఫింగ్) తేల్చి నవ్వేసింది.

'నేను ఏం మాట్లాడకుండా అక్కడ నుండి లేచి వచ్చేశాను.

సాయంత్రం ఏడింటి వరకూ కేంటిన్ లో కూర్చున్నాను. మల్లీ, రాజా అందరూ వస్తే వాళ్ళతో గాసిట్ కొడూ వుండిపోయాం.

'తువోబిన్ జానూకహా' అన్నపాట వినిపిస్తుంటే సంద్య అక్కడికి వచ్చింది. నన్ను చూసింది. ముఖం త్రిప్పుకుంటూనే చూశాను.

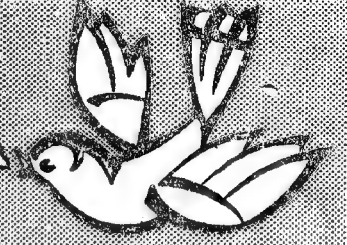
ఆరోజు చివరి దర్శనాతేహా జనం క్రిక్కిరిసి పోయి పున్నారు. సంద్య బ్లాక్ వైపు వెళ్ళింది. నేనుకూడ లేచి బయటకు వచ్చాను.

నామందు కారు అగింది. ఉలిక్కి పడ్డాను. హార్వే కొడూ మాధవి ముందుకు

సుబ్బారాయుడు గారి భార్యుండి!
వారి భార్యున వంట చేయనని మంకుపట్టు
పట్టాడుట... ఇలాక్కడని తనివితగలేసిం
దట..
అందుకేనిం మంబుదని
చెట్టనన్ను...

పనిలో విజృంభిస్తూ
ఆనందం పొందేసేయండి
గాఢ రుచికి A-1 డస్ట్
సువాసన మారితం—
డబ్బు ఆదా చేస్తుంది !

బ్రూక్ బాండ్ A-1 డస్ట్
వ్యాకెట్టుకు
హెచ్చు కప్పుల మంచి టీ

ఎలక్ట్రిక్ & రేడియో

ఇంజనీరింగ్ కోర్సు

ఎలక్ట్రిక్ ఇంజనీరింగ్, రేడియో రిపేరింగ్, అపెండ్రింగ్, ఎలక్ట్రిక్ మాషిన్ రైజర్, రైడింగ్ వర్కాలకు నడుగొత్త నైట్ (800 బాబులు నంది).

ఉ. 12-50. వి. సి. సొసైటీ ఉ. 2.

M. CHANDRAS (E)

Box No. 1271. Delhi-6.

దీర్ఘ రోగులకు

ఉత్తమ వైద్యము

నపుంసకత్వము, శుక్ల వర్ణము, హస్త ప్రయోగము, అనంతస్థి, ఉబ్బునము, (దమ్ము) బోదకాల్లు, చెవుడు, కడుపునొప్పి, కుష్టు, బొత్తి, చర్మవ్యాధులకు పోషణద్రావ్యము వైద్యము చేయబడును.

శ్రీ బాలాజీ వైద్యశాల,

డా. పి. కుమారస్వామి దేవర,

బ్రాంఛ్ బంగళా రోడ్, తెనాలి.

నాయదాల వద్దతివై ట్రాన్సిస్టర్

కోయల్

(గ్యారంటీ)

3 బ్యాండ్, ఆల్ వరల్డ్

పోర్టబుల్ ట్రాన్సిస్టర్.

ట్రాన్సిస్టర్, వెలకు రు. 5/- వంటున మైండ్ పొందండి. ధర రు. 165. (వతి గ్రామము మరియు టౌనుకు పంపవచ్చును.)

VIRLA AGENCIES (30)

Roop Nagar, Delhi-7.

తెల్ల వెంట్రుక లుండవ

పిగడం మాకు ఇవ్వాలి. కానీ మా "కేస్ రంజన్" ఆయుర్వేదిక్ సెంటెడ్ ఆయిల్ తెల్ల వెంట్రుకను నల్లగా మార్చును. మొదట తెల్ల వెంట్రుకలు నల్లనిగా మార్చి, అటుపై నల్లని వెంట్రుకలే వచ్చును. ఈ ఆయిల్ జ్ఞానశక్తి, కంటిపూపునొప్పి నరచును. లాభంపొందినవారు 1000 పైగా మాకు వ్రాసియున్నారు. లాభం లేకున్న జబ్బు వాచును. ధర రు. 10/- Western India Co., (S.N.) P.O. Katri Sarai (Gaya)

మరుసలేని కథ!

మాపింది.

'ఉ...అబ్బాయిగారు యిక్కడ పెత్తనాలు చేస్తుంటే నాకు ఎక్కడ కనుపిస్తారు... రండి...కారు ఎక్కండి' అంది అందంగా నవ్వుతూ.

అసలే అందంగా వుండే మాధవి అంత అందంగా నవ్వుతుంటే కష్టాలన్నీ మర్చి పోయి పూసేరుగా కారు ఎక్కాను.

'అదికాదు మాధవి ... ఏం జరిగిందంటే...'

'అ ... నాకేం చెప్పక్కర్లేదుకాని ... యింతకీ నాకు ఎగ్జిబిషన్ చూపెడవా రేదా?'

'అరే...ఏందుకంత కోపం ... నీకోసం ఎంతసేపని ఎదురు చూడమంటావు? ఇంకో నిమిషం చూసి అత్తకి ఫోన్ చేద్దా మనుకున్నాను' అన్నాను రీవిగా.

కారు పెట్రోలజిట్లాక్ దగ్గరకు తీసుకు వెళ్లి అపింది—'నిజం చెప్పు బావ ... నిజంగా నాకోసం చూస్తున్నావా?'

'హా నవ్'

'అబద్ధం చెప్పటం రావచ్చుడు చెప్ప కూడదు...నేను నచ్చి అరగంటయ్యింది... నీకోసం కుప్పించిన అడ్డమైన వాళ్లందరినీ అడిగాను?'

'ఏమిటి?' ఫక్కున నవ్వాను.

'డా. మధుబావ ఎక్కడవి?'

'యింకా నయం ... మా ఆయన ఎక్కడని అడగలేదు కదా?'

'ఫీ ఫీ...డాక్టర్ గారికి తెలివి ఎక్కువయిపోతుంది...' అంది కోపంగా నవ్వుతూ.

'తెలివి సంగతి తీరుబడిగా ఆలోచిద్దాం ముందు నడు నీ మొక్కుబడి తీర్చేస్తాను'

అంటూ కారు దిగను దోర్ లాక్ చేసి.

మాధవి 'నన్ను అనుసరించింది. నా ప్రక్కన' మాధవి నడుస్తుంటే ఆ ప్రక్కకే అందరూ చూస్తుంటే నా మనస్సు వారేవా? చెప్పలేనంతగా ఆనందించింది.

అపరేషన్ థియేటర్ దగ్గర సంద్య కనుపించింది. నేను చూశాను. ప్రక్కన మాధవి వుండకదా తలబిరుసుగా నటిస్తా ముందుకు వెళ్లాను.

'మధు' పండ్ల పిలిచింది. అగ్గి వెనక్కు

తిరిగిను—'మాధవి ఒక్క నిమిషం' అని పండ్లవైపు నడిచాను.

'వాట్ ఆర్ యుం డూయింగ్ ఆల్ డేస్ టైమ్' అంది తమాషాగా నవ్వుతూ. నేను సమాధానం యివ్వా అనుకునేటంతలో పండ్ల అందుకుంది. 'హి యాజ్ డాక్టర్ మధు...ని రైటర్' అంటూ ప్రక్కనున్న ఎవరో డాక్టర్ కి పరిచయం చేసింది.

'మీరు నిజంగా వ్రాస్తారా?' అని నో పిచ్చి ప్రశ్న అడిగాడు ఆయన.

'అ...రోజువుప్పు అన్న నీరియల్ నవల చదువుతున్నారాగా ... అది నేను వ్రాసిందే.'

'అయ్యే...అయితే ఆ మధు మీరే నన్నమాట.'

'అ' అని సంద్యవైపు తిరిగిను—'సి సంద్య...అవిడ ఎవరో తెలుసా?' అంటూ దూరంగా నిలబడ్డ మాధవిని చూపించాను.

'ఎవరు?'

'మాధవి...నా మిసెస్' అన్నాను చచ్చి అబద్ధం అడ్డా.

'వాట్...' నిశ్చేష్టరాయి పోయి నవ్వలేక నవ్వింది.

'దేన్ సంద్య...మాధవికి కాస్త యిడంతా చూపెట్టాలి. మేం వెళ్తాం' అన్నాను.

'వో. కె...మీకు ఒక్కటి యివ్వాలను కున్నాను...ఆ మీనునీ నా దగ్గరే వుంది'

'మనీ? వోహో అదా ... నే నెప్పుడో'

చెప్పానుగా మీరు మనీ యివ్వటానికి వీల్లేదు...రిపే యిన్ ది సేవ్ మేనర్... ఒకవేళ యా జనమ్మలో కాకపోతే నచ్చే జనమ్మలో అయినా యివ్వవచ్చునుగా?'

'లేదు మధు...నచ్చే జనమ్మలో కూడ మీరు నన్ను మోసం చెయ్యవచ్చుకదా?'

అని నిరుత్సాహంగా నవ్వింది.

'దేన్' ఆల్ రైట్' అని దూరంగా నిలబడ్డ మాధవివైపు వెళ్తుంటే ప్రక్కకు తిరిగి వానిటీ తెరిచి తెల్లటి కవరు తీసి చింపటం నాకు కనిపించింది. వెనక్కు చూశాను. చింపిన కాగితాలు వానిటీలోనే వేసుకోవటం చూశాను. నా మనస్సు విందుకో చివుక్కుమంది.

ఎగ్జిబిషన్ చూపిస్తూ మాధవిని మాస్ట్రో దగ్గరకు తీసుకువెళ్లాను. కల్వన వానైపు చూపింది. కెక్కిరిస్తున్నట్లు

ట్రూత్ రహస్యము!

C.I.R.A. - Chennai

క్రొత్త బినాకా ట్రూత్ లో మాత్రమే ఒక రహస్యమైన పదార్థము ఉంది కనుక యీ ట్రూత్ పేస్తు మీ నోటిలో అన్ని మూలలకు, పళ్ల మధ్య చిన్న చిన్న సందులలోనికి చొచ్చుకొని పోయి, ఆ చోట్లలో ఉన్న నూత్న క్రిములను నాశనము చేస్తుంది. అందుకనే మీ నోరు రోజంతా మంపూర్ణముగా కుత్రముగా, పూర్తిగా తాజాగా ఉంటుంది. అలా మీ నోటి అరోగ్యమునకు సంపూర్ణ రక్షణ కలుగుతుంది.

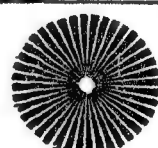
ఈ వివరమును మీకు చూడగలరు! కఠినపదార్థములలో జరిగే లా కఠినమైన వేరే మీ యింట్లో చేసి చూడండి!

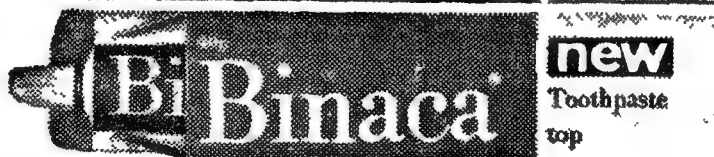
ఒక గాజు గిన్నెను తినుకొని దానిలో ఏడు రోయండి. లాగ్గు గుండను లేక రంగు పొడకు ఏడే మీరే వల్లంది.

వివాదా బావను కొంచెము పీకలో కలపండి. ఆ ద్రావకము ఒక చుక్కను గాజు గిన్నె మధ్యలో వేయండి.

వివాదా బావ ఎంత త్వరగా అన్ని నెవులకు చేరి మరిక మును పోగొట్టి, ఉపరితలమును న్యాయముగా, తేటగా చేస్తుందో మీరే చూడండి.

బినాకా ట్రూత్ ... సంపూర్ణ నోటి రక్షణ యొక్క రహస్యము

mcmlviba/190a/1

కొందా

'ఎక్స్‌ప్లయ్ యిట్ టుమోమిసెన్' అన్నాను. మాధవి పులిక్కి పడటం గమనించక పోలేదు. ఆయినా చెయ్యకట్టి చాచురించాను.

కల్పన ముఖం కత్తివాటుకీకూడ రక్తం చిమ్మనట్లు నల్లగా అయిపోయింది. ఏం మాట్లాడలేక విరుత్తాహంగా చూస్తూ నిరాశగా నవ్వింది.

'ఏమిటివా... నువ్వు నీ మాటలూను' కోపంగా బెదిరించింది.

'ఏం తప్పుగా అన్నావా ... నువ్వు వా కాబోయే పెళ్లానివికాదా? నేను నీ మొ...'

'ఏ... ఎవరయినా ఏంటే నవ్వుతారని కూడా లేదు... యింతమంది జనంలో ఏం మాటలవి?' నా చెవిలో చీవాట్లు పెట్టింది.

'సరీ మాడవ్' అంటూ ముందుకు వడిచాను.

క్లైటిక్ కార్యక్తిలో దగ్గర దిగా తన పంథ్య కూర్చుని పుంది. నమ్మ చూడగానే తిరిగి నవ్వులేక నవ్వింది.

మరువలేని కథ!

'చెప్పండి' అన్నాను. చెప్పలేక ఏవో రెండు ముక్కులు చెప్పింది.

'థాంక్స్' అని నవ్వుతూ ముందుకు వడిచాను.

'మధు' అనిడ, పీలిచింది. మాధవి ముందుకు వెళ్లిపోయింది.

'మద్రాస్ నుండి ఏం తీసుకు రమ్మం టారు?' ఆమె కళ్ళలో కన్నీరు తిరగటం గమనించక పోలేదు.

'నీ యిష్టం... ఏమాలో తెలియక జాలిగా అన్నాను.

'కానీ నేను తీసుకురచ్చి యిద్దామను కున్నది మీరు తీసుకోరుగా ... అయ్ హేవ్ లాస్ట్ ది వేయ్ లుట్ థింగ్' అంది గంభీరంగా.

'ఏం విందుకలా అనుకుంటున్నారూ' విదురు ప్రశ్న వేశాను.

'మాధవీ... రక్షింక్కి... విషయం చెరివేరి పేపీల్స్' అంది మాటలు మ్రొంగుతూ. అప్పటికిగాని పంథ్యభావం అర్రం కాలేదు.

నా మనస్సు కలుక్కుమింది. ఛా! ఛా! తెలిసి తెలిసి నేను పొరపాటు చేశానమో ననిపించింది.

పంథ్య మనస్సుని అనవసరంగా గయపరచానేమో ననిపించింది.

ఆమె నమ్మ (పేమించిందా... ఛా! ఛా! ఎంతవని జరిగింది... అలా వేను ఎవరడయినా ప్రపరించానా? నా చనువే ఆమెకు అలాంటి సందేహం కలిగించిందేమో? పాపం ఆమె చిగురించే మనస్సు ఎన్ని ఆశలు పడిందో... ఎన్ని పూసలు హింతుకుందో... ఏ విషయంలో ఆమెకు నేను కృతఘ్నుడినే అయ్యాను. అంతే, అంతకంటే నేను చెయ్యగలది ఏముంది?

జనాలు రద్దీ గా రావటం చూసి పంథ్యకు చివరి మాటలు చెప్పాను -

'పంథ్య... నావలన మీకు నీ విషయంలో నయినా బాధ కల్గితే అయ్యావ్ వెరీ వెరీ సారీ... నా ఆవేశానికి ప్రమాదాలు అడగటానికి నం శయించనూ... కే... విషయం హేవీ జర్నీలు మెద్రాస్... గుడ్ నైట్'

ఒక్కక్షణంకూడ నిలబడకుండా బయటకు వచ్చేశాను. బాధతో కృంగిపోతున్న పంథ్య మనస్సులోని వెక్కిళ్లు నాకు విసిరిస్తున్నాయి. కానీ మాధవి చిరునవ్వులు చాలా నిలువైనివిగా నమ్మ జయించాయి.

జరగరానిది ఒక కథగా జరిగిపోయినందుకు, ఆందుకు మూలం నేను అయినందుకు నా మనస్సు పశ్చాత్తాపంలో ఒక్కసారి నిట్టూర్చింది... నిజంగా ఆడదాన్ని అర్రం చేసుకోవటం చాలా భయం కరమైన విషయం అనిపించింది.

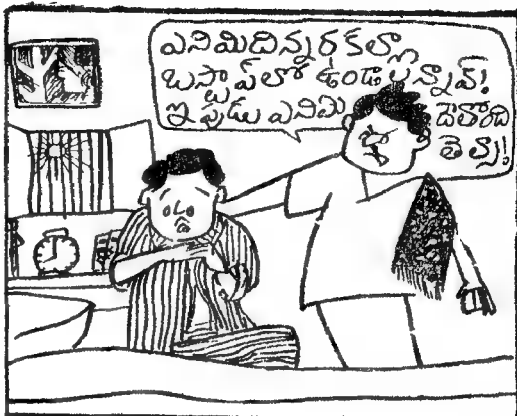
ఈ పంథ్యా కల్పన నా జీవితంలో, నా మెత్తని మనస్సులో ఒక మరువలేని కథగా మరపురాని కథగా నిలిచివుండిపోవటంలో పందేహం లేదు! మాధవి కారు నడుపుతుంది. ఒక్కసారి ఈ ప్రాణం ఎంత విచిత్రంగా పుంటుంది? జరిగినదంతా ఒక కథలా... నీనిమాలా జరిగిపోయింది. ఆట అయిపోయిన తరువాత యింటికి వెళ్లిపోతున్నట్లు వచ్చేస్తూన్నాం ... ఈ ప్రపంచంలో ఏక్కడికి వెళ్లినా నం ఘటన మర్చిపోలేనేమో? అది నాకు ఒక మరువలేని కథగానే పుంటుంది...? ●

ముందు నా వయసు చెప్పి, తర్వాత ప్రమాణస్వకారం తైకూడ దాని

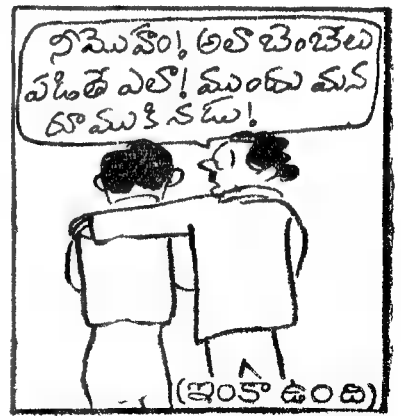
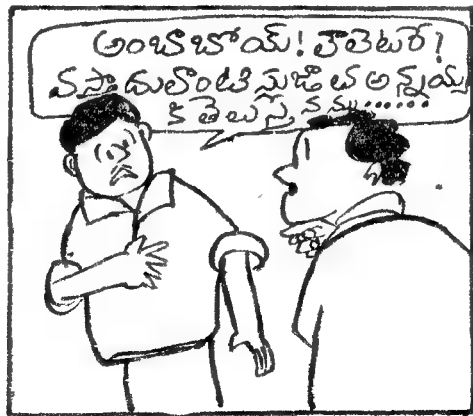
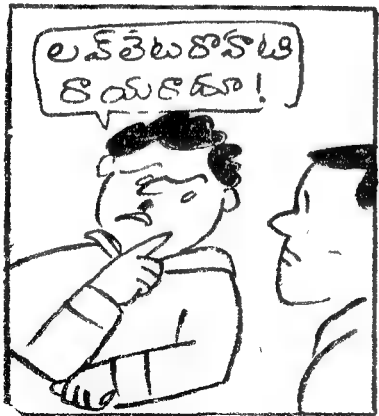
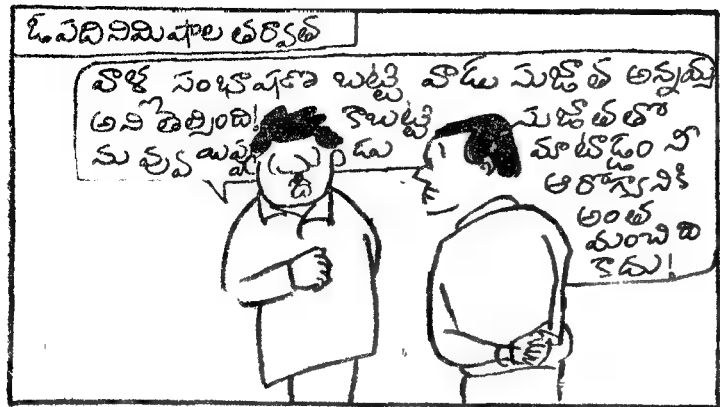
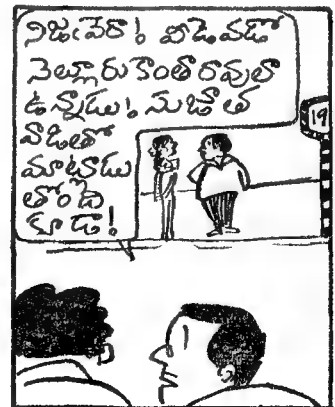
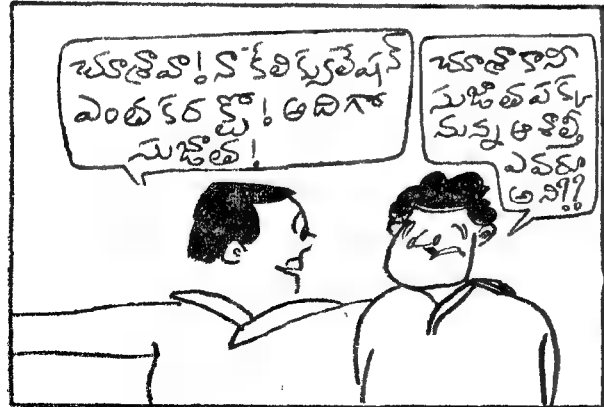

లవ్ లేటర్

బొమ్మల కథ
సీరియల్-6
ఉత్తరీ కుమార్ కవి

ఆమాటతో ఒక్క దూకులో ఈ లోలో వడిన రొంబు చుక్కలదనమేమీ కెద్రకమన్నీ పూర్తిచెకొడు! వకునంగట్రాచూసు కుని ఎనిమిదిం బెటావై బస్తావే! బయళ్ళెరిద్దరూ!

బి. వి. ఆర్. తాజా

ప్రీతి అందాన్నిచ్చే కళ ముద్రా

కూట నేర్పు.

అలా వసం ఒక కన్నతరమై సాగరం అంటారు కదా మరి ఆ సాగరాన్ని చాటు కత్తి సాధించే ఫీకత్తి నివరికన్నా సాధ్యం అవుతుందా అని నా అనుమానం?

నీకా అనుమానం అనవసరం వాడువా, వయస్సు నేర్పుతుంది — ఆ పాతాళ!

ఎన్. ఎన్. పి. ముద్రాను

తవయ్యతిగా మన ప్రతికలపై మీకు గల అభిప్రాయం?

ఇన్ని ప్రతికలికలకన్నా నేను మాడలేదు. అలా ప్రతికలు రెండో సంచిక రావడం లేదు! ఇక ఇన్నిటికీ— అసారం వంటిపెట్టుకల సచ్చదయులున్నారని మన దేశం మొత్తంమీద. . . . కాని మొంది ఎక్కువ అయితే మజ్జిగ వల్లన అన్న సామెత విజమైపోతుంది. కొన్ని ప్రతికలు మొదలుపెట్టి చివరివరకూ సోసాగానే ఉంటున్నాయి.

జి. ఎల్. ముండ్ల సాడు

నేను లోపలి ప్రేమని పైకి మాటలలో చెప్పటంలేదు. పైగా వారియెడనే కొద్దిగా కలుపుగా ఉంటాను. దానిని వారు అసార్థం చేసుకొని, నేను లేకపోతే నీవు ఎన్నిరోజులైనా ఉండకంపు అంటూ దెప్పుతారు ... నాకు బాధగా ఉంటుంది.

అంతేకాని అనవసరంగా ప్రేమను మనస్సులో దాచుకుని పైకి భర్తతో కలుపుగా ప్రవర్తిస్తే— అది వారికి బాధగా ఉండదన్నమాట! . . . ఆడవాళ్ళతో వచ్చిన చిక్కె ఇది. కారణం తామే అయివుంటే ఫలితానికి ఎదుటివారిని నిందిస్తారు. సొంత భార్యకదా కొంచెం ప్రేమ చూపిస్తే మీ సామ్యం పోయింది? సంసారంలో ఆడదానికి సెక్యూరిటీ— ఇల్లా, భర్త సంపాదన, నగనట్రా. అలాగే మగవాడకేమిటి సెక్యూరిటీ— భార్య ప్రేమే కదా? ఈ మాత్రం గ్రహించలేరా?

జ్వాలాశ్రీ, కర్నూలు

రామలక్ష్మిగారూ, మీ మొదటి రెండక్షరాలలో వచ్చిన దైవనామం ఉంది. మిగిలిన రెండక్షరాలలో లక్ష్మి ఉంది. మీవద్ద భక్తి ధనం ఉన్నాయా?

రక్తించి గట్టిగా కళ్ళెత్తి చూడకు జ్వాలాశ్రీ! రెండూ మాయం అవుతాయేమో!

ఎం. పి ఎస్, మొగలవల్లి

అన్నిటికంటే వాడి అయినది వదు వైనది ఏది?

అడవారి నాలుక!

ఎన్. జి. ఎల్, సి. వి. ఎన్. ఎన్,

సునాబేడ

ఈ శిర్షికతో కొంతమంది ప్రశ్నలు చదువుతుంటే ఒక సందేహం ఏర్పడుతోంది. వా రి కి మీతో ప్రతికాముఖాన జవాబు చెప్పించుకోవాలనా? లేక ప్రశ్నలు శిర్షికలో పడాలనా?

అదే విధంగా మీ ప్రశ్నని నేను జమకట్టవచ్చు. కాని— ఈ శిర్షిక పరదాగా గివ్—అండ్ టేక్ పర్సలితో సాగిస్తున్నాను. అంతేకాని నేనేదో కొమ్ములు తిరిగిన పాపాతీపరులననీ కాదు, నాకు తెలియనిది లేదనీ కాదు. నేనేం చెప్పినో చూద్దామని అడుగుతారు మీరు. మీ కలా చెప్తే బాగుంటుందని చూస్తాను నేను! అంతే.

కె. ఎన్, ఆర్, జెమ్ మెడ పూరు

ఇంతకీ మీరు ఇంట్లో తెలుగు మాట్లాడుతారా? లేక ఆంధ్రమా?

రెండూ కాదు. ఎనభై శాతం ఇంగ్లీషు. వదిశాతం ఆరవం. ఐదు శాతం తెలుగు. వో అయిదు శాతం ఏక్స్!

ఎన్. ఎన్. కె. అంగలూరు

పరిస్థితి అనుకూలించుటకు ప్రయత్నాలు అవసరము. ప్రయత్నించుటకు పరిస్థితులు అవసరమా?

పరిస్థితులు అనుకూలంగా ఉన్నప్పుడు ప్రయత్నాలు ఫలిస్తాయి. లేకుంటే ఏటికీ ఎదురితకదా!

పి. ఎన్. ఆ, తిరుపతి

మాకు స్వేచ్ఛలేదు మొగ్రో అంటున్నారే గాని ఇచ్చిన స్వేచ్ఛను ఎంతమంది స్త్రీలు సద్వినియోగం చేస్తున్నారో చెప్పండి?

పెంపుడు కుక్కని కాస్తేపు తిరగాలని వదలి నట్లు వదలడం స్వేచ్ఛ అంటున్నారా మీరు? లేక ఇంట్లో మనిషిని మనిషిగా చూస్తూ వ్యక్తిగత అభిరుచులకీ అలవాట్లకీ విలువనిస్తూ సమాన భృష్టితో చూడడం స్వేచ్ఛ అంటారా? . . . నా

వక్కంటి మామ అంటూరిటారొండి ఇంకా వెళియిలో ఏట్టెనో యిల్లెయో ఇక పేకాదే నాలు మానం కడి' అంటారు మామిని. అంటే 'ఈరోజు గడవడాటనిచ్చానుగా యింక నోరుమూసుకుని నాలుగు నెల్లు వడుండు' అని! అదామెకు స్వేచ్ఛనిచ్చి ఆదరించివట్టని మీరు తలపోస్తే — వె గాడ్ హెల్ప్ యూ!

ఎన్. ఎన్. ఆర్, హైదరాబాదు

ప్రేమించి పెండ్లి చేసుకోవాలా? పెండ్లి చేసుకొని ప్రేమించాలా?

ఎలా అయినా కట్టుకున్నదాన్ని ప్రేమించక తప్పదు!

పి. పి ఆర్. మహబూబ్ నగరు

అక్కయ్యగారూ నేటి ఆధునిక సమాజంలో స్త్రీ నిర్వహించవలసిన పాత్ర ఎలాంటిది?

సమాజంలో పాత్ర సంగతి అట్టే తెలియదుగాని, సాటి స్త్రీలతో సమానంగా తిరగాలంటే—స్త్రీలు పాత్రలు తప్పవు!

పి. ఆర్. ఆర్, ఉండ్రాజవరం

'పానుభూతి చూపడం, విచారించడం, దయ చూపడం లాంటివన్నీ మనిషి సరాల బలహీనత వల్లనే ఏర్పడతాయి' గోపీ చంద్ గారి ఈ సమ్మలేని నిజాన్ని మీరు సమర్థించుతారా?

కీ. కీ. గోపీచంద్ వంటి మహా రచయిత ఇటు వంటి వాక్యాలు రాసా— వాటిని మన మీదబుద్ధులేదు. అవి తాను వమ్మినవ్వారంతే. . . . ఇవన్నీ సరాల బలహీనత లక్షణాలైతే— గొంతులు తెగవరకడం, తగలబెట్టడం, మాటలతో కాల్యడం వంటి వన్నీ ధైర్యవిహీనిని చెప్పుకోవలసి వస్తుంది కదా?

జి. పి, తణుకు

ప్రీతి కడుపు ముఖ్యమా! పరిశుభ్యమా?

చదువుకునే రోజుల్లో చదువు. చదివేసుకోవలసిన తెలుసుకీ— ఎవరూ చెప్పకుండానే వస్తుంది పని.

ఎన్. పి. ఆర్. ఆర్, కొల్లాపూరు

హాయిగా కా తాన్ని చెప్పించేవారిని చూసి మీకేమనిసిస్తుంది? (అంటే బడిలోగా సోమరితనంగా...)

అహ! వారూ నాలోకన్నారే అనిసిస్తుంది.

ఎన్. పి. ఆర్, తాడేపల్లి గూడెం

ప్రేమించి పెళ్లాడ్డం మేలా? లేక పెళ్లాడి ప్రేమించుట మేలా?

పెళ్లాడి ప్రేమించుటయే మేల— ప్రేమించి పెళ్లిచేసుకోకుండా ఉండాలనుకుంటే ఏమంటారు?

మూర్ఖరోగులకి సదవకాశం

హెచ్. ఎమ్. కామత్

ఒక రకమయిన మూర్ఖరోగిని 'ఎలెఫ్' అంటారు ఇంగ్లీషులో. కాళ్ళూ చేతులూ గిరిగిరి కొట్టుకొనటం, నురుగులు కక్కటం, స్వహ క్షోభ వటం, మొదలగునవి ఈ వ్యాధి లక్షణాలలో కొన్ని. ఇది ఎందరికో ఉంటుంది.

దీని కారణాలు ఏమిటో సరిగ్గా తెలియదు కాని మెదడులో కొన్ని భాగాలలో ఎద్యుల్ ప్రసారము కలిగి, కృత్రిమ మయిన ఉద్దిక్తపరిస్థితి ఏర్పడి, పయన చెప్పిన రోగ లక్షణాలు కనిపిస్తాయని మొత్తంమీద అందరూ ఊహిస్తున్నారు.

ఈ 'రోగం' ఉన్నవారిలో కొందరు ముద్రసిదులు—హెర్కులెస్, సోక్రేటిస్, జాలియన్ నీజార్, అయిదవ ఛార్లెస్ చక్రవర్తి...

మూర్ఖకి చిట్కా చికిత్సలు ఎన్నో ఉన్నాయి కాని వాతాకాలంగా మత్తుమందు వాడడమే ప్రధమ చికిత్సగా ఉండేది. 1938 లో డా. ట్రేసీ జాక్సన్—స్కాట్లాండ్ అనే ఆయన డయిలాంటిన్ సోడియం అనే మందును కనిపెట్టాడు. 1919లో ఆయనకి 75000 డాలర్ల బహుమతికూడా లభించింది. అయితే ఈ రకం మందులవల్ల గుణం కనిపించినా ఇతరబాధలు ఎన్నో ఏర్పడుతూ ఉంటాయి.

1967 లో భారతదేశంలో డాక్టరు వినాయకరావు బాపట్ అనే ఆయన 'తంతు పాశన్' అనే మందు కనిపెట్టారు. ఇందులో మిరియాలవంటి దేశీయ వస్తువులు ఎన్నోఉన్నాయి. తంతు పాశన్ వల్ల 100 కి 41.3 మందికి మంచిగుణం లభించింది. పరిశోధనలు ప్రయోగాలు ఇంకా జరుగుతూ ఉన్నాయి.

ఇతరదేశాలలో మూర్ఖరోగుల సహాయంచేసే సంస్థలు ఎన్నో ఉన్నాయి. ఈరోగం చికిత్సకోసం ఎంతో పరిశోధన జరుగుతోంది. భారతదేశంలో ఇంత శ్రద్ధ మావబడటంలేదనే చెప్పాలి. డా. బాపట్ మాత్రం మూర్ఖరోగులకి సహాయపడే సహకారసంస్థ ఒకటి స్థాపించే పథకం తయారుచేశారు. వారి పథకం ప్రకారం ఒక రోగికి రోజుకి మందులకోసం 25

పయినలకన్నా ఎక్కువ కట్టు అవసరం.

ఇంకా వివరాలు కావలసినవారు ఈకింద విరువామాకి డా. బాపట్ కే వేరుగా రాయవచ్చు—

(డా. వినాయకరావు బాపట్)

(389 -A లామింగ్టన్ రోడ్

(Lamington Road

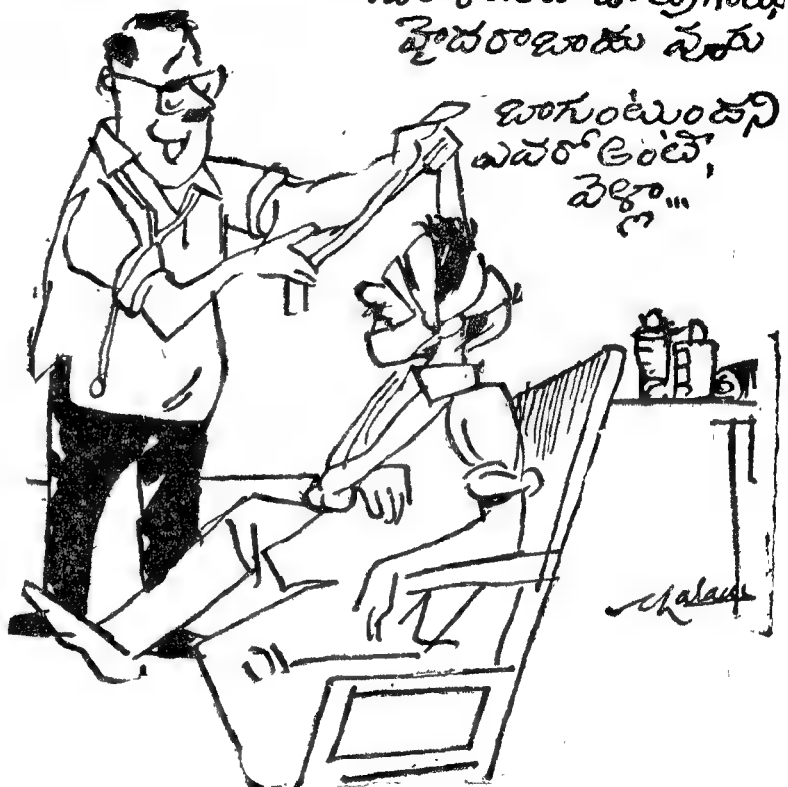
బొంబాయి-4

రూమర్స్ తినుకున్నాన్నీ...

నిజంగా పెళ్ళయిందన్న

మూట!

...డిదికూడండి డాక్టరుగారూ
హైదరాబాదు సెన్సు

బొగుంటుందని
ఎవరోలింటో,
పెళ్ళా...

జీవిత కథ

స్వమికి స్కూల్లో టీచరు ఉద్యోగంలోపాలు రఘువతిగారింట్లో అక్రయంకూడా దొరకటంతో అదృష్టవంతుడై అనుకున్నాడు. అయితే రఘువతి గారమ్మాయి పాపనికి (పై నేలు చెప్పింది) వచ్చే బప్పుటికి అతడికి వచ్చి వెళ్ళాయ గొంతు వచ్చే బ్బియింది. పాపని గడుగ్గాయి. ఏప్పుడూ వచ్చేటూ వచ్చిస్తూ వుండే ఆ అమ్మాయి స్వమికి కాస్త ఇబ్బందిగానే తయారయ్యింది. పాపనికి పంపం తాలు వస్తున్నాయి పోతున్నాయి. ఒకటి కుడరడ లేదు. తల్లి రాయించిన ఉత్తరంతో స్వమి మనసు వదలన్న పాపనిపై మోజు వడుతోంది. స్వమి స్కూల్లో పాటివాళ్ళ కామెంట్లు శరీరం లేకుండా వున్నాయి.

11

■ ఈ విషయంలో మర్నాటి ఉదయం మరొక యుద్ధం జరిగింది తల్లికూతుళ్ళ మధ్య.

‘ఆ తండ్రిపోలికే నీకూ వచ్చిందే. మింగ మెతుకు లేదు—అని ఏదో సామెత చెప్పినట్లు—మన మేమన్నా అక్షాధికార్లు మిటి—అంతా అయ్యాక—రోజులు గడిచే మార్గమేమిటా అని నేను బెంగపెట్టుకు భ్రమంపె—’

మాటమీద మాట పెరిగింది. నీతమ్మ గారు వంట చేసుకుంటూ బయటకు రాలేదు అంతా వింటున్నా. కలిసి కాపురం పెట్టిన

వాటినుంచి యింటి విషయం రఘువతి గారు వట్టి అనుకోవడం లేదని—అని కాని సంపాదనోషణ భారం స్వమిమీద వడిందని స్వమి వోటితో చెప్పకపోయినా— నీతమ్మగారు గ్రహించింది. అంతకు ముందు రెండురోజుల క్రితం వచ్చిన మనియార్డరు స్వమి తీసుకున్న తర్వాత— ‘ఎక్కడనుంచి వచ్చిందిరా డబ్బు స్వములూ?’ అని అడిగింది.

‘అనందం వంపిడమ్మా’
‘మత్స్య వంపవన్నావా?’
‘ఛానా’

‘ఏంతని అప్పు తేగంపురా? ఈ వద్దలి కాకంత వచ్చలేదు’

నిట్టూర్చాడు స్వమి.

తల్లి బాధ కొడుకు అర్థం చేసుకున్నా, కొడుకు వ్యధను తల్లి పోల్చుకున్నా, చేయ గలిగిందీ చేయవలసిందీ ఏమిటో యిద్దరికీ అర్థం కాలేదు.

పరాంకుశంకారి మాటలు స్వమిని ఘోరంగా దాదించడానికి—అంతకు ముందు జరిగిన ఈ సంఘటనలన్నీ చాలా వరకు కారణం. పాపనికి చీరకొని యివ్వగల శక్తి తనకు ఈ నెలలో లేదు. అనందం వంపిన వందలో యింకా పాతిక మిగిలింది. నెలలో యింకా పదిరోజులు గడవాలి. నీతమ్మగారికి లేవ్యాం కొందమను

కున్నాడు. కుడరనే లేదు. ఆ పరిస్థితులే స్వమికి ఊరట కలిగిస్తున్న విషయం ఒక్కటే. తల్లికి ఆ తర్త గారికి మధ్య కుదిరిన సయోధ్యత.

అనందం వంపిన డబ్బులో మిగిలిం దెంతో చూసుకొని—అందులో పదిరూపా యలుపెట్టి చీరాల నేతచీర కొన్నాడు. పెళ్లి అయితర్వాత—భార్యకోసం తాను కొన్న మొదటి చీర. స్వయంగా యివ్వ డానికి సిగ్గునిపించింది. ముందు కనిపించిన తల్లికి చూపెట్టాడు.

మడతవిప్పి చూసి ‘ఈ వంగరంగు దాని వంటికి ఎంతో బావుంటుందిరా’ అంటూ నంబరపడిపోతూ చక చక అంగలు నేను కుంటూ ‘పాపనమ్మా’ అని కేక పెడుతూ—కోడలిని వెతుక్కుంటూ యింటోకి నడిచింది నీతమ్మగారు.

‘పాపనికి నచ్చిందో లేదో నా నెల క్కను!’—మర్నీ అనుమానం వచ్చింది స్వమికి. మిగిలినడబ్బు—తెలిసినా ఎం తుందో—మరొకసారి లెక్క చూసుకొని, బ్రతుకులో వంద మడతతో దాచి—నెలైన రెండువాదలు గుమ్మరించుకు రావడానికి దొడ్లో బావిదగ్గరకు నడిచాడు స్వమి.

బాదం చెట్టుక్రింద వడుకున్న నీతమ్మగారు వస్తున్న కొడుకును చూసి— కళ్ళు తుడుసుకుంటూ లేచి కూర్చుంది.

‘ఎం జరిగిందమ్మా?’

‘ఏం లేదురా—’

‘ఎందుకలా ఉన్నావ్?’

‘ఎలా ఉన్నారరా? కాస్త పడిశం కట్టిందంతే’ లేచి బావిదగ్గరకు వెళ్తున్నాను. ఎరువుగా నిట్టూర్చాడు స్వామి.

* * *
మరొక పదిరోజులుంటుందనుకన్న

సీతమ్మగారు — వెళ్లితీరాలంటూ పట్టు బట్టి మర్నాడు నూజివీడు వెళ్లిపోయింది.

‘ఎప్పటికైనా నీ చేతులమీదుగా వెళ్లి పోవాలిందేరా ఈ జీవితం. నేనుమాత్రం మరెక్కడుంటాను చెప్పు. ఇంకా రెక్కలో శక్తి సాం తం ఉడిగిపోలేదుగదా? నీ సంపాదన మాత్రం ఏమంశని కొన్నాళ్ళు పోనీ. మరొకలా బాధపడకు, అవధాని గారి

కూతురు పెళ్లికానీ — అనక చూద్దాం’ అంటూ అమె ఎన్నిరకాలుగా చెప్పినా — స్వామికి తృప్తి కలిగింది కాదు.

ఆ ఊళ్లో — ఆ యింటల్లో ఎక్కువ కాలం వుండటం కష్టమనిపించింది. పానని — ఆ పుట్టిన రోజు — తల్లితో పెద్ద పోట్లాట గ్రాక — మాసిన చీర కట్టుకొని ముణగిడిరుక్కు వడుకుందీ. రఘుపతిగారు

యెంటి పట్టున కనిపించకుండా — బ్యాంకు ప్రసిడెంటుగిరినూంచి కోనేట్ రావును తొలగించాలని మహాయజ్ఞం చేస్తూ హైదరాబాద్ చుట్టూ ప్రదేశీ బాలు చేస్తున్నారు. అంతకుమించి పంచాయితీ ప్రసిడెంటుగా పోటీ చేస్తున్న కోనేట్ రావును వోడించితిరాలని పట్టుదల. ఆనందం పంపిన వందరూపాయలూ హారతి కర్పూరంలా హరించుకుపోయింది. పావని ఆశలూ ఆలోచనలూ—తనకున్న శక్తినిమించి వరుగులు తీస్తున్నాయని పించింది. మరొక ఊరికి బదిలీ చేయించు కోవాలనే ఆలోచన వచ్చింది. ఈ విషయం పావనికి చెప్పాలనుకుంటూనే మరొకవారం రోజులు గడిపాడు. ఒకనాడు పావనే అంది. ఈ పాడుకొంపనూచీ — దిక్కుమాలిన ప్రాంతమిది బయటపడితేనేగానీ మనకు సుఖం లేదండీ' అంటూ.

'నామూ అలాగే అనిపిస్తున్నది—కానీ...'

ఇద్దరూ ఆలోచనలలో మునిగి పోయారు. ఊహ వేరు. అనుభవం వేరు. ఒకవిషయం —స్వయంగా అనుభవించకుండా దాని స్వరూప స్వభావాలను ఎవరూ ఖచ్చితంగా జేరిజా వేయలేరు.

ప్రతి జీవితానికి ఎక్కడో పునాది వుంటుంది. అది కదిలపోవడమంటే ఏమిటో—స్వానుభవం మీద మాత్రమే మనిషి తెలుసుకోగలడు. పునాది అణు మాత్రం కదలగనే, ఎంతటి సౌధమైనా కంపించి పోవడం జరుగుతుంది. స్వామికి అలాటి అనుభవం ఎదురవు

మ మ త

తున్నట్లు నిపిస్తున్నది. ప్రతి చిన్న చిరుగాలికీ కంపించి, బ్రతుకంతా తలక్రిందులయిందని బాధపడే మనుష్యులూ వుంటారు. అది అనుభవిస్తున్న కష్టం యొక్క తీవ్రత కాదు. మనస్సులో దాగిన దుర్బలత్వం. కాని స్వామి వరిసింది వేరు. వివాహం జరిగింతర్వాత మొదటి పుట్టిన రోజు వండుగ పావని ఎలా గడిపిందో మరిచిపోలేకపోతున్నాడు స్వామి.

'అంతకుంటే డబ్బు లేకపోయింది. ఆ చీర ఎందుకు కట్టుకోలేదు పావనీ' అన్నాడు అనునయిస్తూనే ఆరాత్రి.

మాట్లాడలేదు పావని. దగ్గర మంచం మీద కూర్చుని మళ్ళీ దీనగా 'కోపం వచ్చిందా పావనీ? నాకీ పూర్ణ అప్పు మాత్రం ఎవరిస్తారు చెప్పు? ఇచ్చినా దానిని తీర్చేవారం ఎక్కడుంది నాకు? అర్థంచేసుకోలేవా ఆ మాత్రం నా మనస్సు. గడియారం కూడా పోయింది. ఉంటే అది అమ్మ అయినా నీకు వుంచి జరీ చీర కొని పెట్టేవాణ్ణి' అన్నాడు.

పావని చాలాసేపు మాట్లాడలేదు. 'నన్ను డబ్బుమందు పావనీ—కోపం పోదంటావా నీకు?' విడిచింది.

'కోపం లేదండీ మీమీద. మీరు మాత్రం ఎంచేస్తారు? లేని అదృష్టాలు రమ్మంటే ఎక్కడనుంచి వస్తాయి? కాని—చెప్పండి.' 'ఏమిటి?' 'ఈ వూరునుంచి బయటపడేవారం ఆలోచించండి.'

చేతుల్లో భర్తచెయ్యి తీసుకుంటూ అడిగింది.

ఆమె చెయ్యి కాలుతున్నది. 'నీకు జ్వరం తగిలింది పావనీ నువ్వులా వుంటే...నాకదో భయంగా వుంది'

'ఉండనాలెండి యిలా యింకెప్పుడూ' 'ముందు ముందు—అదృష్టం కలిసి వచ్చి—నాకు నాలుగు ట్యూషన్లు దొరికితే—నీకు ఎన్నిచీరలు కొనిపెట్టలేను?' జాలిగా నవ్వింది పావని.

తేలికగా నిట్టూర్చాడు స్వామి. 'మనకు రోజులు మారవంటావా. పావనీ?'

'తప్పకుండా నండీ' ఆశలు పెంచుకుంటూనికి ఆధారం వున్నా లేకపోయినా ఆశ అనేది సాధారణంగా మనిషిని విడిచిపోదు. విడిచిపోతే మనిషికి జీవితమే లేదేమో. నిజానికి తమ రోజులు మారగలవనే నమ్మకం పావనికి ఏమాత్రం లేదు. భారతి—అలివేణి - ఇద్దరూ తనతో పాటు పుట్టి పెరిగినవాళ్లే. పెళ్లి విషయం ఆలోచించేవారకూ—అదృష్టం నిచ్చేనమీద తలొకమెట్టుమీదనూ నిలబడన తమ జీవితాలమధ్యగల—దూరాలను పావని గుర్తుపట్టలేదు. ఈ నాడు వద్దనుకున్నా— ఆ దూరాలరహస్యం—తాను గుర్తించకుండా ఉండలేకపోతున్నది.

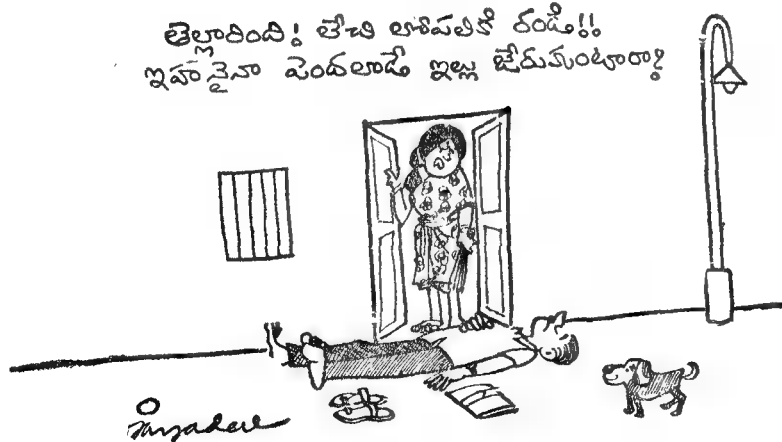
మర్నాడుకూడా లేవలేకపోయింది పావని. డాక్టరుని పిలుచుకొచ్చాడు స్వామి.

పూర్ణ జ్వరం.

వళ్లంతా నొప్పులంటూ మూలుగు తూంది. ఆనందం పంపిన డబ్బు యింకా మిగిలింది గనుక సరిపోయింది. కాకపోతే యంజక్తున్న కొనడానికి—చివరకు ఏ వరాంకుశాన్నో—విధిలేక అప్పు అడగవలసివచ్చేది. నాలుగురోజులకుగానీ జ్వరం తగిలిపోయింది. నెలరోజులు లంఘనాలు చేసినట్లు నీరసించిన పావని చెక్కిళ్ళ పల్పబడి పాలిపోయినట్లు కనిపిస్తున్నాయి. బానిక్కులు వాడమన్నాడు డాక్టరు చీటీ యిచ్చి.

'దీని అస్సాదియ్యా! పూర్ణజ్వరం మనిషిని మహనీరన పెడుతుంది. బాగా బానిక్కులు వాడు తమ్ముడూ' అంటూ సలహా చెప్పాడు వరాంకుశం గూడా. రకరకాల ఆపేక్షలు మనుష్యులకు. 'డబ్బు లేదని అగ్రేడం చేయబోకు. నా దగ్గరుంది. మొహమాటపడకు, మనలో మనం వర్ధుకోకపోతే యెలా?' అంటూ అప్పే

తెల్లారినది! పోచి లాశపతికో రండి!!
ఇహమైనా పెందలాడే ఇల్లు జేడుకుంటారా?

ingabali

యంగ్ ఫర్వతీశాడు వరాంకుశం. అంత అవసరంలేనూ అయినదగ్గర సహాయం అందుకోవాలనిపించలేదు.

'మంచి బానిస్కలు బాగా పడాలి మాస్టర్లా!' అంది భారతికూడా పావని దగ్గర కూర్చున్నది. లేస్తూ తాను రాగానే. భారతి అత్తవారి ఊరు మరీ అంత దగ్గరలో ఉండటం సుఖమనిపించలేదు స్వామికి. సగానికి సగంరోజులు అన్నగా రింటానే మకాం ఆమెకు.

'అపశకునం' అంటూ గొణి. డు భారతి వెల్లెంతర్వాత పావని దగ్గర కూర్చుంటూ స్వామి.

'ఏమిటండీ?' అంది పావని గొంతు బానిసోచిలా.

'పుట్టినరోజు పండక్కు నే తెచ్చిన వీర కబ్బుకోక పోవడం'

'పొరపొయిందండీ' మరచిపోరన్న మాట ఆ మాట మీరు?'

'నా దురదృష్టం.'

'కాదు. లేపు కట్టుకుంటా' జాలిగా అంది పావని.

అనమీద తనకే వల్లమాలిన జాలి పుట్టుకొచ్చింది స్వామికి. తన అసమర్థత తనను వెక్కిరించింది. తల్లికోసమే బ్రతుకుతున్నా ననుకుంటూ యింతకాలం ఊపిరి పీల్చాడు, రెండునెలల క్రితందాకా. ఇంత న్యల్సన్వదధిలో తనకు వివాహం కావడం, జీవితంలో అంతకుముందెన్నడూ దిరుగనివ్యక్తి తన జీవితాన్ని పంచుకొని, తన బ్రతుకుతో భాగమైపోవడం, ఆలోచించినకొద్దీ చిత్రమనిపించింది.

'అమ్మా'— గొణుక్కుంటున్నట్లు మాటలువచ్చాయి అప్రయత్నంగా పెదమల మీదనుండి. తాను చేస్తున్నది మోసమని పించింది. కాదు. కాదు. తన దురదృష్టం తనని మోసం చేస్తున్నది. తనకంటే తోకంతో కనిపించిన ప్రతిమనిషీ సమర్థుడనిపించింది. తనమీద తనకే కోపంవచ్చింది. ఎంతకోపంవచ్చినా, తోటి 'బడిపంతులు' వరాంకుశాన్ని గూడా ఏమీ చేయలేక పోయాడు తాను. తాత తండ్రులు సంపాదించిన ఆస్తులున్న అదృష్టవంతులు, వందలూ వేలూ గుమ్మరించుకుని—మున్నబుగారి అరుగులమీద పేకాడతూ కులాసాగా కాలక్షేపం చేయడం చూసినప్పుడల్లా—వాళ్ళుచేసిన పుణ్యమేమిటో తాను చేసిన పాపమేమిటో అర్థం

కాలేదు. హోంవర్క్ చేశులేదని కోనేటి రావు అమ్మణ్ణి రెండు మొట్టకాయలు మొట్టనందుకు—పదిమందిలో 'పంతులూ! నీ పిలక పీకిస్తా జాగత్త!' అంటూ గర్జించి అవమానించినప్పుడు గూడా 'క్షమించండి' అనేమాటగాక మరో శబ్దం తన గొంతులోంచి ఊడిందలేదు. రఘుపతి గారికి ఈ సంగతి తెలిసిగూడా, వరాంకు వహించారు.

అంతే కాదు. ఈ సంఘటన జరిగిన మరునాడే రఘుపతిగారూ 'కోనేటిరావు రాజీపడటం జరిగింది!'. 'మన పంచాయితీకి మన కోనేటిరావునే ప్రసిడెంటు చేయాలి' అంటూ రఘుపతిగారు, మున్నబుమీద కక్షగట్టి, వీధులన్నిటిరిగి అయినవాళ్ళందరికీ చెప్పిరావడం—తనకే చిత్రమని పించింది. ఈ తాలూకు రాజకీయ పరిజ్ఞానం స్వామికి రవ్వంతకూడా లేదు నిజానికి. ఊరి రాజకీయాలలో కొంత ప్రశాంతత ఏర్పడింది. తనమగా కోనేటి రావు రఘుపతి యింటికి రావడం—వాళ్ళ జీవితా జీవులై—గంటలతరబడి మాట్లాడు కుంటూ కాలక్షేపం చేయడం జరుగు తూచింది.

రఘుపతిగారి వ్యక్తిత్వంమీద గల నమ్మకం—ఆ యింటా జేసినప్పటినుంచీ క్రమక్రమంగా దిగజారుతూనే వచ్చింది. చిల్లరకొట్టు వీరాస్వామి చేతన మెరుస్తున్న గడియారం చూసి త్రుళ్ళిపడ్డాడు స్వామి అదేరోజు. దానికేసి పరికిస్తూ నిలబడిపోయాడు వెచ్చాలసంగతి మరిచి పోయి కొయ్యబారి.

'ఏం కావాలి మాస్టర్లా?' అన్నాడు

వీరాస్వామి.

'ఆ గడియారం—' అప్రయత్నంగా వెలువడుతున్న మాట విరిగింది.

'అదా! మందేలేండి'

'కొన్నావా కొత్తగా.'

'అదే కొనడం లేండి. మీలాంటి పెద్ద మనుషులే—అవసరానికి తాకట్టుపెట్టి వంద రూపాయలు అప్పు తీసుకెళ్ళారు మూడునెల్ల క్రితం. ఇన్నాళ్ళు గడిచినా—ఆ పెద్దమనిషి డబ్బు యివ్వడంగానీ—గడియారం విడిపించుకుపోవడంగానీ జరగ లేదు. అసలింతకీ యిది వందరూపాయలుంటుందంటారా మాస్టర్లా? నాకు అనుమానంగా ఉంది?' అంటూ పంచకు చేతులు రుద్ది తుడుముకొని గడియారా తీసి స్వామికిచ్చాడు వీరాస్వామి.

కోటిమందితో ఛూసీ, బిడ్డ తల్లిను గుర్తు వట్టగలదు. స్వామి అనుమానం నిజమయింది. అది తన గడియారం. పరీక్షగా చూశాడు. తనదే. కీ యిస్తున్న మీట దగ్గర గోడకు రాసుకుని తళు కూడింది. అనుమానం లేదు. తనదే. ఆనందం కట్టించిన లాటరీలో తనకు వచ్చిందే. మళ్ళీ కళ్ళపడుతుందనుకోలేదు.

'ఎంతంటుందంటారు మాస్టర్లా?'

'ఎవరు పెట్టారు దీన్ని నీ దగ్గర?'

'అమ్మ బాబోయ్! అది రహస్య మండోయ్. పెద్దమనుషు లెందరితోనో నాకు లావాదేవీలు. మొగుడికి తెలియకుండా పెళ్ళాలు, పెళ్ళాలకు తెలియకుండా మొగుళ్ళు—తండ్రులకు తెలియకుండా బిడ్డలు, బిడ్డలకు తెలియకుండా తండ్రులు—లక్ష లిటిగేషన్లు లేండి. ఈ రహస్యలు మా యింటావిడకు గూడా

బెప్పనే. అలా గుట్టు నిలబెట్టినప్పుడే—
వదిమంది పెద్దమనుష్యులు మనదగ్గర
కొస్తారు. ఇంతకీ ఎంతందంటారు?

‘దీని విలువ నే నెక్కడ కట్టుగలను
సేలూ’ అంటూ యింటికి నడిచాడు.
అవాడు రఘుపతిగారి ముఖం కొత్తగా
కనిపించింది. ‘ఈ వ్యాజ్యాలు ఈయనకొక
వ్యవసామైపోయాయి బాబూ! దావాలంటే
అవసరమొస్తే — యింటిని, యిల్లాల్ని
గూడా తాకట్టు పెట్టేస్తారు. మా భర్త!’
అంటూ కళ్ళు తుడుచుకునే శారదమ్మ
గారి రోదనలోని వేదనకు అరచి తెలిసింది
స్వామికి.

‘ఛీ! ఏం మనిషి’ అనుకున్నాడు.

అంతకంటే ఆశ్చర్యకరమనిపించిన సంచు
టన ఒకటి జరిగింది మూడు రోజుల
తర్వాత. రఘుపతిగారు స్వయంగా మెరు
స్తున్న ఒక గడియారాన్ని వేతపట్టుకు
వచ్చి, ‘చూడు బాబూ! ఇది నీదేనేమో’
అంటూ స్వామిచేతికిచ్చారు.

‘ఎక్కడ దొరికిందంటే యిది?’

‘భోషాంకింద బాబూ! చూశావా?
దొరికింది గనక సరిపోయింది. లేకపోతే
ఈనిండ ఎవరీదన్నాపడవచ్చుగదా? ఇంట్లో
గడియారం ఎలా మాయమై పోయింది అని
నీకే అనుమానం రావచ్చు. మనిషి మన
స్సుంది చూశావ్? ఎటు పరిగెత్తినా పరు
గెత్తుతుంది దీని దుంపతెగ. యంతకూ
మారోజులు బాగున్నాయి గనక దొరికింది,
పొడుంబుర్ర చేతిలోంచి జారీ—అటు సరి
గెత్తింది భోషాంకిందకు. పరిగిమాడ్కును
గదా—అక్కడ మిణుగురు పురుగులా
మెరుస్తూ కనిపించిందయ్యా యిది.’

గడియారం చూసుకుంటున్న స్వామికి
ఈ మాటలేమీ వినిపించలేదు. పోయింది
దొరికి నం దు కే నంబరపడిపోతున్నాడు.
టవల్తో దాన్ని సుతారంగా తుడిచి ఎన్నా
ళ్ళయిందో. అంతలో రఘుపతిగారు ఒక
పందరూపాయల కాగితం తెచ్చి— అల్పాడి
చేతిలో పెట్టారు.

‘ఏమిటంటే యిది?’

‘బట్టలు కొనుక్కో బాబూ! మొన్న
పండక్కి తెద్దామనుకున్నా. కాని తీరికలేక
పోయింది ఊరిగొడవలతో. కోనేటిరావుతో
రాజీపడింతర్వాత రవ్వంత ఊపిరి నీలు
స్తున్నాననుకో. మీకంటే నాకుమాత్రం ఎవ
రున్నారు బాబూ.’

మంచికి చెడ్డకూ మధ్యగల సరిహద్దు
లేమిటో అరచి అలేదు సోమికి. ఇంతగా

మ మ త

మామగారి ముఖంలోకి చూశాడు.

‘కూర్చో బాబూ! నీకో ముఖ్యవిషయం
చెప్పాలి. ఈ బడిపంతులుద్యోగం సుపు
చెయ్యడం నాకిష్టం లేదయ్యా.’
నుదీర్చి చర్చ జరపటానికి నిడ్డపడిన
మనిషిలా కుర్రీలో బైకాయించారు రఘు
పతిగారు.

‘ఏమిటంటే?’

‘చెప్తా! నీకుకాక ఎవరికి చెప్పు
కుంటా? ఒక్క రిహస్యం—’

‘నిజం చెబుతున్నానబ్బాయ్. నేను ఒక
విధంగా చూస్తే ఒట్టి అమాయకుణ్ణి.
ఏంటున్నావా? డబ్బు తగలెయ్యడమే
తెలుసుకున్నా కానీ—రాగిపైసా సంపా
దించడమెలాగో తెలుసుకోలేక పోయాను
మొన్నటివరకూ. నిజంగా నా జీవితంలో
—మొన్న ఉన్నది చూశావ్—వర్షాదిన
మనుకో, బ్లాన్డయంలాంటి దేదో
కలిగింది. పంచాయితీ ప్రసిడెంటుగా
తనని బలపరిస్తే అయిదువేలీపా
నన్నాడు కోనేటిరావు—రాయబారం అంద
గానే ముందు మండిపడింది మనస్సు. ఇంత
బ్రతుకూ బ్రతికి — అనిపించింది. కాని
రామధ్య యింట్లో పడుతున్న యిబ్బం
దులు చూశావుగా. ఇన్నాళ్ళూ మాట్లాడు
తూనే నిద్రపోయే ఆ మున్నబును పట్టు
కుని ఏం పొధించాను చెప్పు. నిజానికి
సమర్థుడంటే కోనేటిరావయ్యా. కోపం
వస్తే వచ్చింది మున్నబుకు. ఏం నన్ను
తలగొట్టి మొలెరేర్చా? పరే అన్నా.
అన్నమాట ప్రకారం అయిదువేల నోట్స్
కట్టులా చేతిలో పెట్టిపోయాడయ్యా—’
‘!!!!’

‘అంతేనా? పంచాయితీ కాంట్రాక్టు
లన్నీ మనకే యిప్పిస్తానన్నాడు. నాకూ—
పెద్దముందా వాణ్ణి అయ్యానా — వ్రాసిన
చచ్చిపోయింది నుమా—సంపాదించినా
ఎవరికోసం? నువ్వు ఉద్యోగం చేస్తున్నా
ఏమింది నన చెప్పు. వట్టిపోయిన
గేదెను పాలుపిలికినట్టే బడిపంతులు
ద్యోగమంటే. నిక్షేపంగా మానెయ్యి.
నాలుగు కాంట్రాక్టులు మంచివి తగిలితే
—సుప్రూ అమ్మాయీ—రాజాల్లా బ్రత
కొచ్చు. మా కాలం అయిపోయిందనుకో—
మరో ఆలోచన పెట్టుకోకు. వ్రాహ్!
నూరేళ్ళయ్యా బాబూ కోనేటిరావ్!
రా రా! మనసుగతే మాట్లాడుతున్నా.’

కాంట్రాక్టుల విషయం వివరంగా
మాట్లాడుతున్నా రిద్దరూ.

అయోమయంగా ఏంటున్నాడు స్వామి.
చెల్లెలు భారతమ్మ మొగుడితో చదువు
కున్న అతనెవరో లాకులకి ఎగ్జిక్యూటివ్
ఇంజనీరుగా వచ్చాట్ట. అంతా మట్టి
పనిట. మాటికి మారు మిగులుతుందట.
తన పేరుమీద చేయడం యిష్టం లేదట.
పెట్టుబడికి డోకా లేదట. పోయింది పోనూ
మిగిలింది చెరిసగంట. సంచత్సరానికి
తలో పాతికవేలూ అవలిలగా కళ్ళ నాడ
వచ్చట. ‘మాష్టారే’ అంటూ మేనేజి
మెంటట. కాపురం కూడా లాకుల దగ్గర
అవసరంలేదట. ఒక జీపు కొంటున్నాడట.

ఆ మాట్లాడుతున్నది వది మందితో
పట్టుకు తన సీలక జాడిస్తానన్న పెద్ద
మనిషీనా అనే అనుమానం కలిగింది.
కోనేటిరావు చెబుతున్నాడు. రఘుపతిగారు
తల సంగిస్తున్నారు. స్వామి గుండెలు
భయంతో తందరిస్తున్నాయి. తను
సంతకాలు పెట్టమన్నాడు కోనేటిరావు
పాపుగంట మాట్లాడి ఆగి.

‘నన్ను కొంగెం ఆలోచించుకోనివ్వండి’
కోడిపడలా ఆ మాట స్వామి నోట్లోంచి
ఇంగున. గొణిగినట్లయింది.

‘సీరి రా మోకాలిడ్డు పెట్టటమంటే
యిదే బాబూ. నిస్సంకోచంగా పెట్టు
వయ్యా’ అంటూ ప్రోత్సహించారు
రఘుపతిగారు. అల్పాడి భుజం తట్టి—
‘పెన్ను మూతతీసి చేతికండిస్తూ.’

బసీను చేబులొంది—అనకు కనపడేలా
పందరూపాయల నోట్లకట్టు ఒకటి
బయటకు తీసి — ఉంచండి వదివేలూ
మాష్టారూ’ అన్నాడు. కోనేటిరావు
ముందున్న ఊబిలోమీద నిర్లక్ష్యంగా
గిరవాటు పెడుతూ.

‘వదివేలు! డబ్బే? కరెన్సీ.’

బుద్ధి తెలివైన తర్వాత అంత డబ్బు
ఒక్కసారి చూడలేదు స్వామి. పదివేలు!
తుకు అది పది సంవత్సరాల జీతం! !
గుండె దడ పొచ్చింది.

‘తొందరగా సంతకాలు కానివ్వండి.
ఏలూరెళ్ళ దాఖలు చేయాలి’

సంతకం పెట్టాడు స్వామి.

పాపని అన్నట్లు నిజంగానే మారింది
స్వామి చీవితం. అనుకోని మార్పు!
ఆశించని మార్పు! !

(ఇంకా ఉంది)

తల్లిదండ్రులకు శుభవార్త!

**బిన్నీ బట్టలు
స్కూలు
యూనిఫార్ములకు
ఇప్పుడు విరివిగా
లభిస్తున్నాయి!**

పల్లెల పంధాములకు బిన్నీ డ్రెస్సులలో కావలసినవి
తీసుకోండి; బిన్నీవారి D316 ఆడపిల్లల
యూనిఫార్ములకు, బిన్నీవారి 'కొరాలిన్'
పాప్సీన్ పిల్లల షర్టులకు/ఆడపిల్లల బ్లౌజులకు.

స్కూలు అధికారులు శిశువులను తీస్తూ తల్లి దండ్రులు తమ పిల్లల
యూనిఫార్ములకు బిన్నీ బట్టలను ఉపయోగిస్తారు.

బిన్నీ బట్టలు ఎన్ని ఉతుకులైనా అందంగా ఉండి బాగా
మన్నితాయి—

బిన్నీ డ్రెస్సులు D316, 'కొరాలిన్' షాపున్ షర్టులు, అనుగుణ
కొందిన బిన్నీ పాప్సీన్లవద్ద సరియైన ధరకు లభిస్తాయి.

మీకురు ఒక్కంటికి చిల్లరదర
ఎక్కువ నుంకంతో కలసి.

సాధారణ డ్రెస్సులు:

WB17 (తెలుపు)	రూ. 3.48
B17 C800 (కాకి)	రూ. 3.58
WB37 (తెలుపు)	రూ. 3.33
B37 C800 (కాకి)	రూ. 3.53

'కాన్ఫార్టెజ్' & మెర్చైరెజ్ డ్రెస్సులు:

WB94 X (తెలుపు)	రూ. 3.85
B94 C800 X (కాకి)	రూ. 3.98
WB39 X (తెలుపు)	రూ. 3.73
B39 C800 X (కాకి)	రూ. 3.92

'కాన్ఫార్టెజ్' & మెర్చైరెజ్
డ్రెస్సులు, నేవీబ్లూ ధాయలలో:

B39 BC154 X (నేవీబ్లూ)	రూ. 4.02
D316 (తెలుపు)	రూ. 3.10
D316 (లేత, మధ్యరకపు ధాయలు)	రూ. 3.53
D316 (ముదర, ఎక్కువ ముదర ధాయలు)	రూ. 3.77

'కొరాలిన్'- 'కాన్ఫార్టెజ్' మరియు మెర్చైరెజ్ పాప్సీన్
తెలుపు

రంగు వేసినవి (అన్ని ధాయలు)	రూ. 4.15
	రూ. 4.27

* ఈ వెలలు తమిళనాడు, ఆంధ్రప్రదేశ్, మైసూరు, కేరళ
రాష్ట్రములలో మాత్రమే వర్తింతును.

పాఠశాలలకు మనవి:

మీ విద్యార్థులకు కావలసిన యూనిఫార్ముల బట్టలు
సౌలభ్యంగా దొరకని పక్షంలో దయతో మాకు
వ్రాయండి:

బిన్నీ లిమిటెడ్

(బకింగ్ హౌస్ & కర్నాటిక్ మిల్స్) కర్నాటిక్ హౌస్
పి.బి. బాక్స్ నెం. 958 మద్రాసు-12

బిన్నీ

తల్లిదండ్రులు వెచ్చించే సొమ్ముకు మరిచిపోకు

(గత సంచిక తరువాయి)

“ఎలక్ట్రో మీటరుతో కుస్తీ పడుతున్నావా బుజుమీద తట్టేడు ఏడర్స్ మాట్స్ ‘అందరం వెదుతున్నాం సువ్వురావా?’ ‘ఎక్కడికి?’

‘హేలా స్పేస్ నాస్ కా ఫీ కి పిలిచింది కదా?’

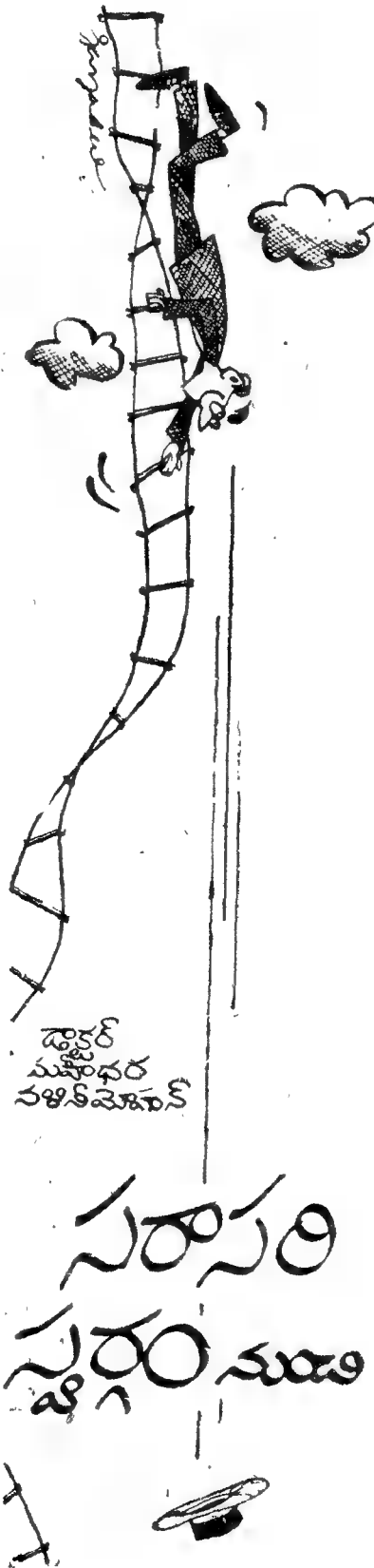
‘అవునవును జ్ఞాన కం నచ్చింది’—దుకాణం కట్టేసి, ట్రీ ఫ్ కేస్ సర్దుకున్నాను.

ఆవిడ మా అబ్జర్వేటరీలో గడ్డులు తుడిచి కుబ్రించేసి మనిషి. వయస్సు దాదాపు 60. ఆవిడ మమ్మల్ని అందరినీ కాఫీకి పిలవడమే నాకు ఆశ్చర్యం కలిగించింది. ‘క్రిస్మస్ ముందర ప్రతి యేడూ ఆవిడ మమ్మల్నిందర్నీ పిలుస్తూ ఉంటుంది. మేము ఏదో బహుమతి తీసుకు వెడతాం’ అని వివరించాడు మాట్స్.

మనదేశంలో గదులుతుడిచే పనివాళ్ళు దసరా మామూళ్ళు అడిగి, సలాముకొట్టడమే ఎరుగుదును గాని: ఇలా ఎదురు పిలవడం నాకు వింతగానే ఉంది.

పిచ్చుక గూటిమీదికి భాగీరథి ప్రవహించినట్లు మా అబ్జర్వేటరీ డైరెక్టరు విల్లీ స్ట్రాఫ్జెన్ ఆవిడ ఇంట్లోకి దారితీశారు, అందరినీ కరదాలనంతో ఆహ్వానించింది ఆవిడ ‘వార్సాగుండ’ అంటూ ఆ మాటకి స్వీడిష్ భాషలో వీల్డ్ అనీ, దయచేయండి అనీ అర్థం చెప్పకోవచ్చు.

అది మూడుగదుల ఇల్లు. డ్రాయింగు రూము చక్కగా అలంకరించిఉంది. నేల మీద తివాసీలు ఫోమరబ్బరు సోఫాలు, మూలలలో తిరుగుడు కుర్చీలు, రకరకాల అందమైన షేడ్యూత్ దీపాలు, ఒకమూల టెలివిజన్, దానిమీద పినన్ విగ్రహం. ఆ పక్కనే టెలిఫోను, కేటికీలకు, ద్వార టంధాలకు పలుచని తెరలు, బల్బమీద కేకులు, బిస్కెట్లు, కాఫీ అవార్చిఉన్నాయి. మధ్యలో నాలుగు కొవ్వొత్తుల పెమ్మె. అంధులతో రెండు కొవ్వొత్తులు మాత్రమే వెలిగించి ఉన్నాయి. క్రిస్మస్ ఇంకారెండు వారాలు ఉన్నదని దాని అర్థమట. నాలుగువారా లుండనగా ఒక్క కొవ్వొత్తి మాత్రమే వెలిగిస్తారు. ఒక్కొక్క వారానికి ఒక్కొక్క కొవ్వొత్తిని అధికం చేస్తారు. వంటఇల్లు ఎల్లా ఉంటుందో అని

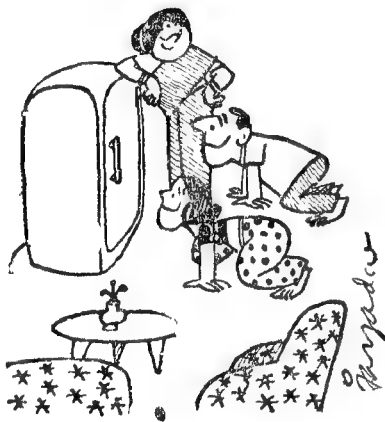
చూడడానికి వెళ్లేను. ఎలక్ట్రిక్ కుకింగ్ రేంజీ, రెఫ్రిజిరేటరు, పింగాణిసామాను అమర్చిన అలమారు... రెఫ్రిజిరేటరు చూడగానే థిల్లి జ్ఞాన కం వచ్చింది. అక్కడ రెఫ్రిజిరేటరును డ్రాయింగు రూములో అందరికీ కనిపించేలా పెట్టుకుంటారు, సరాగ్గ ఉండి దానిని గమనించుసోతే ‘ఏడనిపడి వచ్చినట్లున్నారు. ఫ్రీజ్ లోంచి చల్లనినీళ్ళు వోగ్గా సుడు ఇమ్మంటారా?’ అని అడుగుతారు. ‘ఎంతకీ కొన్నారు? ఎక్కడ కొన్నారు?’ వగైరా ప్రశ్నలు కనుక నవ్వు వెయ్యకపోతే తామే ఏదో నంబంధం కల్పించుకుని చెప్పేస్తారు. నిజానికి రెఫ్రిజిరేటరు స్నానం వంటిల్లు, ఆ గ్రహింపు ఎండరిలోఉంది?

కేటికీలోనుంచి చూస్తే దొడ్లో మంచు టోపీ పెట్టుకున్న వోల్వోకారు. ఆమె ఆకారులోనే అఫీసుకి వస్తుంది.

ఇంత హంగామా ఉండాలంటే మన దేశంలో ఏ 2500 రూ.ల జీతాడో అయిఉండాలి. పనిమనిషికి ఈ జీవన స్థాయి ఎల్లావచ్చింది? అక్కడ ఉన్నత సేపూ నా మరమ్మతో ఇదే అరుగుతోంది, డైరెక్టరు బుజుమీద తట్టుతూ, విల్లీ విల్లి అని పలుకరిస్తూ ఆవిడ తన సమానుడితో అన్నట్లు మాట్లాడడం నాకు ఆశ్చర్యం కలిగించింది. మన దేశ పరిస్థితుల వాసన నాలో ఇంకా వచ్చి చిచ్చి ఉంది. అందుకనే ఇవి అన్నీ వింత గొలుపుతున్నాయి. ఈ దేశంలో కారు, టెలివిజను, టెలిఫోను, ఫ్రీజ్ తేని కుటుంబంలేదు. మా అబ్జర్వేటరీలో పని చేస్తున్న అందరికీ కార్లు ఉన్నాయి. అందరూ కార్లు తీసుకువస్తే పెట్టుకోడానికి చోటు ఉండదని, దయచేసి అఫీసు బస్సుమీద రండి అంటారు. వేసవిలో చాలా మంది కార్లకి తాళంవేసి, సైకిళ్ళమీద తిరుగుతారు కారు నిలుపుకోడానికి చోటు దొరక్క. సైకిలింగ్ ప్రమోషన్ క్లబ్బు అని ఒక సంస్థకూడా ఉంది. ఇవి అన్నీ మనకి ప్రెస్టేజిసింబల్లు. నాటిని ప్రదర్శించడానికి సిగ్గు పడకపోగా అతి ప్రయత్నం జరుగుతుంది.

ఆవిడకి తొమ్మిండుగురు పిల్లలు, 27 మంది మనవలనూ, వాళ్ళతోటేలు

చల్లని నీళ్లు ఒడ్డునాడు ఇవ్వంటారా??

గోడని వేలాడదీసి ఉన్నాయి. మరి ఒక్కరూ కనిపించరే? ఇంత ఇంట్లోనూ ఈవిడ ఒక్కరే ఉంటున్నారా? అన్న నా సందేహానికి వోల్టేజీ సమాధానం ఇచ్చాడు.

‘మా దేశంలో పిల్లలు తల్లిదండ్రుల దగ్గర ఉండరు. కొంత వయస్సువచ్చాక వేరు వెళ్లిపోతారు.’

‘ముసలివాళ్లకి బీవనోపాది?’

‘67 ఏళ్ల వరకూ పనిచేసి రిటైరు అవుతారు. పింఛను వస్తుంది. అనలేమి పనిచేయని ముసలివాళ్లకు కూడా పింఛను ఏడాదికి 5000 క్రొ. ను టు ఇస్తుంది ప్రభుత్వం.’

‘జబ్బుచేస్తే?’

‘టెలిఫోనుచేస్తే చాలు, ఉచితంగా డైర్య సౌకర్యం.’

‘స్వయంగా వండుకు తినలేని ముసలి తనం అయితే?’

‘అటువంటి వాళ్లకి వేరే ఇళ్లు కట్టింది మా ప్రభుత్వం, అక్కడ ఉచితంగా అన్ని సౌకర్యాల్నూ ఉంటాయి. పిల్లలు ఎప్పుడైనా వెళ్లి చూచిరావచ్చు. ఒకళ్ళమీద మరొకళ్లు ఆధారపడవలసిన దుస్థితి మాకులేదు.’

‘పిల్లలతోటే, మనుమలతోటే కలిసి ఉండాలని ముసలాళ్లకి అనిపిస్తే?’

‘ప్రతి క్రిస్మస్ కి కలుసుకుంటారు చాలదూ? యువకుల వ్యవహారాల్లో ముసలాళ్లు అనవసరపు జోక్యం కల్పించుకోవడం మాకు నచ్చదు. ఈ ఫర్షిచరు

ఇల్లాకాదు అల్లా పెట్టాలన్నీ, ఆస్పెహాలు ఏమిటనీ -- ఇల్లాగ అయినవానికి కాని దానికి కల్పించుకుని సబుగుతారు మన లాళ్లు. కనక, వాళ్లని వేరుగా ఉంచడమే మంచిది.’ అన్నాను డీర్బోమ్. అంతవరకూ వింటూన్న స్టాప్రజన్ కల్పించుకున్నారు.

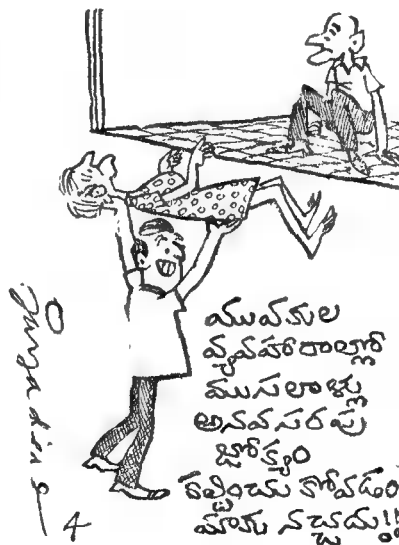
‘ఈ దేశంలో ముసలాళ్లని ఐసా లేట్ చేసేవారు పూర్తిగా, ఏ స్పేస్ వచ్చినవాళ్లని చూసినట్లు’ అయినకి 60 ఏళ్లు దాటేయి. అదీ కారణం. మిగిలినవాళ్లంతా గవర్నమెంట్ ఊరకున్నారు.

‘ఇది యువకుల రాజ్యం, యువకుల కాలం. ముసలాళ్లకి నిలువలేదు’ అన్నారు ఆగి ఆగి.

తరువాత ఇంటికి వెడజూంటే మాట్లాడుతూ. ‘మా దేశంలో అందరికీ అన్ని సౌకర్యాల్నూ ఉన్నాయి. కాని, ఎవరికీ తృప్తి లేదు. ఇంకా ఏమిటేమిటో కావాలంటారు.

‘వోల్టేజీనవ్ మొగుడు అయిదేళ్ల క్రితం పిస్తోలుతో కాల్పుకుని చచ్చిపోయాడు. ఏమిటి కారణమో ఎవరికీ తెలియదు. మొగుడు పోయినందుకు ఆవిడకి సరికి వెయ్యి క్రొనులు పింఛను వస్తుంది. మన అబ్బరేటరీలో వారానికి మూడురోజులు మాత్రమే పనిచేసినందుకు ఏడువందల క్రొనులు వస్తాయి. ఏ అయిదువందలలో ఆవాయపు వస్తుపోగా మిగిలినది ఆవిడకి చాలు.’

(ఇంకా ఉంది)

మువకుల
వ్యవహారాల్లా
ముసలాళ్లు
అనవసరపు
జోక్యం
కల్పించుకోవడం
మాకు నచ్చదు!!

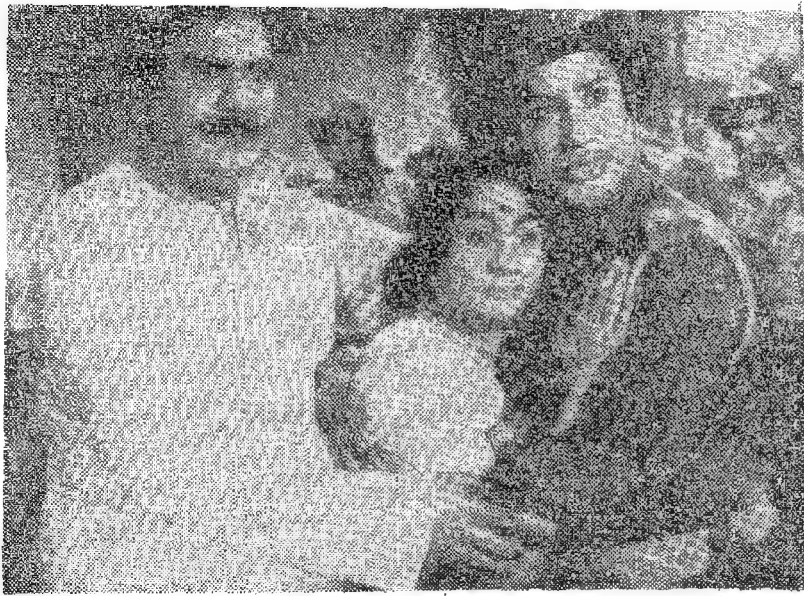
కాశీష్టవరు వేసి రొట్టెలు

రెండు చిన్నసైజు కాశీష్టవరుల్ని గోధుమపిండి, రెండుమూడు ఉల్లిపాయిలు, పచ్చిమిరపకాయలు, గరం మసాలాపొడి, కొత్తిమీరి, ఉప్పు, వేడడానికి నూనెగాని, డాల్డాగాని.

పిండి జల్లించి కలిపి అట్టె పెట్టుకోవాలి. కాశీష్టవరు బాగా కడిగి (మరుగులెన్న ఉప్పునీళ్లలో పువ్వు ముంచితే పురుగులుంటే వచ్చేస్తాయి) చిన్నచిన్న ముక్కలుగా తరుక్కోవాలి. ఉల్లిపాయి, పచ్చిమిరపకాయలు కూడా తరిగి అట్టె పెట్టుకోవాలి. తగినంత ఉప్పు, గరం మసాలా పొడిచేసి బాగా కలియి పెట్టి అట్టె పెట్టుకోవాలి.

గోధుమపిండి చిన్నచిన్న ఉండలు చేసుకోవాలి. చిన్నసైజు పూరీలులా వత్తుకుని ఒక పూరీమీద రెండు చెంచాల కాశీష్టవర్ కూరవేసి పైన యింకో పూరీపెట్టాలి. అంచులు గట్టిగా నొక్కేయాలి. అప్పుడు నెమ్మదిగా తిరిగి వత్తాలి. కాశీష్టవరు పైకి వచ్చేయకుండా జాగ్రత్తగా వత్తాలి. ఈ చపాతీలని మామూలు రొట్టెలు కాల్చినట్టే కాల్చుకోవాలి. వాటితో ఒకసుఖం ఉంది. వేరేకూర అక్కరలేదు. ఏదైనా ఊరగాయ ముక్క ఉన్నా చాలు. కావాలంటే సెనగపిండితో బాంబెచేట్ చేస్తే బాగుంటుంది.

—కె. ఆర్.

'విప్లవం వర్ధిల్లాలి'లో రంగారావు, శాంతకుమారి, శివాబిజిణి

చిత్రసమీక్ష:

విప్లవం వర్ధిల్లాలి

డబ్బింగ్ చిత్రాలకు వ్యయప్రయాసలు తక్కువ. సాధారణంగా పరిశ్రమలో అడుగుట్టైన కొత్తవారు డబ్బింగ్ చిత్రాలతోనే అనుభవం సంపాదించుకుంటూ వుంటారు. ఈ మధ్యన విడుదలయ్యే కొన్ని డబ్బింగ్ చిత్రాల కలెక్షన్లు స్ట్రైప్స్ చిత్రాల తలదన్నేస్తున్నాయి. ఇది మన నిర్మాతల శక్తిసామర్థ్యాలకి, చిత్రాల స్థాయికి, ప్రేక్షకుల ఆదరణకి ఒక ఉదాహరణ!

శ్రీధర్ నిర్మించిన 'విప్లవం వర్ధిల్లాలి' తమిళనాడులో గొప్ప చరిత్ర సృష్టిస్తుందనుకున్నారు. విదేశాల సౌందర్యాన్ని మనవారికి పరిచయం చేసిన శ్రీధర్ విజయం అభినందించక పోలేదు!

అదే చిత్రాన్ని కలర్ లోనే 'విప్లవం వర్ధిల్లాలి' పేరుతో యువనిర్మాత వై. కన్నయ్య తెలుగువారికి పమర్పించారు. కథ ఇప్పటికీ కాదు. చారిత్రక ఆధారం బోలికీ పోకుండా కథని

పట్టించుకోకుండా పుంటే ప్రేక్షకులకు ఈ చిత్రం నిజంగా కన్నుల పండుగే అనొచ్చు. చిత్రీకరణ అంత రమ్యంగా వుంది. అనువాద చిత్రాల్లో సంగీత సాహిత్యాల గురించి చెప్పకూడదు గాని కొన్ని పాటల బాణీలు మంచి వనంయగా పున్నాయి కనక, అంతకు మించిన దృశ్యాలు కళ్లకు కరిపిస్తాయి గనక చిత్రం చూడ ముచ్చటగానే వుంటుంది.

భారీఎత్తున నిర్మించిన ఈ చిత్రాన్ని తెలుగు చెయ్యడానికి కూడా నిర్మాతలు ఎక్కువ శ్రద్ధ తీసుకున్నట్టు ఆస్యం తమూ అనిపిస్తుంది. ముఖ్య తారాగణంలో కాంచన, శివాబిజిణి, యస్. వి. రంగారావు, శాంతకుమారి, సాగేష్, మొదలైన వారున్నారు.

అరుద్ర రచన చేశారు. సంగీతం యం. ఎస్. విశ్వరథం. నర్తకులు విడుదల

—సికరాజు. ●

స్నిహా

భారీఎత్తు చివరికి చిట్ట

ప్రముఖ నిర్మాత శ్రీ ఎస్. భావారావు యొక్క మైసూరు స్టూడియోలో చిత్రనిర్మాణాన్ని ప్రారంభించి ఒక పెడ్యూలు పూర్తిచేశారు. శ్రీ భావారావు యొక్క ప్రాసిన కథకు, పద్మరాజు మాటలను సమకూర్చారు. శ్రీ వేంకటం రాఘవయ్య దర్శకత్వంలో తమూరయ్య యా చిత్రానికి 'భారీఎత్తు చివరికి చిట్ట' పేరు పెట్టారు కాంతారావు ఒక కొత్త తరహా పాత్రను పోషిస్తున్న యాక్రయం థియేటర్ లోని ప్రధాన పాత్రలను రాజశ్రీ, విజయలలిత, రాజబాబు, రామ్మోహన్, బాలయ్య, రావికొండలరావులు దరిస్తున్నారు శ్రీ ఎస్. వి. సరసింహారావు నిర్మిస్తున్న యా చిత్రాన్ని పూర్తి పెన్స్ విడుదలచేశారు.

'పాడన వనవాసం' చిత్రం వసూళ్లలో రికార్డును సృష్టించింది. ఆచిత్ర నిర్మాత శ్రీ ఎ. ఎస్. ఆర్. అంజనేయులు మరి కొన్ని మంచి చిత్రాలను పమర్పించాలని ఆశించాం. కానీ గత వాల్గ్ సంతక రాంకాలంగా అంజనేయులుగారు యితర కార్యక్రమాల్లో నిమగ్నులై వుండడంవల్ల, చిత్రనిర్మాణంలో కొంత జాప్యం జరిగింది. ఇప్పుడు మాధవీ అర్బు ప్రాడ క్లబ్స్ పేరిట శ్రీ అంజనేయులు ఒక సాంఘిక చిత్రాన్ని నిర్మిస్తున్నారు. మాటింగు మే 26 న ప్రసాద్ స్టూడియోలో ప్రారంభమైంది. ఎస్వీ రంగా రావు యింటిపెట్టులో ఒకరోజు పర్క్ జరిగింది. ఈ చిత్రానికి ఎస్. ఆర్. నంది రచనను, ఘంటసాల సంగీతాన్ని, వి. ఎస్. ఆర్. స్వామి చాయను, మారన్న శిల్పాన్ని విర్యహిస్తున్నారు చిత్రంలోని ముఖ్య పాత్రలను శోభన్ బాబు, ఎస్వీరంగారావు, కాంచనలు పోషిస్తున్నారు. 'అర్జునాచరి' చిత్రాన్ని ప్రతిభావంతంగా డైరెక్టుచేసిన

“కడవిలో” కె. ఆర్. విజయ

పి. సాంబశివాపు యీ చిత్రానికి దర్శకత్వాన్ని చేపట్టారు.

సుప్రజా పిక్చర్స్ వారి ‘కిలాడి సింగప్ప’ మాటెంగు విశాఖపట్నం కురవీధుల్లో యితవల జరిగింది.

‘ముంజిందవపళి, ఎలావుందో చెప్పి’ పాటను చంద్రమోహన్, రేణులపై దర్శకడు అయ్యనమార్చి, కన్నప్ప సహాయంలో చిత్రీకరించారు. కారు ఛేసేంగు కూడా పిక్చరైజు చెయ్యబడింది. ప్రేక్షకులు నేల సంఖ్యలో వచ్చి మాటెంగును భంగపరచకుండా చూచినట్టు దర్శక నిర్మాత మార్చి వెల్లడించారు. ఇప్పటికీ ఎనిమిదిరీళ్ళ చిత్రం పూర్తయింది. పూర్ణా పిక్చర్స్ వారి విడుదలయ్యే ‘కిలాడి సింగప్ప’లోని ముఖ్యపాత్రలను విస్వరంగరావు, హరనాథ్, వాగభూషణం, వాణిశ్రీ, విజయశ్రీ, రాజబాబు, రేణులు ధరిస్తున్నారు.

తీరికలేని తార

నెలకు 29 రోజులు మాటెంగులో పాల్గొనే తార ఎవరను కుంటున్నారు? ‘మెల్ల’ పాత్రలో జీవించిన వాణిశ్రీయే. నేను ఆమెను చూద్దామని నెలరోజులుగా ప్రయత్నిస్తున్నాను. విన్నడు వెల్లినా, అవుట్ డోర్ కు కొద్దైతే నాల్, గోవా, చెప్పు తీసుకోకుండా వర్క్కు చేస్తున్నా

డూటికి వెళ్లిందో అనే నయాధనమేవచ్చేది. అమె హీరోయిన్ గా నటిస్తున్న అయిదు కలర్ చిత్రాలు దాకాపు పూర్తి అయ్యే వేలజిరో పున్నాయి. తెలుగు, తమిళ చిత్రాల్లో పెద్ద హీరోలతో నటించడం వల్ల, అందరికీ కోల్ పీట్లు సర్ది, కను చెప్పు తీసుకోకుండా వర్క్కు చేస్తున్నా

దాదాని హెబ్ ఫాల్స్

భారతీయ చలన చిత్ర పరిశ్రమ యొక్క మార్గదర్శిగా పరిగణింపబడే దాదాసాహెబ్ ఫాల్కేగారి శతజయంతి ఉత్సవాలు బొంబాయిలో వైభవంగా జరుపబడింది. 1870 లో వాసిక్ లో జన్మించిన ఫాల్కే 1912 లో చిత్ర పరిశ్రమ లోని అన్ని శాఖలయొక్క లక్షణ లక్ష్యా లను లండన్ లోని ‘శనిత్ ఎడ్వర్సు’ అను నిర్మాత దగ్గర నేర్చుకొని ‘కృష్ణ శీల’ చిత్రాన్ని ప్రసాదమంగా భారతదేశంలో విరియించారు.

ఎన్టీ బండిలో ప్రొజెక్టరు

‘హరిశ్చంద్ర’ చిత్రాన్ని నిర్మించి ఒకే ఒక ప్రాజెక్టరును ఎడ్వర్సు బండిలో ప్రాజెక్టరును పెట్టి బొంబాయి రాష్ట్రమంతటా ప్రదర్శించి డబ్బు గడించిన ధీశాలియే ఫాల్కే. ఆ తర్వాత ఫాల్కే అనేక చిత్రాలను నిర్మించారు. చిత్రరంగం దిన దిన ప్రవర్తమాన మైనది.

మొదటి నాయిక

కుటుంబస్థిలను సినిమాలో నటించే చేయవచ్చునని నిరూపించిన మొదటి వ్యక్తి శ్రీ ఫాల్కే. ‘మోహిని భాస్కరు’ చిత్రంలో ‘కమల’ అనేది మరాటి యువ తిని కథానాయికగా పరిచయం చేశారు. ఆ రోజులలో ఉదయం 7 గంటల నుండి అర్ధరాత్రి వరకు సినిమా ప్రదర్శనలు వుండేవట.

మార్గదర్శకుడు

సినిమా ప్రపంచం క్రొత్త మార్గాన్ని అన్వేషించింది. కాలం మారింది, కళా

ప్రపంచం మారింది మన సముదాయం ఫాల్కేను మరచిపోయింది.

‘నాకు సినిమా రంగం మీద విమగు పుట్టింది. నేను డబ్బుకోసం చిత్రాలను నిర్మించలేను చక్కటి యితి వృత్తా అను పుస్తకం కలంను నిర్మించలేనపుడు ఈ పరిశ్రమలో నేను భాగ్య ఒకటే

లేకున్నా ఒకటే అని భావిస్తున్నాను’ అని ఫాల్కే ఆరాడన్న మాటలు ఎన్నటికీ మన స్మృతి వదలలో మెదలుతుంటుంది. సాధారణంగా జన్మించి సాకార్యంగా జీవించిన ఆ మార్గదర్శి తన అంతిమ యాత్రను కుప్పదరిగడంలో ముగించడం విచారకరమైన విషయం.

— శ్రీనివాస్

గృహిణిగా విస్తృత మకౌ

వైరుధ్యాలు

తనన పడున్నా- ఆగుతాల్సి కాసా కపే
యందనీ- అరిచేసే జేతం తీసుకొన్నా
నని- అందర్నీ అదిలించి- బేదిరించి బ్రతుకు
తుండిన ఆవ్యక్తిని బుజ్జగించి- పనిపాపలా
లాలించి మంచిదానికి తీసుకొచ్చింది.

శేఖరుడు కావాలింది- అనుభవించేందుకు
భార్య, కాని కమలకు కావాలింది- నలుగు
రిలో గుర్తింపబడే వ్యక్తిగా తన భర్త
తయారు కావడం. అందుకే అహర్నిశలూ
పగలూ - రాత్రి అనక కృషిచేసింది.

ఓ. ఏ. వదిలి ఉద్యోగం దొరకక- కని
పెంచిన వారికి బరువుగా తయారవలేక వాడి
పద మాట పదలేక ఆత్మహత్య చేసుకున్న
తమ్ముడూ శ్రీధర్ అనుక్షణం గుర్తుకొస్తుంటే
శేఖర్ దిగాలుపడి పోయేవాడు.

అందుకే -

విరాళ, నిరుత్సాహం మనిషిని కృంగ
దీసాయని కమల భోధపర్చింది. ఉత్సా
హం, పట్టుదల- సంకల్పబలంకో డిగ్రీలు
లేకుండానే బ్రతుకు దెరుపు చూచుకో
వచ్చని ఎరుకపర్చింది. ఆత్మస్థైర్యం
కలిగించింది.

బాల్యంలో తెలిదండ్రులపద్ద -
యవ్వనంలో భర్తపద్ద. వృద్ధా
ప్యంలో కొడుకులపద్ద ఏవయస్సులో
గాని ఒకరి అండన శ్రీ బ్రతకాలని
అంటారు.

అంతేకాదు -

లతకు చెట్టు ఏలా ఆలంబనగా
వుంటుందో శ్రీకి వురుసుని అండ విధిగా
వుండాలనేది నానుడి. కాని తరతరాలుగా
వసున్న ఈ అచారాల్ని, శుక్తునియలు
చేసింది - కమల.

ఎవరా కమల? ఏమిటా కమలకృషి
ఈ ప్రశ్నలొక్కచే జవాబులసారాళమే
“పసిడిమనసులు” గాథ:

మనిషిలోనిమంచితనం

కనిపించిన ప్రతి ఆడపిల్ల వెంటిపడి
అల రిచేసూ వకిలీ పోలీసు, టాక్సు అడి
కాయల వేషాలువేసి ఎన్నో అవినిత పనులు
సూచనగా చేస్తుండిన శేఖర్ బాహ్య
చర్యలకన్నా అతని అంతరంగంచూచే
కమల అతని యెడల నమ్మకం, విశ్వాసం
వుండుకొనింది. మమతలు పెండుకొనింది.

మనిషి వంకర, మాను వంకర మార్చవచ్చునా?

మనిషి వంకర, మాను వంకర మార్చడం
కష్టమని, నువ్వు చేసుకొనేది పెళ్ళికాదు
ఆత్మహత్య అని అన్నగారు విందిసున్నా
లెక్కచేయకుండా మానవత్వంమీద నమ్మ
కంతో కన్నవారిలు విరాధారంగా విడిచి
కోరినవారి పదకు నిర్బీతిగా వచ్చి పెండ్లి
చేసుకొన్నది.

పెళ్ళాడిన భర్త - మనసులో కోరికలు
చేసులో గుణాలూ పరుగు తీస్తున్నాయని

బువ్వపెట్టని ఆదర్శం
శేఖర్ : ఏంరా శ్రీధర్ : ఉద్యోగాల
వేటకుఅప్పుడే తెల్లవారిందా;
నాయనా : తిరగడానికి డబ్బు
లున్నాయా : కావాలా ?
శ్రీధర్ : లేవు. నువ్వీచ్చినా పుచ్చుకోను.
శేఖర్ : ఆహా : ఎంత పొరుషం రా
తమ్ముడూ - ప్రజల్ని, ప్రభు
త్వాన్ని కళ్ళగప్పి మోసంచేసే
వాళ్ళ మోచేతికింద నీళ్ళ
కాగుతావేగాని- నేనిచ్చే డబ్బు
మాత్రం ముట్టుకోవు. ఒరే
తమ్ముడూ యీ ఆదర్శాలూ,
దర్శనూ త్రాలూ బువ్వ
పెట్టవురా !

‘అబ్బాయ్’.... మూజ్జెళ్ళుగా

పంబందాలు

చూస్తున్నాం !... నీకు ఒక్క-అమ్మాయి
కూడా నెచ్చటం లేదు! “నీ కెలాంటి
అమ్మాయి కావాలో చెప్పరాదూ !”

‘కమలలాంటి అమ్మాయిని

చూడు : వక్రింటి కమలకాదు :

* పసిడిమనసులు కమల : *

పసిడి మనసులు కమల

రంధా : ఊర్వశా ?....

ఈ చిత్రానికి అనిర్ ప్రభావ ఎంటర్
ప్రైవేట్ వారు సోల్ డిస్ట్రిబ్యూటర్లనవయుగ
ఫిలిమ్సువారు విడుదల చేశారు.

తున్న సమాజంలో

తున్న స్త్రీ బాధ్యతలు

కాలం తిరిగి
వెనక్కురాదు

వృధాచేసిన కాలం తిరిగి తిసుకురావడం కల గడచిపోతున్న కాలం తో పాటు వచ్చే అవకాశాలు కూడా చేయిజారిపోతాయి. ఈ సీత తన భర్త కేకాదు. తన భర్త ప్లేహతులకూ నేర్పే - వార్ని చిత్రమై క్యాబీక్షగల మనుష్యులుగా మారింది - కమల.

సద్ధాంతాలుకాదు
ఆచరణకావాలి

"నీటిచుక్క పె నం మీ ద వడితే అనిరే పోతుంది. తామరాడుమీదవడితే అణిముక్కలా మెరుస్తుంది. కాని నిద్రయోజనం అది. ముత్యపు చిప్పలో పడప్పుడే నీటిచుక్క నిర్మల మైన ముత్యమవుతుంది." ఇదీ - కమల, భర్తకు, భర్త ప్లేహతులకు నేర్పిన హితవు. తాను చెప్పిన మూత్రాన్ని తనే ఆచరించి చూపింది. మనిషి ఎంతహింసకలలోన్నా ఉ తమ

యిలాలు అదుపులో - నిర్మల మైన ముత్యంలా తయారౌతావని ఆచరించి నిరూపించింది - కమల.

కొడి. జలాయి శేఖర్ తన కళ్ళ ముందే భారీపతుని వ్యక్తిత్వం పెంచుకొని భారత ఉ త్తమ పౌరుడుగా పెరుగుతూంటే చూచి గర్వపడింది.

తనకలయిపండినందుకు మురెసి పోయింది

అందుకనే నాటి అబల - నెడు సబల అయింది.

ఏ వయస్సులోనైనా భావి భారత పౌరులను తయారు చేయడంలో స్త్రీ ప్రముఖ పాత్ర వహిస్తుందని నిరూపించింది.

'అబ్బాయి వదువు పూ రి కాకుండా పెళ్ళిచేస్తా'.... వదువుకా న గంగలో కలుసుంది : 'ఏమో....ఎవరు చెప్పగలరు ? వచ్చేకోడలు....వసిడిమనసు లలో కమలలాంటి దవకూడదా ?....' ఇంతకీ కమల ఎలాంటిదో ?....

ప్రతి గృహిణి చూడదగ్గ ఉత్తమ చిత్రం

నాటి అబల-నేటి సబల

★ అసాధ్యాన్ని సాధ్యం చేయడం స్త్రీ ల కే తగుతుంది !

★ తప్పదోవ పడ్డ మగాణ్ణి సరిదిద్ద గలిగింది స్త్రీ మాత్రమే !

ఉషాశ్రీ సౌందర్య సాగర్ ముగ్ధానుభూతి

తెల్పావు : ని. చిన్నవరెడ్డి M.Sc., ఉత్తమ : పి. సుబ్రహ్మణ్యం

శిల్పకళా

“ఖడ్గపీఠ”లో కాంతారావు, రాజశ్రీ

దుకు వాణిశ్రీని అధినందించాలి. ‘కష్టే ఫలం’ అన్న వామడి వాణిశ్రీవల్ల నూరు శాతం వర్తిస్తుంది. 1970 ‘పెద్దం బిరు’ వరకు వాణిశ్రీకి ఒక్క రోజుకూడా ఖాళీ లేదంటే, మీరే పూహించండి? పేరు ఆమెను చూద్దామని మే 26 న వెళ్లాను. అప్పడే ఆమె కొద్దైకెనాల్ నుండి వచ్చింది. అజం అల్లువారి తమిళ చిత్రంలో పాల్గొని వచ్చినట్లు తెప్పింది. మీరు కొత్తగా అంగీకరించిన తేలుగు చిత్రాలేమిటని అడిగాను. శ్రీ గిడుతూరి సూర్యం డైరెక్టు చేస్తున్న

సినిమా
శ్రీ సరస్వతీ చిత్రవారి ‘కథానాయకురాలు’ లక్ష్మీకళాచిత్ర నిర్మించనున్న సాంఘిక షిత్రం అని చెప్పారు.

* * *
లక్ష్మీకళాచిత్ర సంస్థకు గుప్తాగారు అధినేత, శ్రీ బి. వి. సుబ్బారావు దర్శకులు, పివిపెట్టి రచన పాగొన్నారా. నాయకపాత్రను పోషించడానికి శ్రీ ఎన్. టి. రామారావు అంగీకరించారు. నాయికగా వాణిశ్రీ నటించాంది. మూటింగు

పెద్దంబిరులో ‘పిట్టర్లు’ కాగితదని తెలుస్తూంది.

ఆర్వో కలర్ లో దసరా బుల్గోడు

జగవతి లద్దు పిక్చర్స్ ఆర్వో కలర్ లో ధారీవిస్తున్న నిర్మిస్తున్న ‘దసరాబుల్గోడు’ మూటింగు రెండు పెడ్యూల్సు పూర్తయ్యాయి. శ్రీ వి. బి. రాజేంద్రప్రసాద్ దర్శకత్వం నెరవేరుతున్న మొదటిచిత్రం ఇది. ఇప్పటికి అయిదుపాటలు చిత్రీకరించబడ్డాయి. అమలాపురం దగ్గర నాటగు పాటలు నాయికా నాయకులపై (వాణిశ్రీ అక్కినేనిగార్లు) చిత్రీకరించబడ్డాయి. ఒకపాటకు శ్రీ నాగేశ్వరరావు, వడ్డ నాథం, నాగభూషణంగార్లు అభినయించారు. ఇవిగక ‘దసరావేడు’ లను బ్రహ్మాండంగా పిక్చరైజ్ చేసారు. ఇంతవరకు తీసినది నాలుగుగంటలు వచ్చింది. అల్లబ్ డోర్ వర్క్ చాలావరకు పూర్తయింది. ఇన్ డోర్ మూటింగు పెద్దంబిరుకు పూర్తి కాగందని తెలుస్తూంది. ఈ చిత్రంలో 9 పాటలుంటాయి, అన్నీ రికార్డు కాబడ్డాయి. పైద్రాబాదు పొరధి స్టూడియోలో నిర్మింపబడుతున్న ‘దసరాబుల్గోడు’ చిత్రయొక్క సాంకేతిక శాఖలను శ్రీ వెంకటరత్నం (భాయాగ్రహణం) శ్రీ సందీపి (కూర్పు), శ్రీ జి. వి. సుబ్బారావు (గెల్లం), మ హా దేవన్ (సంగీతం), హీరాబాల్ (స్వర్యం) బాదరి (మేకప్) గద్దు విర్యహిస్తున్నారు శ్రీ వి. బి. రాజేంద్రప్రసాద్ దర్శకత్వంలో నిర్మిస్తున్న యొ చిత్రంలోని ప్రధాన పాత్రలను నాగేశ్వరరావు, రంగరావు, గుమ్మడి, నాగభూషణం, వాణిశ్రీ, చంద్రకళ, అంజలిదేవి, సూర్యకాంతం, రాధాకుమారి, జేబి ప్రబోధులు ధరిస్తున్నారు.

* * *
శ్రీ ఏ. ఎల్. శ్రీనివాసర్ ‘పాకెట్ మార్’ చిత్రాన్ని తమిళంలో ‘తిరుదాదే’గా నిర్మించి విశేషలాభాలను గడించారు. శ్రీ ఎం. జి. లర్. దు కథానాయకుడిగా నిలబెట్టిన సాంఘిక చిత్రం ‘తిరుదాదే’. ఇప్పుడు శ్రీ కాంత్ ప్రొడక్షన్స్

సినిమా డైరీ

- పల్నాటి (ప్రొడ్యూసర్) వారి “జగత్ జెట్టయ” జూన్ 18 న లక్ష్మీ కిరీండారా విడుదలవుతుంది.
- ప్రొడ్యూసర్స్ కలెక్టర్స్ వారి “పూజకర్తీ వరుషుడు” మూటింగ్ జూన్ 1 నుండి 7 వరకు జెమినీ స్టూడియోలో జరిగింది. వాణిశ్రీ, నాగేశ్వరరావులు పాల్గొన్నారు.
- నవశక్తి పిక్చర్స్ ప్రసాద్ స్టూడియోలో జూన్ 9, 10 తేదీలలో వాణిశ్రీ రామారావులకు సంబంధించిన డ్యుయెట్ పాటను చిత్రీకరించారు.
- శ్రీ అక్కినేని నాగేశ్వరరావు జూన్ 1 నుండి 7 వరకు మద్రాస్ లో అహోక్ మూవీస్, ప్రొడ్యూసర్స్ కలెక్టర్స్, మూటింగ్ లో పాల్గొన్నారు.
- బాబూ పిక్చర్స్, “బంగారు తల్లి” మూటింగ్ వి. వి. యం. స్టూడియోలోను, అల్లబ్ డోర్ లోకేషన్ లోను జూన్ 1 నుండి 5 వరకు జరిగింది. ఇమున ఒగ్గయ్యలుగాక తారాగణ మంతా పాల్గొన్నారు.
- మాతా పిక్చర్స్ వారి “పెద్దలు మారలి” జూన్ 6 న ప్రారంభమైంది. ఇమున, హీరా నాగేశ్వరరావులకు కుమారుడు పాల్గొన్నారు.

మీకు తెలుసా?

శ్రీధర్ నిర్మించిన 'ధర్మ' హిందీ చిత్రంలో శివాజీజీజీ ఒక ముఖ్యపాత్రను ధరించి హిందీ డైరాలగులను తనే మోహిస్తాడు.

ప్రముఖ దర్శకుడు సత్యజిత్ రాయ్ నేటి యువతీయువకుల జీవిత సమస్యను చలన చిత్రంగా నిర్మిస్తున్నారు. ఈ చిత్రంలోని ముఖ్య పాత్రలను నిర్ధారిస్తే, నిర్ధారులు ధరిస్తున్నారు.

పి. బి. శ్రీనివాస్ ఇటీవల తమిళంలో ఒక పాటను గాన మేళుంపేరిట ప్రాశారం.

హిందీ నటుడు రాజేంద్రప్రసాద్ సటించిన ప్రతి చిత్రం సిల్వర్ జుబిలీ జరుపుకుంది. ఇప్పుడు అయిన రేటు ఆకాశాన్నంటుతుండటం.

సటి షరీ టెంపల్ ఇంటిముట్టు వది అడుగుల ఎత్తుగల కాంపౌండ్ వాల్ ను కట్టి పుస్తారు.

'తిరుడదే'ని తెలుగులో నిర్మిస్తున్నారు. సి ఎస్. రాన్ దర్శకత్వం నెరపుతున్న యీ చిత్రంలో రామారావు నాయకుడు, విజయనిర్మల నాయక, ఇతర ముఖ్య పాత్రలను చలం, రామకృష్ణ, సత్య నారాయణ, మణిమాల, జగ్గారావు, సమ్రా దోషిస్తున్నారు. ఈ సాంఘికానికి భమిడిపాటి రచన, టి. వి. రాజు స్వర రచన చేస్తున్నారు. చిత్రం సగానికి పైగా పూర్తయింది.

శ్రీ దేవి

బి. ఎస్. నారాయణ నిర్దేశకత్వంలో ఆర్. ఎస్. నారాయణ నిర్మిస్తున్న 'శ్రీ దేవి' దాదాపు పూర్తయింది. టైటిల్ పాత్రను బేబీ రోజారమణి ధరిస్తోంది. పద్మనాభరావు వ్రాసిన కథకు, బొర్లి మంత శివరామకృష్ణయ్య మాటలను సమకూర్చారు. సంగీతాన్ని జి. కె. వెంకటేష్, సహకార దర్శకత్వాన్ని కోటేశ్వర రావు నిర్వహిస్తున్న యీ చిత్రంలోని

ముఖ్యపాత్రలను ఫారూఖ్, కె. ఆర్. విజయ, గుమ్మడి, మార్కాండేయ, రాజు బాబు, సంద్యారాణి, అల్లూరామలింగయ్య, రుక్మిణి, సాక్షి రంగారావు, రాధాకుమారి, అనందమోహన్, బ్రహ్మాజీలు ధరిస్తున్నారు.

* * * శ్రీ ఎన్. టి. రామారావు కథనాయకుడిగా సటించిన మరుగన్ బ్రదర్స్ వారి 'చిట్టి చెల్లెలు' విడుదలకు సిద్ధంగా వుంది. రామారావుగారి అనుగు చెల్లెలుగా వాణిశ్రీ, అల్లుడిగా హుస్సేన్, భార్యగా రాజశ్రీ, తండ్రిగా గుమ్మడి సటించిన యీ సాంఘికానికి గువానాధన్ కథను, డి. వి. నరసిరాజు మాటలను వ్రాసారు. ఎం. కృష్ణన్ దర్శకత్వంలో తయారయిన

యీ చిత్రంలోని సహాయ భూమికలను రెలంగి, పద్మనాభం, రామశ్రీలు ధరించారు. రాజేశ్వరరావు సంగీతాన్ని సమకూర్చిన యీ చిత్రాన్ని విజయ పిక్చర్స్ విడుదల చేస్తారు.

* * * 'సతి అనసూయ' చిత్రం 'బ్లాక్' అండ్ 'వైట్'లో వచ్చింది. టైటిల్ పాత్రను అంజలిదేవి పోషించింది. ఇప్పుడదే 'అనసూయ'ను శ్రీ కాంత్ అండ్ శ్రీ కాంత్ ఎంటర్ ప్రైజెస్ కలర్ లో రియారు చేస్తున్నారు. అనసూయ పాత్రను జమున, నిర్మల భూమికను శారద, అనసూయ భర్తగా కాంధారావు, నిర్మల భర్తగా సత్యనారాయణ, నాథ

"నిజయం మనదే"లో దేవి, రామారావు

కొంతారావు, కకరం, శాంతకుమారి, మార్కాండేయ, రమ్య, విజయలక్ష్మి, వేదరాజు, బెది బ్రహ్మచారి ధరిస్తున్నారు. శ్రీ ఫిలింస్ విడుదల

* * *
మండ్రు సూర్యనారాయణ సమర్పించిన 'ఇద్దరి' ఆతిథ్యంలో విడుదల కాబో గాంది తొమ్మిది చిత్రాల్లో కొత్త పులుపును సృష్టించే 'మహా' యుద్ధంలో ఉంది 'తీమస్కేటర్స్' ఆధారంగా నిర్మించబడ్డ యీ సాహసోపేత చాకనక చిత్రంలో ఇద్దరుదేవర్ తెలుసా / మి కాంతారానే జి. కె. మూర్తి రచన, టి. వి రాజు సంగీతం, తి విశ్వ నాథం దర్శకత్వం నిర్వహించిన యీ చిత్రంలో రాజనాల, త్యాగరాజు, యంగ్ రాజన్ ముక్కామల, అద్వా జనార్దనరావు, బోం ఆంజనేయులు, బాలకృష్ణ, రాజుగి, జ్యోతిలిక్ష్మి, మినాకుమారి, అదివారామణ ముఖ్యపాత్రధారులు. ఈ చిత్రాన్ని జె. ఎం. కృష్ణారాజు, కె. శాంతిచారిణి నిర్మించి, జయలక్ష్మి పిక్చర్స్ కు విడుదల ఎప్పగించారు.

రాజ్యం ప్రొడక్షన్స్

కొత్త చిత్రం

రాజ్యం ప్రొడక్షన్స్ కన్వీనర్ విజయలక్ష్మి దంకా మోగించిన ఒక కామెడీ చిత్రాన్ని తెలుగులో నిర్మించదలచి, దివిడిపాటనే మాటలు న్రాయించున్నారు శ్రీధరరావు, లక్ష్మీరాజ్యంయ నిర్మించే ఈ చిత్రంలో కొంచెం, నాగేశ్వరరావు నాయికా నాయకులు, గోవులగోపన్న దర్శకుడు సి. యన్ రావ్ ఈ చిత్రానికి దర్శకుడు. మంటసాల నంగరాజు సమకాలీన యీ సంప్రద పాన్యచిత్రంలో ముఖ్య పాత్రలను చలం, గుమ్మడి, విజయలక్ష్మి పోషిస్తున్నారు మోటోర్ సాధన స్క్రీనింగ్ త్వంతో ప్రాగంబువుతుంది.

యన్. టి. ఆర్.

200 వ చిత్రం

యన్. టి. రామానాథాచారి 200 వ చిత్రంగా యన్. టి. ఆర్. యన్ టి.

"పూజాబొద్ది పురుషుడు"లో నాగయ్య, నాగేశ్వరరావు మొదలైనవారు

దర్శక శాంతిచారిణి నటిస్తున్న యీ చిత్రానికి బి. రి. విద్యారావు దర్శకత్వాన్ని, అదివారామణరావు సంగీత పాత్రాన్ని నిర్వహిస్తున్నారు

అల్లుడే మేల్పండు

పక్కా (ప్రొడక్షన్స్) నిర్మిస్తున్న 'అల్లుడే మేల్పండు' మోటోర్ కార్వ క్రమాలు వాలించకు పూర్తయ్యాయి. పి. పుల్లయ్య దర్శకత్వంలో పర్వంగ సుందరంగా నిర్మిత మవుతున్న యీ

సినిమా

చిత్రంలో విజయలక్ష్మి, కృష్ణ నాయకి నాయకులు. ఎమిడిపాటి కవి, మాటలు సమకాలీన యీ చిత్రానికి కంకర్ సంగీతపాదది వి వెంకటేశ్వర్లు నిర్మిస్తున్న 'అల్లుడే మేల్పండు' చిత్రం రోని ప్రధాన పాత్రలను నాగదానం, కృష్ణారాజు, పత్యనారాయణ, రాజబాబు, అల్లు రామలింగయ్య, భూతిపాళ, రావి కొండారావు, పాక్షి రంగారావు, వెల్మూరు

"తల్లి తండ్రులు"లో హరనాథ్, విజయలక్ష్మి

బారేనిట్లు నిర్మిస్తున్న 'కోడలు దిద్దిన కాపురం' విడుదలవుతుంది. డి. వి. నరస రాజు మాటలను టి. వి. రాజు సంగీతాన్ని నిర్వహిస్తున్న ఈ చిత్రానికి యోగా సంద్ దర్శకుడు. చిత్రంలోని ప్రధాన పాత్రలను ఎన్.టి. రామారావు, జగ్గయ్య, రేలంగి, పద్మనాభం, నాగభూషణం, సత్యనారాయణ, భూతిపాళ, మిక్కిలినేని, త్యాగరాజు, సావిత్రి, వాణిశ్రీ, మార్క కాంతం, సంధ్యారాణి, విజయలలితలు ధరిస్తున్నారు. విజయాపిక్చర్లు విడుదల

విశ్వభారతి ప్రొడక్షన్స్ సారథి స్టూడి యోల్ విర్మించనున్న సాంఘిక చిత్రా నికి ముళ్ళపూడి కథకుడు. ప్రత్యగత్య దర్శకుడు. ఈ చిత్రంలో జమున, నాగేశ్వరరావు నాయిక నాయకులుగ నటిస్తున్నారు.

క్యారెక్టర్ నటుడు నాగభూషణం 'పావ మన్నిపు' చిత్రాన్ని తెలుగులో నిర్మిస్తున్నారు. ఈ చిత్రానికి భీమ్సింగ్ దర్శకత్వాన్ని, కోడందపాటి సంగీతాన్ని, పద్మ రాజు మాటల కర్తృత్వాన్ని నిర్వహిస్తున్నారు. ఎన్. టి. రామారావు కొత్త తరహా పాత్రను ధరిస్తున్న యీ చిత్రం లోని సహాయపాత్రలను కాంతారావు, నాగయ్య, నాగభూషణం, భూతిపాళ, అల్లు రామలింగయ్య, లక్ష్మీ, రాజశ్రీలు ధరిస్తున్నారు. ఒకనాటి విఖ్యాత హీరో సి హెచ్. వారాణరావు ఒక ముఖ్య భూమికను ధరిస్తున్నారు.

కించు కాగడాలో పృథ్వీరాజ్

ప్రఖ్యాత హిందీ నటుడు పృథ్వీరాజ్ కపూర్ విశ్వతాంతి విశ్వేశ్వరరావు నిర్మించనున్న 'కించుకాగడా' చిత్రంలో ఒక ప్రముఖ పాత్రను పోషించడం ముదావహం. తెలుగు మాటలను తనే చెప్పడానికి అంగీకరించి, వలసిన తర్ఫీదును పొందుతున్నట్లు తెలుస్తుంది. ఎన్. టి. రామారావుకు తండ్రిగా పృథ్వీరాజ్ నటించే ఈ కలర్ చిత్రానికి సి. యస్. రావు నిర్దేశకుడు.

"జగత్ జెట్టులు"లో గుమ్మడి, శోభన్ బాబు

హీరో కృష్ణ పద్మాలయా మూవీస్ పేరిట నమర్చించే 'లగ్నీపరీక్ష' త్వరలో విడుదల కాబోతుంది. ఈ చిత్రానికి రచన, దర్శకత్వాన్ని, కె. వరప్రసాదరావు, భాయు వి. యస్. ఆర్. స్వామి, సంగీతాన్ని అదిలరామణరావు నిర్వహించారు. జి అదిలేషగిరరావు నిర్మించిన ఈ చిత్రంలో కృష్ణ, గుమ్మడి, నాగభూషణం, పద్మనాభం, రాజబాబు, ప్రభాకరరెడ్డి, చంద్రమోహన్, రావి కొండలరావు, ముక్కామల, కె. వి. వలం, బి. కె. మూర్తి రచన. కె. వి. మహ

అల్లురామలింగయ్య, కాకరాజు, పాడి రంగరావు, విజయనిర్మల, యల్. విజయలక్ష్మి, భాయాదేవి, పుష్పకుమారి, రాధాకుమారి, ఉదయలక్ష్మి, బేబీ శ్రీదేవి ముఖ్య పాత్రధారులు.

నల్లరాజన్ పిక్చర్లు నిర్మిస్తున్న క్రైం త్రిల్లో తమిళ హాస్యనటుడు చంద్రబాబు కడుపుబ్బ నవ్విందే 'ఎన్. కండక్టర్' పాత్రను నిర్వహిస్తున్నారు! బి. కె. మూర్తి రచన. కె. వి. మహ

"వచ్చని సంసారం"లో పద్మనాభం, గీతాంజలి

దేవన్ స్వరకల్పన సాగించే ఈ చిత్రానికి చాయాగ్రహకుడు లక్ష్మీన్ మోరే దర్శకత్వం వహించడం ముదాహరణ. చిత్రంలోని పాత్రలను హరనాథ్, రామకృష్ణ, ప్రభాకరరెడ్డి, త్యాగరాజు, అల్లు రామలింగయ్య, రాజశ్రీ, వద్ద నాథులు ధరిస్తున్నారు.

* * * నటి వాసంతి తమిళంలో హిట్ అయిన 'కన్యపాప' చిత్రాన్ని తెలుగులో 'భగవాన్' పేరిట నిర్మిస్తున్నది కె. యన్. ప్రకాశ రావు దర్శకత్వాన్ని, లల్ చాయాగ్రహణాన్ని, సుదర్శనం సంగీత దర్శకత్వాన్ని నిర్వహించే ఈ చిత్రంలోని ప్రధాన పాత్రలను హరనాథ్, యన్. వి. రంగారావు కదనూభం, రేలంగి, అల్లు రామలింగయ్య, రావి కొండలరావు, త్యాగరాజు, రమణారెడ్డి కె. వి. చలం, ప్రసాద్, కె. ఆర్. విజయ, విజయలలిత, జ్యోతిరక్షిత్తి, చాయాదేవి, రాధాకుమారి ధరిస్తున్నారు.

* * * రాబిన్ హుడ్ ను గూర్చి పుస్తకాలలో పదిపుంట్లూ. కథగా వినివుంటాం. ఇప్పుడక్కడి తెరపై చూడనున్నాం. రాబిన్

సినిమా

హుడ్ యొక్క ధైర్య సాహసాలను ఇతి వృత్తంగా తీసుకొని, చుండ్రు మూల్య నారాయణ విజయరాణి మూవీస్ పేరిట ఒక స్టంట్ చిత్రాన్ని జూలై మొదటి నారంతో ప్రారంభిస్తారు. ఈ చిత్రానికి జి. కె. మూర్తిమాటలను, టి. వి. రాజు సంగీతాన్ని జి. విశ్వనాథం దర్శకత్వాన్ని నిర్వహిస్తారు. నాయకీ నాయకులుగ భారతి కొంతారావులు నటిస్తారు.

* * * ఉత్తమ చిత్రమని నిర్మిస్తున్న సాంఘిక చిత్రం యిప్పటికి 8 రీళ్లు తయారైంది. కె. ప్రవ్యక్తాత్మ (స్క్రీన్ ప్లే) దర్శకత్వాన్ని చేపట్టిన ఈ చిత్రానికి ఆయన కుమారుడు శ్రీనివాసరావు కథను, ఆచార్య ఆతేయ మాటలను వ్రాసారు కె. కుటుంబరావు నిర్మిస్తున్న ఈ చిత్రం లోని ముఖ్యపాత్రలను నాగేశ్వరరావు, జమున, జగ్గయ్య, అంజలిదేవి, వద్దనాథం, గీతాంజలి, చంద్రమోహన్, పుణిమాల, రామకృష్ణ, అనితలు ధరిస్తున్నారు. ఈ చిత్రాన్ని నాగేశ్వరరావు జన్మదిన కానుకగా విడుదల చెయ్యదలచినట్లు నిర్మాత కుటుంబరావు వెల్లడించారు. శ్రీ ఫిలింస్ విడుదల.

* * * బి. ఎన్. మూవీస్ 'పచ్చని సంసారం'లో కృష్ణ, రామకృష్ణ, గుమ్మడి, వద్దనాథం, రాజబాబు, మిక్కిలినేని, ధూళిపాళ, పెరుమాళ్లు, ప్రసాద్, సి. హెచ్. కృష్ణమూర్తి, రావి కొండలరావు, డాక్టర్ శివరామ కృష్ణయ్య, ఆనందమోహన్, భీమరాజు, వాణిశ్రీ, సంద్యారాణి, సూర్యకాంతం, గీతాంజలి, జేబీరాణి, జేబీ శ్రీదేవి, జేబీ డాలి పాత్రధారులు. నాగభూషణం, రమణారెడ్డి, నాగయ్య, రాజనాథ, కె. ఆర్. విజయ అతిథి నటులు. ప్రభాకరరెడ్డి నటుడే కాదు, చక్కటి కథకుడని ఈ చిత్రం నిరూపిస్తుంది. మాటలను మద్ది పట్ల సూరి, ఛాయను వెంకటరత్నం, సంగీతాన్ని కోదండరాజు నిర్వహించారు. ఈ చిత్రం ద్వారా లక్ష్మీదీపక్ అనే మాతన దర్శకుడు పరిచయమవుతున్నాడు. లక్ష్మీ ఫిలింస్ విడుదల. — శ్రీనివాస్

అవి-ఇవి...

వివాహం

ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక ముఖ ఉపసంపాదకుడు చి. ఎన్. మాధవరావుకు, యల్లాప్రగడ రామకృష్ణ, రావుగారి కుమార్తె చి. సా. లక్ష్మీసుబ్బలక్ష్మి మే 31 వ తేదీ ఆదివారం ఉదయం తెనాలిలో వైభవంగా వివాహం జరిగింది.

* * * శ్రీమతిమీనాక్షి, శ్రీయన్ కృష్ణస్వామి (అమల్ మేషన్స్) ప్ర. లి. మద్రాసు గార్ల కుమారుడు చి. కె. బాలసుబ్రహ్మణ్యన్ కి, న్యూఢిల్లీకి చెందిన శ్రీ పి. ఆర్. మహదేవన్ గారి కుమార్తె చి. సా. అనంతలక్ష్మి (పామ) కి మద్రాసు ధర్మప్రకాష్ లో వైభవంగా వివాహం జరిగింది.

* * * ప్రసాద్ ఆర్ట్ పిక్చర్స్ అధినేత శ్రీ అనుమోలు వెంకట సుబ్బారావుగారి కుమార్తె చి. సా. కృష్ణ కుమారికి గురజాడకి చెందిన వెంకట సుబ్బారావు గారి కుమారుడు చి. నాగేశ్వరరావుకు విజయ వాడ రైవేమిల్స్ లో అసోసియేట్ హోటల్ వైభవంగా వివాహం జరిగింది. పురప్రముఖులు, పరిశ్రమకి చెందిన అనేకమంది సభ్యులు భావనలను అభివ్యదించారు.

ధర్మపథం

(23వ పేజీ తరువాయి)

డానికి చూడకు తోద లేదు. బెంజేలు పడి మీ చేలు పాడు చేస్తున్నది. ఒక్క మణం మీరు ఊరకే డండండి. నేను దాన్ని పొలం నుంచి బయటికి రప్పిస్తాను' అని, 'బాబా' అభిమానిగా చూడను పిలిచి అవ్వ గొంతుక విని ఆ చూడ ఎంకు చెంగున గంతులుపెట్టా పొలం నుంచి బయటపడ్డాది. అవ్వ దాన్ని ఆప్యాయంగా దగ్గరకు తీసుకుంది. పొలం కాపులకూ నెమ్మది కలిగింది.

చూడకూ ఆందోళన పోయింది. అవ్వకూ గుండె కుదబడండి. బెదరింపులకన్న ఆప్యాయ తేజాగా పనిచేస్తుంది. ●

ఉచితం! ఉచితం!!

తెల్ల మచ్చలు

మా బెషిడములో ఏ రకం వచ్చుల రంగు గాని యెటుపు నుండి 3 దినములలో మారి, అటుపైన పూర్తిగా మామూలు వర్ణం రంగు కు మారబోవును. ప్రచారంకొరకు ఒక సీసా మందు ఉచితంగా యిస్తున్నాము. వెంటనే వ్రాయండి: 25

TAJ PHARMACY
P.O. Katrisarai (Gaya)

గెల్వండి రు 10000

వివరములకు 24-6-70

ప్రథ వారపత్రిక చూడండి.

లేదా మాకు వ్రాయండి

ఎం. టీలు ఉచితముగా పంపెదము.

VIJAYA WORDS (AP)
Rajahmundry